

KAZANANA KADAR

GREV!

Metal işçileri tüm işçi ve emekçilerin geleceği için grevde!

Her bakımdan kritik bir genel seçim döneminin öncesinde metal işçileri grev silahıyla mücadele sahnesine çıktılar. Henüz daha başlangıç aşamasında olsak da şunu açıkça ifade edebiliriz; önümüzdeki haftalarda, hatta aylarda toplumsal-siyasal gündemi sandık hazırlıklarının mı yoksa sınıf mücadelesinin mi oluşturacağını, grevin gidişatı tayin edecek.

Gericiğin karanlığını yaracak güç

Uzun yıllardan sonra yaklaşık 15 bin metal işçisinin Çelik-İş ve Türk Metal ağaları ile MESS patronlarına karşı ekonomik ve sosyal talepleri için mücadele yolunu seçmeleri ve bunu örgütlü oldukları sendika yönetimine kabul ettirmeleri dahi, ekonomik mücadele sınırlarını aşmak anlamına geliyor. Greve çıkan, işçi sınıfının önemli bir bölümüdür. Sadece metal işçilerinin değil, tüm işçi ve emekçilerin gözü şimdi bu grevin üzerine odaklanmış bulunuyor. Aynı şekilde, parlamenter hesaplarla yatıp kalkanları da dahil tüm devrimci ve ilerici mücadele dinamiklerinin gözü kulağı da ister istemez bu greve yönelmiş durumdadır.

Zira hiç kimse meseleye sadece 15 bin işçinin TİS'lerdeki belli taleplerinin elde edilmesi sınırlarında bakmıyor. Metal işçisinin cüreti, MESS nezdinde aşırı sömürüyü yol eylemiş tekelci sermayeye ve onun palazlanmasına son 10 yılda muazzam katkılar yapmış (ki böylece kendi iktidarlaşma sürecini kolaylaştırmış) AKP iktidarına bir meydan okuma olarak algılanmaktadır. Nitekim bu haksız bir algılamaya da değildir. En son TEKEL işçilerinin eylemi hafızalardaki canlılığını koruyor. Şovenizm zehrinin toplumsal atmosferi alabildiğine kirlettiği, linç kampanyalarının örgütlendiği bir dönemde gündeme gelen TEKEL eylemi bir anda gündeme damgasını vurmuş, siyasal havayı değiştirmişti. Metal işçilerinden yansıyan tablo

şimdi yine bu umudu doğurmaktadır.

Saldırıların ve zorbalığın dozu artmışken...

Çünkü AKP'nin körleştirdiği yığınlar dışındaki tüm işçi ve emekçiler için AKP zorbalığı çoktandır katlanılmaz boyutlara varmış bulunuyor. Özellikle geçtiğimiz yazdan beri gerici zorbalık ve faşist baskı tümüyle zıvanadan çıkmış durumda. Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonrasında dinci-gerici iktidarın gelecek vizyonu "Yeni Türkiye" sloganıyla ilan edilmişti. Dinci gericiğin uysal oy deposuna çevirdiği yığınlar dışında bunun ne anlama geldiğini bilmeyen yoktu. AKP şefinde ete-kemiğe bürünmüş despotluk, 2013 yazından sonra zaten gemi iyice aziya almıştı. Son bir yılı diken üstünde, hırpalanmış olmanın öfkesiyle ve elbette korku içinde geride bırakan AKP şefi ve müritleri, yerel seçimlerin ardından saldırıların dozunu şiddetlendirmeye giriştiler.

Fakat eşğin gerçekten aşılması için cumhurbaşkanlığı seçimlerinin de geçmesi gerekti. AKP şefi, kendisiyle birlikte AKP'nin üç öncüsünden olan, son döneminde ise ortada bir yerde duruyormuş gibi görünen eski yol arkadaşı Abdullah Gül'e karşı bile en kabasından dalavere yapmaktan çekinmedi. Saltanat özentili AKP şefi, istediği gibi bir kukla genel başkan seçtikten, parti üzerindeki hegemonyasını pekiştirdikten sonra, oturduğu koltuğun "tarafsızlık" yaftasını bir yana bırakıp saldırı hamlelerini hızlandırmaya baktı.

Tayyip Erdoğan'ın cumhurbaşkanı sıfatıyla geçtiğimiz aylar boyunca el atmadığı, söz söylemediği neredeyse hiçbir sorun kalmadı. Osmanlıca'dan doğum kontrolüne, Kobanê'den AB ve İsrail ile ilişkilere, cemaati ta Afrika'larda kovalamaktan yargı ve polis teşkilatındaki tasfiyelere kadar her konuda alabildiğine

pervasız bir gerilim ve saldırganlık politikası hüküm sürüyor. Zira dinci-gerici iktidarın tüm geleceğini bağladığı genel seçimlere kadar bundan başka bir seçeneği yok. Bu aynı zamanda zaten her şeyi gölgede bırakan sahte kutuplaşmanın olabildiğince derinleştirilip baskın hale getirilmesi için de gerekli. Sadaka kültürüyle terbiye ettiği, gerici ideolojiyle körleştirdiği oy deposu yığınlar içinde cazibesi oldukça yüksek bir siyaset bu. Geçmişte ne kadar mağduriyet edebiyatı o kadar geniş yelpazeli destek geçer akçeydi. 2013 Haziran'ından itibaren ne kadar saldırganlık, o kadar taraflaşma politikası tutuyor. Dinci gericiğin iç iktidar kavgasında ise her ikisi birden işe yarıyor. AKP dinsel gericiğin etkisindeki yığınlar karşısında bir yandan mağduriyet edebiyatı yapıyor, diğer yandan burjuva düzenin tüm işleyiş ve kurallarını hiçe sayan bir haydutlukla yol alıyor.

Gericiği yenecek güç, militan sınıf mücadelesidir

AKP iktidarının faşist baskı ve gerici zorbalığına aynı zamanda toplumu dinsel-gericilikle yoğurma uygulamaları eşlik ediyor. AKP şefinin cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturduktan sonraki süreç bu açıdan da bir sıçrama dönemidir. Her türlü olanak ve gücün seferber edildiği bu çabaların, gericiğin etki alanını genişlettiği apaçık bir olgu olarak orta yerde duruyor. Moda deyimle "kimlik siyasetinin" ön plana çıkarıldığı bu dönemde, dinci-gericiğin karanlığı toplumun üzerine giderek daha ağır bir şekilde çökmektedir. Dinsel-mezhepsel, etnik, ulusal, özcesi "kimlik" temelindeki dikey yarılmalar veya sadece "kimlik" sınırlarında kalan hareketler bunu geriletme bir yana daha da hızlandırmakta ve

kolaylaştırmaktadır.

Faşist baskıyı ve gerici zorbalığı püskürtecek, gericiliğin karanlığını yaracak yegane güç, sınıf ve emekçi kitlelerin militan mücadelesidir. Keza Haziran Direnişi'nden bu yana iki seçim yaşanmış Türkiye'de, düzen solu veya reformist sol tarafından parlamenter hayallere yedeklenmiş fakat seçim hezimetleriyle demoralize edilmiş kitleler, içten içe biliyorlar ki AKP iktidarının icabına da ancak işçi sınıfının militan mücadelesi bakabilir.

Metal işçileri Birleşik Metal-İş yönetimine grev kararı aldirarak şimdilik yalnızca makus talihi kırmayı başardılar. Birleşik Metal-İş'te örgütlü 15 bin civarında işçinin MESS patronlarına karşı grev iradesini kuşanması ve fabrikalardan yansıyan canlı hava daha baştan MESS'ten kopmalara yol açtı. 5 önemli işletme patronu MESS'ten ayrılarak taleplerin karşılandığı TİS'ler imzalamanın yolunu tuttular. Bu kopuşlarda patronların grev oylaması manevrasını gündeme getirebildikleri fabrikalarda açık ara farkla yenileceklerinin belli olması da önemli bir etkendi. MESS'e vurulan bu ilk darbe kendi başına ele alındığında bile, hem bu 5 fabrikanın işçilerine, hem de bugüne kadar MESS'e satılmaya katlanan öteki metal işçilerine anlamlı bir mesajdır: Kazanmanın yolu her zaman mücadeleden geçer.

Yasalara karşı fiili-meşru mücadele kararlılığı

Şüphesiz grevin gidişatı konusunda kesin yargılarda bulunmak mümkün değil. Şu ana kadar yansıyanlar, metal işçilerinin süreci başarıyla grev gününe kadar getirebildiklerini gösteriyor. Şimdiye kadarki her şey yasal mevzuata uygun yürütüldü. Asıl sorun, MESS'in önümüzdeki günlerde daha sert yöntemlere başvurması, keza AKP iktidarından "yasaklama" yardımı alması durumunda işçilerin ne yapacaklarında düğümliyor. Halihazırda en kritik tehlike sendikal yönetime ve onun fabrikalardaki uzantılarına hakim icazetçi-yasalcı mücadele anlayışıdır. Bu anlayışın hakimiyeti kırılmadan, sermayenin düzen yasalarına dayanarak gündeme getirmeleri muhtemel saldırı manevraları boşa çıkarılamaz. Tersinden metal işçileri, şayet şu ana kadar yansıyan kararlılığı ve gerektiğinde fiili-meşru mücadele hakkının kullanımını konusundaki iradeyi ("İşgal, grev, direniş!" şiarında ifadesini bulan) diri tutabilirlerse, AKP iktidarı tarafından yasagın gündeme getirilmesi bile kolayca göze alınamayacaktır.

Öte yandan bu, grevin mevzi bir hareket olmayı aşma düzeyine de bağlıdır. Şimdiden dayanışma platformlarının kurulması, destek güçlerinin kümelenmeleri grevci metal işçilerinin önünde önemli bir olanak olarak duruyor. Keza ülkenin temel sanayi havzalarını da içeren 10'u aşkın kentte eşzamanlı bir eylem olması ayrıca bir avantaj oluşturmaktadır. Grevin fabrikaların dar sınırlarına sıkışıp kalmaması bütün bu olanakların en etkin şekilde değerlendirilmesiyle mümkündür. Tıpkı Greif işçileri gibi, grevin olduğu her havza, her kent ve giderek tüm ülke metal işçisinin eylem ve mücadele mevzisi haline getirilebilmelidir. Daha grev iradesinin belirlediği ilk günlerden başlayarak bunun zeminini yaratmaya çalışan işçi sınıfı devrimcileri, gelinen aşamada bunu daha yoğun ve yaygın bir faaliyete dönüştüreceklerdir. Zira 15 bin metal işçisinin olası zaferi veya sonucundan bağımsız dışarıya karşı mücadelesi toplumsal-siyasal atmosferin gericiliğin karanlığından ve tüm zehirli tasfiyecilerden arındırılmasında bir dönemeç olmaya adaydır.

Soykırımın 100. yılında Türkiye-Ermenistan ilişkileri

Ekonomisi, iç ve dış siyaseti, silahlı kuvvetleri emperyalizmin mali ve askeri kurumları tarafından belirlenen her bağımlı-işbirlikçi ülke gibi Türkiye de bölgesinde cereyan eden olaylara emperyalizmin ihtiyaçları çerçevesinde yaklaşmaktadır. Zira bir taşerondan başka türlü bir yaklaşım da beklenemez.

Türk sermaye devletinin bölge ülkeleriyle olan ilişkilerinin tümüyle ABD emperyalizminin bölgesel ihtiyaçlarına göre şekillendiği fazlasıyla açıktır. Bu nedenle ABD emperyalizminin Kafkasya politikası da doğrudan Türkiye'nin öncelikli meselelerinden biri olmuştur. Geçmişinde Ermeni halkına yönelik soykırım suçu bulunan Türk devletinin, içerde yarattığı düşmanlık hakaret dolu sözlerle sürerken bu tanıma kuşkusuz sebepsiz değildi. Aynı yıllar Özal tarafından dillendirilen "Avrasya vizyonu", "Adriyatik'ten Çin Denizi'ne" söylemiyle 'Kardeş Türkî cumhuriyetleri kazanma' politikasının izlendiği yıllardı. Bu politikanın gerisinde her ne kadar diri tutulmaya çalışılan ırkçı Turancı anlayış olsa da, esas olarak ABD'nin ileri karakolu olan Türkiye'den Kafkasya'ya yayılmaya çalışılan emperyalist çıkarlar söz konusuydu. Ancak bölgedeki ileri karakol sadece Türkiye değildi. Ermenistan da Rusya için bir ileri karakol olarak kaldı.

1991 yılından itibaren Türkiye ile Ermenistan arasında karşılıklı çeşitli girişimlerde oldu. 1991 yılında, Ermenistan Cumhurbaşkanı Levon Ter Petrosyan'ın Türkiye ile ilişki kurmak için adım attı ancak Türk tarafından yeterli karşılık bulamadı. Türkiye cephesinden de çeşitli adımlar atıldı. Hatta 12 Mart 1993'te bizzat Alparslan Türkeş, Dışişleri Bakanı Hikmet Çetin'in bilgisi dahilinde Petrosyan'la Paris'te buluştu. Bugünlerde, Bahçeli nezdinde MHP'nin Ermenistan ile yakınlaşmayı vatan hainliği ile eş tutması güncel politikanın sonucudur.

Türkiye-Ermenistan ilişkilerinde Türkiye için Ermenistan'ın Ağrı Dağı'nı kendi sınırlarında göstermesi, soykırımın tanınmasını istemesi ve Karabağ sorunu belirleyici olmuştur. Türkiye, Karabağ sorununu ve özellikle de Ermeni soykırımının tanınması istemini kırmızı çizgisi olarak gösterdi. Ancak yine de iki ülke arasında ilişki kurma çabaları sonuçsuz kalsa da hep süregeldi. Kimi zaman mesafe alınmış gibi

bir görüntü verilse de, bu kez araya enerji kaynakları kozunu elinde bulunduran Azerbaycan'ın çıkışları girdi.

AKP döneminde de emperyalizmin ileri karakolu olarak bölgeye yönelik girişimler devam etti. Ancak bu kez sermaye devletinin "Avrasya vizyonu" AKP'nin 'komşularla sıfır sorun politikası' ile birlikte sürecekti. Cumhurbaşkanı Gül 2008'de Sarkisyan'ın başkan seçilmesini desteklemekle kalmamış, 2008 Eylül ayında Sarkisyan ile birlikte futbol maçı izlemek için Erivan'a gitmişti.

2009 Ekim ayında İsviçre'de imzalanan protokol ise iki ülke arasındaki ilişkileri geliştirmek amacıyla atılan en büyük adımlardan biri oldu. Bu protokol ile iki ülke arasında sınır kapılarının açılarak vize uygulamalarının kaldırılması istenmiştir. Ancak Türkiye Dağlık Karabağ şartından vazgeçmedi. Yine soykırım için tarihçilere başvurulması, tarihi belge ve arşivlere dayanarak araştırılması sınırların açılması başlığından sonraki anlaşılacak ikinci madde olmasına rağmen, Türkiye bunun da gereğini yerine getirmede. Sonuç olarak sınır kapılarının açılması kararı da hayata geçirilmedi.

Son olarak Ermeni soykırımının 100. yıldönümü yaklaşırken hamleler yapmaya başlayan AKP, bir yandan emperyalizmin Kafkasya politikasına da destek vermeye devam ediyor. Bu amaçla Ermenistan Devlet Başkanı Sarkisyan Çanakkale'ye davet edildi. Erdoğan'ın Çanakkale Savaşları'nın 100'üncü yıldönümü dolayısıyla düzenlenecek anma törenleri için gönderdiği davete Ermenistan'dan gelen yanıtta ise Sarkisyan 1915 soykırımını hatırlattı. Erdoğan'ı 24 Nisan 2015'te düzenlenecek anma törenleri için Erivan'a davet ettiğini söyleyen Sarkisyan yanıtında şunları söyledi: "Ermeniler, misafir davete yanıt vermeden misafir tarafından konuk edilmeyi kabul etmez."

ABD'nin yönlendirmesiyle Ermenistan ile ilişkileri düzenlemeye çalışan AKP, bir taraftan ABD'nin istemlerine yanıt vermeye çalışırken diğer taraftan da soykırımın 100. yılını kazasız-belasız atlatmak niyetinde. Zira Haziran seçimlerinde Ermeni halkına düşmanlıkla zehirlenmiş bir seçmenin oy desteğine ihtiyaç duyacak.

Türk-İş ağaları düzen siyasetine su taşıyor!

Ulusalçı İşçi Partisi'nin (İP) başı Doğu Perinçek'in, İsviçre'de 10 yıl önce çıkarılan "Ermeni soykırımının inkârını yasaklayan" yasanın yürürlüğe girmesinden sonra verdiği bir konferansta "Ermeni soykırımı emperyalist bir yalandır" söylemi "ırkçı ayrımcılık" yapıldığı gerekçesiyle cezalandırılmıştı. İsviçre mahkemeleri Perinçek'i 2007 yılında 3 ay hapse mahkûm etmişti. Sonrasında AİHM'e taşınan dava 2013'te sonuçlanarak İsviçre'nin insan hakkı ihlali yaptığına hükmetmişti. Bu karara karşı İsviçre'nin yaptığı temyiz başvurusu sonucu ise 28 Ocak'ta temyiz duruşması görüldü.

AİHM, davayı öz itibarıyla "ifade özgürlüğü" kapsamında Perinçek'i haklı bulsa da bu karar, Türkiye medyasında sanki Perinçek'in "Ermeni soykırımı yoktur" gerici söyleminin onaylanması gibi sunuldu. "Tarihi dava" olarak medyada yer bulan bu temyiz duruşması da düzen siyaseti için önem taşıyor. Bundan olsa gerek ki, Doğu Perinçek'in Ergenekon davası nedeniyle hakkında verilen yurtdışı yasağı Strazburg'a gidebilmesi için kaldırıldı.

Temyiz duruşması sonrasında kararın açıklanması ertelendi ancak Doğu Perinçek'in, duruşmanın ardından yaptığı değerlendirme ise yaratılmak istenen algıyı göstermektedir. Perinçek, "Bundan sonra kimse Türkler soykırım yapmıştır diyemez. Bu dava bir örnektir. Türkleri aşağılayan soykırım iddiaları artık çürümüştür. Bundan sonra kimse bizi asılsız sözde soykırım iddialarıyla suçlayamaz" gibi konuyu çarpıtan açıklamalar yaptı. Ermeni soykırımının 100. yıldönümü yaklaşırken AKP'nin işini kolaylaştırmak için zaten bir süredir yakınlığı AKP'ye de bir jest yapmış oldu. Zira Adalet Bakanı Bekir Bozdağ da, davayla ilgili, "Bugün görüşülecek husus, hem Türkiye, hem de Avrupa Birliği değerleri bakımından tarihi öneme sahiptir" demişti.

Davayı, görünürde ayrı ama kurulu düzenin esas çıkarları söz konusu olduğunda birlik olan düzen siyasetçileri de izledi. Davayı izleyenler arasında CHP ve AKP'li vekiller yer alırken, Deniz Baykal ve Egemen Bağış davayı yan yana izledi. DSP Genel Başkanı Masum Türker de Doğu Perinçek'e destek adına Strazburg'a giderken, Türk-İş ve Türkiye Kamu Sen Genel başkanları da yaptıkları açıklamalarla bu gerici söylemi desteklediler. İşçi ve emekçilerin hakları ve özgürlükleri gibi konularda hiç ses seda vermeyen bu sendika ağaları bu açıklamalarıyla esas misyonlarını bir kez daha göstermiş oldular.

Türk-İş Genel Başkanı Ergün Atalay bu davayı "Türkiye'nin meselesi" olarak niteleyerek, herkesin Perinçek-İsviçre davasına katkı sağlaması gerektiğini belirtmeyi de ihmal etmedi. İşçi sınıfının karşı karşıya kaldığı saldırılara karşı ses çıkarmayan Türk-İş; "Türkiye'deki herkes bu meseleye katkı sağlamak mecburiyetinde. Biz de Türk-İş olarak yıllardır bu meseleleri en ince detayına kadar bu meselelerin takipçisi olmaya gayret sarf ediyoruz. ...Üzerimize düşecek ne varsa Türk-İş topluluğu olarak yerine zevkle getirmeye hazırız." diyerek teminat da vermiş oldu.

Özellikle son dönemlerde işçi sınıfını ilgilendiren pek çok gündem oldu. Her ne hikmetse Türk-

İşçi sınıfı ve emekçileri ilgilendiren temel konularda sermaye düzeninin bekasını korumakla görevli bu ağalar, aynı zamanda işçi ve emekçilerin şoven milliyetçi duygularını körükleyerek halkları düşmanlaştırma politikalarını sürdürmeyi de görev biliyorlar.

İş böylesi gündemlerde heveskâr bir şekilde işçi sınıfının davasına hizmet adına hiçbir açıklama yapmadı. Örneğin yakın geçmişte Soma, Torun Center ve Ermenek işçi katliamları yaşandı. Dahası bundan öncesinde de Türk-İş'in üyesi pek çok işçi iş cinayetlerinde yaşamını yitirdi. Ancak bu iş cinayetleri davalarında hep de sermayedarlar kazandı. Bu işçi davalarını Türk-İş'in takip ettiğini ise hiç görmedik. Türk-İş'e bağlı sendikaların üyeleri işten çıkartılırken, ya da özelleştirme süreçlerinde de aynı hassasiyeti görmedik.

İşçiler taşeronlaştırmanın, güvencesizliğin kısacası kıvrınırken ya da MESS dayatmalarına karşı 15 bin metal işçisi greve çıkmaya hazırlanırken Türk-İş bir açıklama dahi yapmamıştır.

Safları belli!

İşçi sınıfı ve emekçileri ilgilendiren temel konularda sermaye düzeninin bekasını korumakla görevli bu ağalar, aynı zamanda işçi ve emekçilerin şoven milliyetçi duygularını körükleyerek halkları düşmanlaştırma politikalarını sürdürmeyi de görev biliyorlar. Bu rolüne, Kürt halkı üzerinden estirilen ayrımcı söylemler vesilesiyle de tanık olduğumuz Türk-İş, şimdide yaptığı bu açıklamalarla Perinçek'in politik malzeme haline getirdiği "Ermeni soykırımı yoktur" tartışmalarıyla katılıyor. Şovenizmi körükleyerek, işçi sınıfının bilincinde halkların kardeşleşmesinin değil de düşmanlaştırılmasının çabasını gösteriyor.

Bir başka dikkat çekilmesi gereken yan ise bu Türk-İş ağaları, bir zamanlar Ergenekon operasyonları sürecinde AKP-cemaat eliyle içeri tıklanmasını alkışladıkları Perinçek ile bu gerici zeminde buluşmalarıdır. Elbette ki AKP'nin cemaat "karşıtlığına" destek olmak adına ona yakınlaşan çizgisiyle Perinçek gibi bir düzen siyasetçisinin, AKP'nin doğrudan destekçisi Türk-İş ağaları ile Ermeni soykırımının inkârı üzerinden ortaklaşmalarına şaşırıyoruz.

Burjuva siyaset tarzı içinde ilkelerin pek bir kıymeti olmadığını biliyoruz. Ulusalçı çete İP'nin ve Perinçek'in geçmişine baktığımızda ise bu ilkesizliğin bariz örnekleri vardır. Örneğin ilk yıllarında Osmanlı'nın yüz binlerce Ermeni'yi acımasız bir şekilde katlettiğini dile getiren Perinçek, 90'lı yıllarla birlikte renk değiştirmiş, "Soykırım yalanıyla mücadele komiteleri" kurmuştur.

Türk-İş bürokratları Ermeni soykırımının 100. yıldönümü yaklaşırken AKP'nin hazırlıklarına sınıfı yedeklemenin hesabını da yapıyorlar. Türk-İş'in var oluş nedenlerine baktığımızda üstlendiği bu role de şaşırıyoruz. Ancak bir sınıf örgütü olması gereken bir sendika konfederasyonunun düzen siyasetine bu şekilde alet edilmesi ve Ermeni halkının yaşadığı zulüm üzerinden şovenizmi desteklemesi ise kabul edilemezdir. İrkçi-şoven saldırganlıklarını "sınıfın davası" gibi yansıtmak isteyen bu ağalara ve düzen siyasetçilerine işçi ve emekçiler itibar etmeyecek, işçilerin birliği, halkların kardeşliği mücadelesini büyütecektir. Sınıfın davasına ihanet eden bu ağalardan da hesap sorulacaktır.

Grev ve mücadelede yeni evre!

Metal işçileri engelleri bir bir aşip grev yoluna çıkmayı başardılar. Artık sermayenin yönetici çelik çekirdeği MESS karşısında sınıf savaşını daha sert biçimde sürdürecekler.

Metal işçileri böyle davranarak korku duvarlarını yıkmış, düzenin kırmızı çizgilerini aşmış, sermayenin kalbine sert bir yumruk vurmıştır. Ama bu daha başlangıçtır. Çünkü düşman yıkılmamış, henüz tüm gücünü harekete geçirmemiştir. Bunun için en kısa sürede karşı hamleler yapacaktır.

Sermaye ve uşakları metal işçilerinin bu büyük çıkışını ezmek için tüm imkanlarını seferber edecektir. Gelen bilgiler de hem MESS'in ve hem de tek tek metal kapitalistlerinin de mevcut durum konusunda net bir sınıf bilinciyle hareket ettiklerini gösteriyor. "Eğer geri adım atarsak arkası gelir ve bu mevzideki yenilgimiz bizi işçi sınıfı karşısında tüm hatlarda gerilemek zorunda bırakır" diye düşünüyor bu kodamanlar. MESS'ten ayrılması için zorlanmaları karşısında bazılarının "örgütümüze ihanet edemeyiz" şeklinde yanıt vermelerinin gerisinde bu aynı sınıf bilinci vardır.

Ama öte yandan da metal işçileri baskı ve oyunları boşa çıkarıp da şalteri indirmeye kararlı olduğunu kanıtlayınca, pek çoğu sınıf kardeşlerine anında ihanet etti. MESS çatısı altında bir araya gelmelerinin nedeni sefil çıkarları olduğu için MESS'i terk ettiler. Kuşkusuz henüz MESS dağılmadı, belki de en zayıf unsurlarını kaybetti. Ama yine de daha ilk anda yaşanan bu parçalanma MESS'in güçsüzlüğünü, öte yanda ise metal işçisinin neler yapabileceğini, üretimden gelen gücünü kullandığında nasıl da sermayenin iflahını kesebileceğini gösterdi. Böylelikle şu ana kadar yaşananlar metal işçisi ve gözü metal işçisinin mücadelesinde olan işçi sınıfının özgüvenini artırdı. Greve silahına iyiden iyiye ısındırdı!

Sermaye iktidarı tarafından sistematik baskı, terör ve sendikal korucular aracılığıyla yıllar boyunca sindirilmiş olan işçi sınıfı, düşürüldüğü durumdan çıkmak üzere güçlü bir gayret gösteriyor ve mesafe de alıyor.

Bu noktada özellikle belirtmek gerekir ki, metal işçilerinin son iki haftalık ayağa kalkışı süreci işçi sınıfının fabrikalarda yatan büyük gücüne ayna tutmuştur. Fabrikalardan yansıyan görüntüler, işçi sınıfının eşsiz tarihsel rolü ve toplumsal-siyasal gücünün çarpıcı göstergesi olmuştur. Bu haliyle de halkçı devrimciliğe, onun sınıfa güvensiz küçük-burjuva dar görüşlülüğüne büyük darbeler vurmaktadır.

Öte yandan metaldeki gelişmeler, grevin odağında olduğu bir mücadele kültürü ve tarzının geliştirilmesinde, işçi sınıfına özgü bir mücadele dilinin giderek olgunlaşmasına ve toplum ölçeğinde kendisine yer açmasına katkıları sağlamaktadır. Bu haliyle metal grevinin işçi sınıfının uyanışında ve kendisini toparlanmasında şimdiden büyük kazanımları olmuştur diyebiliriz.

Kazanımlar bu kadarıyla da kalmayacak kuşkusuz. Giderek işçi sınıfı içinde yeni bir öncü kuşağın şekillenmesi böylelikle mümkün olacak. Şimdiden bu bakımdan büyük bir potansiyelin varlığı görülmektedir.

Kuşkusuz sert ve zorlu mücadelelerde sınırlanarak gelişecek bu potansiyel, gerçek bir güce dönüşecektir. Geçmeden belirtelim, sınıf devrimcileri bu öncü potansiyelin devrimci sınıf partisine kazanılması için özel bir dikkat ve sorumluluk göstermelidirler.

Bu kazanımlar tablosu mutlaka sermaye cephesinden de değerlendiriyor. Bu grevi ezmek için tüm gücünü seferber etmek üzere onu çok daha hırslandıracaktır. Çünkü söz konusu olan sınıflar mücadelesinde on yıllar boyunca oluşmuş dengelerinin bozulmasıdır.

Bunun için soruna dar sendikal sınırlarda bakmak ve asıl önemlisi bu alana sıkıştırmak bu mücadeleyi baştan zayıf düşürecektir. Birleşik Metal'in yönetimi özellikle 2010-12 döneminde iyi bir sınav vermemişti. Hatta siyasal ve diğer sendikal güçlerin o dönemde yapılan grevle ilişkilendirmeleri karşısında zaman zaman uç biçimlere varan gerici bir direnç de göstermişti. Fakat şu durumda grevi toplumsal bir alana taşımak, siyasal ve sendikal güçlerin katkı ve dayanışmalarına açmak konusunda belli bir esneklikle davranmaktadır.

Ancak önümüzdeki günlerde olası bir grev yaşayacağının gelmesi bu bakımdan gerçek bir sınav olacaktır. Ya sendikal alana, yasaların koyduğu sınırlara boyun eğiş ya da siyasal alana geçiş ve fiili-meşru mücadele yolundan ileriye... Yani bir kez daha ya teslimiyet ya da işgal, grev, direniş!

Bugün bulunulan evre bir geçiş evresidir. Metal işçisi bulunduğu derin uykudan gecikmeli olmakla birlikte hızla uyanmış ve giderek eylemli bir süreç içinde kendisini bularak daha ötesini düşünür hale gelmiştir. Öyle ki greve çıkmak bile başlı başına büyük bir işti. Zira grev silahını kullanmaktan on yıllar boyunca uzak tutulmuşlardı. Bu eşik atlatıldı ve greve çıkıldı. Grev yasal ve bürokratik bir cendereye sıkıştırılmayacaksa gerçek bir okul görevi görecektir ve metal işçisi bilinçte ve örgütlenme de sıçramalar yaşayacaktır.

Kuşkusuz sermaye ve uşakları da bunu bildikleri için ellerini çabuk tutacaklardır. Cam grevinde olduğu

gibi acele edecek ve AKP eliyle bir kez daha grev yaşayacağına başvuracaklardır. İşte bu durumda siyasal bir sınıf duruşu olmazsa olmazdır. Sınıf devrimcileri de bu gerçeğin bilinciyle daha grev kararlarının alındığı bir evrede bu gerçeğin üzerinde durmuş, grev yaşayacağı halinde nasıl davranılacağı sorununu ileri-öncü metal işçilerinin gündemine taşımayı görev bilmıştır.

Şu durumda azılı sermaye örgütü olarak MESS'in güç kaybetmesi ne kadar önemli ve olumlu bir gelişme de öte yandan bunun tersinden grevci sayısını azaltan bir etkisi olacağı da unutulmamalıdır. Halihazırda beş kadar fabrikanın patronu MESS'ten ayrılırken geride 33 fabrika kalmıştır. Kuşkusuz yine de önemli bir sayıdır, ama bir tehlike olarak göz önünde tutulmalıdır. Bu koşullarda en doğru davranış acele etmemek ve kopuşlara rağmen "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!" şiarında anlamını bulan sınıf yoldaşlığının diri tutulması son derece önemlidir.

Diğer taraftan bu süreçte özellikle sendikanın yönetim kademelerini tutanlar payına ciddi bir önderlik sınavının verilmekte olduğu aşikardır. Grev kararı alındığı sırada yaşanan yalpalamaları hatırlatmaya gerek yok. Ama niyet ne olursa olsun tabandan yükselen iradenin karşısında kimse duramamıştır. Bu aşamada kotarılmaması gereken işin zorlaşması ölçüsünde aşağıda zaman zaman ortaya çıkacak zorlanmalara da dayanarak yönetimin geri tutumları alması, kendisini dayatması olasılığı vardır. Zaten gelen bilgilere göre ayrılan bazı fabrikalarda işçiler, sözleşmenin kendilerinden habersiz biçimde ve isteklerini karşılamayacak şekilde bitirildiği yönünde rahatsızlıklarını dile getirmektedirler.

Bu son örnek bugün görüntüdeki uyuma ve iddialı sözlere rağmen geleceği tayin edecek asıl dinamiğin metal işçisinin bilinç ve örgütlenmesinin bağımsız ve devrimci yönde gelişimine bağlı olduğunu göstermektedir. Tekel'den Kent Gıda'ya pek çok deneyim de gösteriyor ki, işçiler eğer mücadele içerisinde elde ettikleri deneyim ve özgüveni bağımsız bir bilinç-örgütlenme ile tamamlayamıyorsa, mücadelenin zaferi tehlikededir.

Elbette zaferden kastımız sadece dar anlamda işçilerin ekonomik-sosyal ve sendikal taleplerini elde etmesi değildir. Asıl olan işçi sınıfının bilinç-örgütlenme-moral bakımdan daha ileri bir düzeye taşınmasıdır. Tek bir mevzi mücadele söz konusu olduğunda bu mevzideki mücadelenin işçi sınıfının bütününe gelişimine yönelik etkileridir.

Bu perspektifle yaklaşıldığında ve bugün metal işçisinin kazanmasında sınıfın geniş kesimlerinin aktif ve eylemli dayanışmasının zorunluluğu dikkate alındığında, kuşkusuz bu grev sürecinin aynı zamanda yukarıdan dağıtılan işçi sınıfının aşağıdan-tabandan yeniden toparlanmasıyla bir arada ilerlemesi gerektiği anlamına gelir. Bu halde ise öncü ve yol açıcı sorumluluk bir kez daha sınıf devrimcilerinin omuzlarındadır.

Grevi içeriden güçlendirme çabası dışarıdan güçlü bir sınıf ve kitle çalışması pratiğiyle desteklenmelidir.

Metal işçileri MESS'e meydan okudu

DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi binlerce metal işçisi 29 Ocak sabahı şalterleri indirip meydanlara indi.

İşçiler sabahın erken saatlerinde **Kroman Çelik** önünde toplanarak grev heyecanını ateşledi. Bölgedeki ilk grev pankartı fabrika içinde açılırken Kroman'ın hemen karşısındaki **Sarkuysan** fabrikasında işçiler vardiya çıkış saatini sloganlarla bekledi.

Saat 09.00'da Kroman'da işçiler sloganlarla fabrikadan çıktıktan sonra pankart kapiya asıldı. Coşkulu sloganlarla pankartın asılmasının ardından Çayırova Boru işçileri de alana ulaştı. Sarkuysan'da da işçiler pankartlarını astıktan sonra ortada toplandı. Metal işçileri "Fabrikalar MESS'e mezar olacak!" sloganını sıklıkla atarken Haziran Direnişi'nin "Bu daha başlangıç mücadeleye devam!" sloganını da coşkuyla attı. Ayrıca işçiler Haziran Direnişi'nin sloganlarını da grevlerine uyarlayarak sıklıkla 'Her yer grev her direniş!' sloganını haykırdılar.

Gebze Meydanı 'Grev Meydanı'

Birleşik Metal-İş Genel Sekreteri Selçuk Göktaş, MESS'e mesajlar verdi. Dayatmaları kabul etmediklerini ifade eden Göktaş, bundan sonra Gebze'deki meydanın Paris'teki 'Greve Meydanı' olduğunu ifade etti. Konuşmanın ardından "MESS dayatmalarına hayır" pankartı arkasında yürüyüş başladı. Caddede E-5 yanyola çıkan işçileri, direnişçi Feniş Alüminyum işçileri pankart ve sloganlarla karşıladı. Yol üstündeki Kroman Çelik fabrikasının haddehane bölümünde grev pankartını asan işçiler de yürüyüşe katıldı.

Kilometrelerce süren yürüyüş metal işçilerinin grev iradesini de gösterdi. Metal işçileri Türk Metal çetesinin hakimiyeti altındaki fabrikaların önünden geçerken 'Satılmış Türk Metal!' sloganıyla MESS uşağı çeteye tepkilerini gösterdi. İşçilerin yürüyüşüne MİB ve BDSP de katıldı. İşçiler sınıf devrimcilerini alkış ve "İşgal, grev, direniş!" sloganlarıyla karşıladı.

Saat 12.00'de binlerce metal işçisi ve destekçi güçler grev meydanında toplandı. Kürsüden

Grev MESS'i dağıttı

Metal işçisinin grevi metal patronlarının örgütü MESS'i dağıttı. Birleşik Metal-İş'in grev kararı almasının ardından MESS'ten ayrılan Delphi Dizel'den sonra greve saatler kala Alstom, Bekaert ve Schneider MESS'ten ayrılma kararı aldı.

Grev sabahı ise Dostel Makine'nin de MESS'ten ayrılma kararı aldığı açıklandı.

Gebze'deki mitingin ardından Kocaeli Bekaert fabrikasına geçen Birleşik Metal-İş yöneticileri fabrika önünde düzenlenen 'sözleşme şenliğine' katıldı.

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, Bekaert'te, Türk Metal'in imzaladığı sözleşmenin üstünde bir sözleşmeye imza attıklarını ifade etti.

destekçi güçlere teşekkür edildi. Grevle uluslararası dayanışmayı büyütmek için Türkiye'ye gelen IG Metall ve uluslararası sendika konfederasyonları da mitinge katıldı.

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Sekreteri Selçuk Göktaş alanda toplanan binlerce işçiye seslenerek, bu grevin yalnızca Birleşik Metal-İş üyeleri değil tüm işçi sınıfı için bir ışık ve umut olduğunu söyledi. Göktaş metal işçilerinin mücadelesinin diğer işçilere de örnek olacağını ifade etti.

Grev halayı

Alanda son olarak Genel Başkan Adnan Serdaroğlu kitleye seslendi. "Bizim onlara ihtiyacımız var" diyerek greve destek veren güçleri selamlayan Serdaroğlu, Kavel'den 15-16 Haziranlar'a, 1 Mayıslar'dan Netaş'a, MESS grevlerine birçok önemli direnişte yer alan metal işçilerine vurgu yaptı. Serdaroğlu, "başaracağız" diyerek grev kararlılığını vurguladı. Gebze'de grev halayına durduklarını söyleyen Serdaroğlu'nun konuşmasının ardından alanda davul zurna eşliğinde yüzlerce işçi halaya durdu.

Cengiz Makina önünde kitlese buluşma

Gebze'de grevin startının verildiği bir diğer merkez ise **Cengiz Makina** oldu. Fabrika önünde grevci işçiler ve destekçi güçlerin dayanışmasıyla miting gibi bir grev

başlangıcı yapıldı.

Yüzlerce işçi fabrikasının önünde davul-zurna eşliğinde çekilen halaylarla diğer vardiya bekledi. Fabrikasının önünde DİSK ve Birleşik Metal-İş yöneticilerinin katılımıyla basın açıklaması yapıldı. Birleşik Metal-İş üyesi Dostel ve Bosal işçileri de fabrika önündeydi. Cengiz Makina işçileri fabrika içerisinde kortej oluşturarak yürüdüler.

Basın açıklamasında ilk sözü alan Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, metal işçilerinin tarih boyunca baskılara karşı grev yolunu seçtiğini kaydetti. Serdaroğlu, işçilerin bir kez daha tarihsel rollerini oynadıklarına dikkat çekti.

DİSK Genel Başkanı Kani Beko, grev yolunu seçen metal işçilerini selamladı. Buradaki açıklamanın ardından kısa bir yürüyüş yapılarak Gebze merkezindeki miting için Akse Sapağı'na geçildi.

ÜİD-DER, SODAP, Eğitim Sen, Komünist Parti, DDSB'nin yanı sıra Maltepe Üniversitesi Hastanesi'nde direnişlerini sürdüren işçiler, TÜMTİS üye ve yöneticileri ile DİSK'e bağlı Nakliyat-İş, Genel-İş sendikaları metal işçisini yalnız bırakmadı. Metal İşçileri Birliği'nin fabrika önüne gerçekleştirdiği yürüyüş ise metal işçileri tarafından coşkuyla karşılandı. Hep birlikte "İşgal, grev, direniş!" sloganı atıldı.

Yücel Boru fabrikasına grev pankartı Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve DİSK Genel Başkanı Kani Beko'nun yaptığı konuşmaların ardından asıldı. Gebze bölgesinde **Arpek** fabrikasında işçiler grev pankartını fabrikaya astı.

Metal grevinin metal işkolu ve işçi sınıfı mücadelesi açısından önemine dikkat çeken MİB, grev sabahı erken saatlerden itibaren metal greviyle aktif bir dayanışma faaliyeti örgütledi.

Gebze'de grev yürüyüşü

Grevin kalbi Gebze'de 07.00'den itibaren Akse Sapağı'nda toplanan MİB'liler "MESS dayatmalarına kölelik düzenine karşı işgal, grev, direniş" pankartını açarak yürüyüş gerçekleştirdiler.

"İşgal, grev, direniş!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganlarını atan MİB'liler Gebzeli işçi ve emekçilere grev dayanışmayı yükseltme çağrısında bulundular.

Dövizler ve önlükleriyle yürüyen MİB'liler yürüyüşün ardından greve çıkacak fabrikalarda metal işçilerine omuz verdiler.

MİB, öğle saatlerine sona eren mitingin ardından dayanışma çağrıları ve ziyaretlerine ara vermeden devam etti.

MİB üyeleri saat 15.00'te Yücel Boru fabrikasına

MİB grev çadırlarını birlikte kurdu

ziyaret gerçekleştirdi. Sloganlarla fabrikalar hattından yürüyen MİB'lileri fabrikanın önünde grevci işçiler karşıladı. MİB adına yapılan konuşmada, yıllardır metal işçilerinin içinde bulunduğu durgunluğun kırıldığı, tüm işçilere umut ışığı yakıldığı belirtildi ve grev sürecinin önemine değinildi.

Grev çadırları birlikte kuruldu

MİB Sarkuysan, Kroman Çelik ve Çayırova Boru grev nöbetlerine ziyaret gerçekleştirdi.

29 Ocak'ta grev gözcülerinin vardiya değişikliğinden sonra MİB fabrikalara ziyarete gitti. Feniş Kavşağı'nda "İşgal, grev, direniş!" pankartını açan MİB'liler, "Yaşasın metal grevimiz!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!" sloganıyla fabrika bölgesinde trafiği kapatarak yürüdü. Kroman Çelik fabrikasında işçiler sloganlarla MİB'lileri karşıladı.

Kroman'da taşeronu uyarı

Kroman Çelik'teki ziyarette grev gözcüleri taşeron şirketin uyarıldığını bunun üzerine patronun fabrikadaki makinayı çıkardığını aktardı. Grevciler içeri araç girişine de izin vermeyerek grev boyunca müteahhitlerin alınmayacağını belirtti.

MİB temsilcisi de grevin önemine vurgu yaparak üstlerine düşen sorumluluğun gereği olarak mücadeleyi omuz omuza sürdüreceklerini ifade etti. MİB ziyareti sırasında Kroman Çelik'te grev çadırı kuruldu. MİB'liler de Birleşik Metal-İş üyelerine çadır kurarken destek verdi.

Sarkuysan'da grev lokali

MİB üyelerinin ikinci ziyaret noktası Sarkuysan oldu.

Sarkuysan işçileri otoparktaki çay ocağını fiilen grev lokaline çevirmişti. "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganıyla karşılanan MİB'lilerle çay içip sohbetler edilirken Sarkuysan yönetiminin baskılarının sonuçsuz

kaldığı aktarıldı, Dostel'in de MESS'ten ayrılmasının önemine değinildi.

Çayırova Boru işçisi nöbette

Sarkuysan'daki sohbetin ardından Çayırova Boru'ya yürünürken Sarkuysan'ın ikinci binası önünde bekleyen işçiler de selamlandı. Çayırova Boru'da ise ziyaret sırasında MİB temsilcisi grev ateşinin yayıldığını, MESS'in çatırdadığını söyledi. Sermayenin yenilmesi için üretimden gelen gücü kullanan metal işçileri ile anlamlı bir sınıf dayanışmasının örülmesi gerektiğini, MİB'in bunun için çalıştığı ifade etti. Çayırova Boru işçileri grev gözcüsü sayısının dışında destek için alandı. Grevcilerden bazıları arabalarını da getirerek gece boyunca ihtiyaçlar için hazırlık yapmıştı.

Çayırova Boru'da da MİB'liler grev çadırının kurulmasına eşlik etti. Ateş başındaki sohbetin ardından MİB üyeleri yine sloganlarla ziyareti bitirdi.

Alstom'a bülten dağıtım

Diğer yandan, MESS'ten ayrılması nedeniyle grev uygulamasının başlamadığı Alstom'a Metal İşçileri Bülteni'nin grev gündemli sayısı ulaştırıldı.

Fabrikanın gündüz vardiyasının çıkışına giden MİB'liler, işçilere bülten dağıtımını gerçekleştirdi. Dağıtım sırasında işçilerle Alstom'un MESS'ten ayrılması ve yapılan sözleşme üzerine sohbetler edildi. Şu an için %12 dışında sözleşmenin diğer maddeleri üzerine net bir bilgi sahibi olmadıklarını söyleyen işçiler, patrona geri adım attıklarını, grev kararlılığını sandıkta gösterdiklerini, bunun diğer fabrikalara olumlu yansıdığını, grev iradesini daha da güçlendirdiğini ve greve çıkılsaydı daha iyi bir sözleşmeye imza atabileceklerini söylediler. Sözleşmenin kendilerine sorulmadan imzalanmasına tepki duyan işçiler de vardı. İşçiler ayrıca grevin çöküşünü yaşayamamaktan, greve çıkan diğer fabrikalardaki arkadaşlarının yanında olamamaktan dolayı burukluk yaşadıklarını ifade ettiler.

Kızıl Bayrak / Gebze

Kroman işçileri: Grevimizin arkasındayız!

Kroman Çelik işçileri grevin ilk gününü gazetemize değerlendirdi.

İşçilerden **Mustafa**, '91 grevini de görmüş metal işçilerinden. Mustafa şimdi ikinci grevine çıkarken patronlardan beklentileri olduğunu fakat kabul etmediklerini söylüyor. "Biz de greve çıktık. 3 yıllık sözleşmeye de karşıyız" diyen Mustafa, birlikte kuvvet doğacağına vurgu yaparak sözlerini tamamladı.

Erman da diğer metal işçilerine seslenerek "Koyun gibi uyumasınlar" dedi. Üç yıllık sözleşmeyi kabul etmediklerini ifade eden Erman zam istediklerini söyledi.

4 yıldır Kroman Çelik'te çalışan **Serdar** ise saat ücretinin 6.10 TL olduğunu belirtti ve yeni giren işçi için bu ücretin 5.80 TL olmasına dikkat çekti.

"Dolayısıyla ekmeğim ve özgürlüğüm için grev diyorum" diyen Serdar, grev kararlılığını vurguladı. Serdar, grevin metal işçilerinin haklarını sonuna kadar getireceğine inandıklarını söylerken "Grev, işçilerin cesaretini, ekmeğini, her şeyini getiriyor" dedi. Serdar "İşçi kardeşlerimizin önünü açıyoruz" diyerek üç yıllık sözleşme dayatmasını yırtma vurgusunu da yaptı.

"Sonuna kadar devam edeceksin"

Aydın ise bir çuval pirinç fiyatındaki artışa dikkat çekerek metal işçilerinin alım gücünün düştüğünü ifade etti. "Bu insanlar geçimini nasıl sağlayacak" diyen Aydın, kira, gıda gibi artışlar karşısında aldıkları ücretin 'kuruş' cinsinden sayıldığını vurguladı. Aydın sözlerine şöyle devam etti: "Nasıl olacak böyle. İşveren veya MESS işçiyi görüyorlar, ne durumda olduğunu bile kendi isteklerini dile getiriyorlar. Biz de kendi isteklerimizi belirtiyoruz. Bizim istediğimiz onları soyamak değil. Sadece ufak bir zammı, döktüğümüz alınterinin karşılığını almak istiyoruz.

Sonuna kadar direnmekte kararlıyız. İşçilerin el ele tutuşup hakları için sonuna kadar mücadele etmesini istiyoruz. Pes etmeyeceksin, bu işe baş koydun mu sonuna kadar devam edeceksin."

'Sabırla kazanacağız'

Kroman Çelik işçilerinden **Ahmet**, grevin uzun soluklu olması gerektiğine dikkat çekerek şunları ifade etti: "Emeğimizin karşılığı, daha insanca bir yaşam, evlatlarımıza daha iyi bir olanak, daha iyi bir gelecek bırakmak için bu mücadele sadece bizim değil, bizden sonraki nesiller için de bir mücadeledir. Diğer işçi arkadaşlar da grev boyunca sabırlı olmalarını, kazanacağımıza inanmalarını istiyorum."

Kroman Çelik fabrika temsilcilerinden **Engin Kulu** da "Bu ülkede eşitsizliğe, adaletsizliğe karşı mücadele veren, demokrasi mücadelesi veren tüm insanların grevi olsun. Grev bu mücadelenin bir adımı olsun" dedi.

Kızıl Bayrak / Gebze

Prysmian işçileri: Sonuna kadar grev!

Prysmian işçileriyle grev üzerine konuştuk...

- **Grevden beklentileriniz neler?**

- **Prysmian İşyeri Baştemsilcisi Gökhan Aydın:**

Biz MESS'in dayatmalarını kabul etmiyoruz. 3 yıllık sözleşme düzenini, düşük işçi ücretlerine mahkum eden bu düzeni değiştireceğiz. Bu dayatmacı toplu sözleşme düzenini değiştirmek için yola çıktık. Sonuna kadar gideceğiz. 2 yıllık toplu sözleşme imzalamak istiyoruz. Düşük ücretlerin iyileştirilmesi amacıyla bir toplu sözleşme yapacağız.

- **İlkay:** Greve çıkma nedenimiz MESS dayatmaları.

MESS'in bize sefalet ücretleri önermesi, üç yıllık sözleşme teklif etmesi, düşük ücretle çalışmaya yönlendirmesi. Düşük ücretle çalışmanın çoğaltılması. Kıdem tazminatına yarın öbür gün olacak saldırıların önünü kesmek için greve çıktık.

- **Mustafa:** MESS'in bize dayattığı üç yıllık

sözleşmeyi biz istemiyoruz. İşçi arasındaki yüzdellik dilimleri, uçurumları çok açıyor. Bizim işçi arkadaşların arasındaki saat ücreti çok farklı. Biz bu maksadın daralmasını istiyoruz. Sonuna kadar grev, sonuna kadar direniş!

- **Yılmaz:** Çocuklarımızın geleceği için, alınterimiz

için buradayız. Keyfine çalıştığımız patronların düzenini bozmak için buradayız. İki yıl olan sözleşme 3 yıla uzatıldı. Biz bunu kesinlikle kabul etmiyoruz. Ne olursa olsun biz bunun karşısında direniyoruz. Direnmeye devam edeceğiz. Kazanacağız! Geleceğimiz için.

- **İsmet:** Greve çıkış nedenimiz MESS'in bize

dayatmaları, düşük ücret, iki yıllık olan sözleşmelerin 3 yıla çıkarılması. Çok düşük ücret alan arkadaşlarımız var. Yaşam standartlarının çok altında yaşayan... Bu yüzden, MESS'in bu dayatmalarına karşı greve çıkıyoruz.

- **Ferhat:** Beklentimiz insanca yaşamak, emeğimizin

karşılığını almak. Başka bir şey değil. Sonuna kadar gideceğiz.

- **İşçilere bir çağrınız var mı?**

- **Gökhan Aydın:** Bu sadece Birleşik Metal-İş

üyüsü 15 bin metal işçisini ilgilendiren bir süreç değil. Metal iş kolu Türkiye'nin lokomotifi bir sektör. Tüm metal, tekstil, petro-kimya işçilerinin etkileyecek bir durumumuz var. Dolayısıyla bizim mücadelemiz bütün işçi sınıfının mücadelesi. Bize destek vermelerini bekliyoruz.

Bursa'da daha çok otomobil fabrikaları var. Burada çalışan işçilerin gönüllerinin bizimle olduğunu biliyoruz ama bu konuda desteklerini de bize göstermeleri lazım. Bizi ziyarete gelmeleri lazım. Fabrikalarında mücadele başlatmaları için harekete geçmeleri lazım.

- **İlkay:** Diğer sendikadaki işçi kardeşlerimizden, arkadaşlarımızdan destek olmalarını istiyoruz. Birlik halinde durursak biz bu süreci başarıyla atlatacağımıza inanıyoruz.

- **Mustafa:** Birlikte olalım, beraber olalım, masaya beraber oturalım. Başka türlü zafer kazanma şansları yok onların. Hele hele sarı sendikaların hiç yok zaten. Kapalı kapılar ardında imza attıkları için hep bugünleri gördük zaten. Eğer onlar olmasaydı biz bugünlere asla gelmeyecektik, bu eylemleri yapmayacaktık.

- **Yılmaz:** İşçilerin Birleşik Metal'de, DİSK'te örgütlenip hakkını aramasını istiyorum. Türk Metal'a üye olan arkadaşlara özellikle iletiyorum. Tek farkımız

bu bizim. Emeğe karşı değiliz. Emeğin karşılığının alınmasından yanayız. Bu konuda duyarlı olunmasını talep ediyorum.

- **İsmet:** Hepimiz beraber olursak, Türk Metal'e bağlı işçiler de bize destek olursa yıkamayacağımız bir engel, MESS'in zulmünü ortadan kaldıramayacağımız bir durum yok. MESS, patronlar nasıl bir sınıf dayanışması içindeyse, işçilerin de sınıf dayanışması içinde, tüm metal işçilerinin bir arada olması gerekiyor. Buna inanıyoruz.

- **Ferhat:** Onların arkasındayız. Mücadeleye devam edilecek.

- **MESS'in grevin ertelenmesi talebi üzerine ne söyleyebilirsiniz?**

- **Gökhan Aydın:** Hükümetin bu grevi ertelemesi ya da iptal etmesi bu sorunu çözmeyecektir. Bu fabrikalarda endüstri ilişkileri olarak tabir ettikleri durumu ortadan kaldıracaktır. İş yavaşlatma, fazla mesaiye kalmama eylemleriyle bu süreç devam edecektir. Dolayısıyla işverenlerin lehine bir durum değil bu. Grevi ertelemek yerine işçilerin ihtiyaçlarına, taleplerine kulak vermeleri gerektiğini düşünüyorum.

Kızıl Bayrak / Bursa

Prysmian'da grev var!

Bursa'da metal grevinin kalbi Mudanya'daki Prysmian fabrikasında attı. Prysmian işçileri, fabrika sahasından kapiya doğru coşkulu bir yürüyüşle grevi başlattı.

İşçiler kapiya varduktan sonra iki kitle birleşti. Burada yapılan konuşmaların ardından coşkulu sloganlarla Prysmian'ın kapısına grev pankartı asıldı. Grev halayları çekildi.

Buradan daha sonra fabrikanın diğer kapısına doğru yürüyüşe geçildi. Fabrikanın Türk Metal'in örgütlü olduğu Yazaki fabrikasıyla bitişik olan girişine gelindiğinde bir grup Yazaki işçisinin grev kortejini ilgiyle izledikleri görüldü. Yöneticilerin müdahalelerine rağmen grevci işçilere doğru yönelenler oldu. Bir süre sonra Türk Metal yöneticileri ve güvenlik buradaki işçileri içeriye soktular.

Bu kapiya da grev pankartı asıldıktan sonra kitle buradan Mudanya İskele Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Coşkulu sloganlar ve alkışlarla yapılan yürüyüş meydana sona erdi.

Meydanda Birleşik Metal-İş Sendikası Bursa Şube Başkanı Ayhan Ekinci ile fabrika baştemsilcisi Gökhan Aydın konuşmalar yaptı. Konuşmalarda işçilerin kararlılığı belirtilirken Mudanya halkına dayanışma çağrısı yapıldı. Halayların ardından program bitirildi.

Eyleme Birleşik Metal-İş'te örgütlü SCM ve Asil Çelik işçileri de katılım gösterdi. Metal İşçileri Birliği dışında KESK'e bağlı sendikaların şubeleri, TÜMTİS şube yöneticileri, DİSK'e bağlı sendikaların yöneticileri, Genel-İş üyesi belediye işçileri, BATİS-BAMİS, BDSP, SYKP, ESP, Halkevleri, ÖDP, EHP, DİP katılım gösterdi. Programın bitiminin ardından MİB'liler dayanışma çağrısını içeren bildirimlerini Mudanyalı emekçilere ulaştırdılar.

Kızıl Bayrak / Bursa

Çimsataş'ta grev coşkusu

Grev ateşi Mersin'de kurulu Çimsataş fabrikasında da yandı. Sabah saatlerinde davul-zurna eşliğinde fabrika önünde çekilen halaylardan sonra Birleşik Metal-İş Genel Eğitim Sekreteri Seyfettin Güleğül konuşma yaptı. Çimsataş patronunun işçilerin grevini kırma çabalarını teşhir eden Güleğül, bir işyeri temsilcisinin üzerine araba sürülmesine de tepki gösterdi. MESS dayatmalarına boyun eğmeyeceklerini ifade eden Güleğül'ün konuşmasının ardından sloganlar eşliğinde grev pankartı fabrikaya asıldı.

Mersin Büyükşehir Belediyesi'nden işten atılan belediye işçileri, Kristal-İş ve Petrol-İş üyesi işçiler ve sendika yöneticileri, KESK ve DİSK'ten yöneticiler metal işçilerine desteğe geldi. BDSP ve DGB'nin de aralarında bulunduğu ilerici ve devrimci güçler de metal işçileriyle fabrika önündeydi.

Grevcilere baskı

İşçilerin fabrikadan tuvalet ihtiyacını karşılamalarına dahi izin vermeyen, kullandıkları suyun vanasını kapatan Çimsataş patronu hak arayan işçilere ne kadar tahammülsüz olduğunu gösterdi. Ayrıca bu insanlık dışı baskılara ek olarak polis de grev çadırının kurulmasını engelledi. Akdeniz Belediyesi tarafından işçiler için getirilen çadır polis engellemesine uğrayarak kurulamazken, belediye tarafından getirtilen seyyar tuvaletin bile yasal olmadığı iddia edildi.

Baskılar Çimsataş işçilerinin kararlılığını kırmak yerine birlikteliklerini dahva da kuvvetlendirdi. Çimsataş işçileri, yaktıkları grev ateşiyle ısınırken gecenin karanlığını da aydınlattı.

Kızıl Bayrak / Mersin

Her yer grev her yer direniş!

Anadolu Isuzu işçileri fabrikaya grev pankartını büyük bir coşkuyla astı. Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar greve çıkan Anadolu Isuzu işçilerine seslendi.

Bilecik'te Demisaş fabrikasında 500'e yakın işçi davul-zurna eşliğinde halaylar çekerek Vezirhan'da kurulu fabrikada grev başlattı. Basın açıklamasını Birleşik Metal-İş Eskişehir Şube Başkanı Bayram Kavak okudu.

Metal işçileri Mahle'nin Konya'da kurulu fabrikasında da şalterleri indirdi. Nakliyat-İş üyesi işçiler grevci işçilere destek verdi.

Yücel Boru'nun Hatay Dörtyol'daki fabrikasında da metal işçileri greve çıktı.

Avrupa Yakası'nda metal grevi

Metal işçileri 29 Ocak sabahı İstanbul'un Avrupa Yakası'nda, Ejot Tezmac ve Paksan fabrikasında greve çıktı. Grevcileri sınıf devrimcileri yalnız bırakmadı.

Grevin ilk ateşini Ejot işçileri yaktı

Metal grevinin ateşini sabah erken saatlerde Gaziosmanpaşa'daki Ejot Tezmac fabrikasında çalışan metal işçileri yaktı.

Ejot Tezmac işçilerinin ilk destekçileri MİB'liler oldu. Fabrika önünde bekleyen MİB'liler işçilerle beraber "İşgal, grev, direniş!" sloganlarını attı. MİB'in yanı sıra Metal İşçilerinin Sesi ve İMD de grevci işçilere destek verdi.

"Bu işyerinde grev vardır!" pankartı arkasında toplanarak üretimi durduran işçiler sloganlarla fabrika kapısına yürüdüler. Burada ilk konuşmayı Birleşik Metal-İş İstanbul 2 No'lu Şube Başkanı Yılmaz Bayram yaptı. Birleşik Metal-İş Genel Merkez yöneticisi Erdoğan Özer de fabrika önünde bir konuşma yaptı. Özer, grevin toplum için büyük kazanım sağlayacağını söyledi. Konuşmaların ardından işçiler destekçi güçlerle grev halayına durdu. Fabrikanın arka kapısına grev pankartı destekçi güçlerin katıldığı kitlesel bir yürüyüşle asıldı.

Ejot işçilerini gün içinde direnişçi Ülker işçileri, SYKP, DHF, KESK İstanbul Şubeler Platformu ve Eğitim İstanbul 4 No'lu Şube üyesi eğitim emekçileri ziyaret etti. MİB'liler de günboyu grevci işçilerle omuz omuzaydı.

Paksan'da grevle dayanışma

Bağcılar'da kurulu Paksan'da grevcileri sabah erken saatlerde MİB'liler ve BDSP'liler karşıladı. Fabrika önünde Metal İşçileri Birliği adına yapılan konuşmada, metaldeki grevin önemine değinildi. Paksan işçileri vardiya değişiminin ardından üretimi durdurarak greve çıktı. "Bu işyerinde grev vardır!" pankartını açarak fabrika içerisinden çıkan işçiler destekçi güçlerle beraber davul-zurna eşliğinde grev halayları çekti.

Birleşik Metal-İş İstanbul 2 No'lu Şube Başkanı Yılmaz Bayram ve Birleşik Metal-İş Genel Merkez yöneticisi Erdoğan Özer grev kararlılığını ifade eden konuşmalar yaptılar.

Paksan grevcilerini direnişçi Ülker işçileri, HDK 3. Bölge, EMEP, HTKP, Belediye-İş Sendikası'na üye işçiler, KESK İstanbul Şubeler Platformu ziyaret etti. İstanbul Üniversitesi'nden Yard. Doç. Dr. Nilgün Ongan grev alanına gelerek 180 aydın ve akademisyenin grevle dayanışma mesajını ilettiler.

Paksan işçileri akşam saatlerinde grev çadırını büyütürken Birleşik Metal-İş üyesi Balıkcıoğlu işçileri de arkadaşlarını yalnız bırakmadı. Sınıf devrimcileri de grevcilerle yan yana olarak, dayanışmayı eksik etmeyeceklerini gösterdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mahle işçileri grevde!

İzmir Gaziemir Serbest Bölge'de kurulu Mahle fabrikasında 29 Ocak sabahı grev başladı.

'Bu işyerinde grev vardır' pankartını coşkulu sloganlar eşliğinde fabrikaya asan Mahle işçileri sıklıkla "İşgal, grev, direniş!" sloganını attılar.

İşçiler yoğun yağmura rağmen coşkulu sloganlar attılar. Grev pankartının fabrikaya asılmasının ardından grev halayına duruldu. Metal İşçileri Birliği de Mahle işçilerine destek verdi.

MİB, "MESS'e karşı grev, zulme karşı birlik, yasağa karşı işgal! Bu ateş MESS'i yakacak!" pankartını açtı. Mahle'nin bölgede bulunan 3 fabrikasında gidilerek grev pankartları asıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Manisa Schneider'de coşkulu buluşma

Grev kapsamındaki Schneider'de ise patronun MESS'ten ayrılması nedeniyle grev uygulaması başlamadı.

Manisa Schneider fabrikasının önünde buluşan İzmir ve Manisa MİB bileşenleri "'MESS'e karşı grev, zulme karşı birlik, yasağa karşı işgal! Bu ateş MESS'i yakacak!' şiarlı pankartı açarak büyük bir coşkuyla fabrikadan çıkan işçileri karşıladılar.

Aynı saatlerde DİSK/Birleşik Metal-İş ve Manisa Emek Demokrasi ve Barış Platformu bileşenlerinin de fabrika önüne gelmesiyle eylem başladı. Schneider işçileri ve destekçi güçler fabrika önünde buluştular.

Birleşik Metal-İş İzmir Şube Başkanı Ali Çeltek tarafından yapılan konuşmada, Schneider fabrikasının da MESS'ten istifa eden fabrikalar arasında olduğu bilgisi verildi.

Yaşanan bu istifalardan sonra Schneider fabrikasının fiili olarak grevde bulunmadığı, üretimin devam ettiği ama teknik olarak grev pankartının asılması gerektiği ifade edildi. Birleşik Metal-İş yönetimi tarafından işyeri önüne "Bu işyerinde GREV var" pankartı asıldıktan sonra bir heyet Schneider yetkilileriyle görüşmek için içeri girdi. Manisa Schneider fabrikasında işçiler işbaşı yaptı.

Kızıl Bayrak / Manisa

Grevin rüzgarı Ankara'da!

Sakarya'da dayanışma eylemi

Batıkent'te grev halayı

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin çağrısıyla aralarında Metal İşçileri Birliği ve BDSP'nin de bulunduğu ilerici-devrimci kurumlar ile işçiler Sakarya Meydanı'nda metal grevinin sesini Ankara sokaklarında çinlattılar.

Basın açıklaması öncesinde meydana işçi ve emekçilere Ankara'nın yeni işçi bülteni GREV ulaştırıldı.

Açıklamada metal işçisinin insanca yaşamak ve çocuklarının geleceği için MESS dayatmalarına karşı 10 kentte gerçekleştirdiği grev ile Birleşik Metal-İş'in haklı ve onurlu direnişi selamlandı.

Metal işkolu grup toplu iş sözleşmelerinin metal iş kolunun ekonomide kapsadığı alan itibarıyla emekle sermaye arasındaki mücadelenin önemli alanlarından biri olduğu ve metal iş kolunda kazanılan ya da kaybedilen hakların tüm ülkedeki emek sermaye savaşını etkileyecek nitelikte olduğu vurgulandı.

Basın açıklamasında MESS teşhir edilerek metal işçisinin greve çıkış nedenleri ve talepleri aktarıldı.

Ankara'nın emek-meslek örgütlerinin 15 bin metal işçisinin çalışma koşullarının ve ücretlerin iyileştirilmesi için bugün başlattığı onurlu grev mücadelesi ile dayanışma içinde omuz omuza olduğunun bir kez daha altı çizilerek açıklama sonlandırıldı.

İlerici ve devrimci güçler Ankara Batıkent'te metal greviyle dayanışma eylemi gerçekleştirdi.

Akşam saatlerindeki eylem öncesinde grevle dayanışma çağrısı Ankaralı işçi ve emekçilere taşındı. Metal greviyle dayanışma amacıyla yürütülen çalışmalar sabah işe giriş saatinde OSTİM Metro önünde yapılan bildiri dağıtımıyla başladı.

Saat 16.00'da Batıkent'te yine ses sisteminden "Hava döndü işçiden" parçasının yayını yapılarak çekilen ajitasyonlarla Batıkentli emekçiler dayanışmaya çağrıldı.

Basın açıklaması öncesinde davul-zurna eşliğinde Batıkent Gimsa önünde grev halayına duruldu.

AKA-DER, BDSP, Eğitim Sen Ankara 2 No'lu Şube, Genel-İş Ankara 2 No'lu Şube, HDK, Halkevleri, PSAKD Yenimahalle Şube ve SODER adına ortak basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklamasında metal işçisinin yıllardan beri en ağır koşullarda çalıştığı, Türk Metal ve Çelik-İş'in MESS'in dayatmalarına boyun eğerek kölelik sözleşmesine imza attığı ancak Birleşik Metal-İş üyesi metal işçilerinin MESS dayatmalarına ve kölelik koşullarına karşı greve çıktığı belirtildi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Ankara'da dayanışma çağrısı

Metal işçilerinin sesi Ankara'da yankılandı. 'Grev' ile dayanışmaya çağırın MİB bildirimleri dağıtıldı. MİB bildirimlerinin dağıtımına ilgi yoğun olurken işçilerle gündemler üzerine sohbet edildi. Ardından Yüksel Caddesi'nde stand açılarak dayanışma çağrısı yapıldı. "Yaşasın dayanışma, yaşasın grev!" dövizleri standı asılırken MİB bildirimleri ajitasyon konuşmaları eşliğinde dağıtıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Aydın ve akademisyenlerden greve destek

Metal Grevi ile Dayanışma için Aydınlar Platformu, 28 Ocak günü Eğitim Sen İstanbul 6 No'lu Şube'de basın toplantısı düzenledi. Toplantıda ilk olarak platformun imzaya açtığı ve yaklaşık 200 akademisyenin imzaladığı ortak metin okundu.

İstanbul Üniversitesi'nden Doç. Dr. Nilgün T. Ongan'ın okuduğu metinde grevin tamamen haklı olduğuna vurgu yapılarak "bu grev devletin, patronun ve sarı sendikaların elbirliği ile işçileri içine aldıkları ablukayı kırmayı amaçlamaktadır" denildi.

Ongan diğer sendikalardaki işçilerin ve örgütsüz yüz binlerce işçinin kalbinin grevle attığını ifade ederek kendilerinin de grevin yanında yer aldıklarını ifade etti.

Ongan, açıklamaya şöyle devam etti: "İşçi sınıfının örgütlü mücadelesinin yükseltilmesi, Türkiye'de toplumsal mücadelelerin başarısı için en önemli ihtiyaçlarından biridir. Metal işçileri kendi kaderlerini ellerine almak için cüret göstermiştir. Tüm halkın kemikleşmiş sorunlarını çözmek için aynı şeyi yapmaktan, birlik olmaktan mücadele etmekten ve kendi kaderini kendi ellerine almaktan başka seçeneği yoktur. Bizler bu grevi grevimiz, metal işçilerinin mücadelesini kendi mücadelemiz olarak görüyoruz."

Boğaziçi Üniversitesi'nden Prof. Dr. Fatma Gök ise Kobanê'de geline sürecin Kürt halkı için önemi neyse grevin de kendileri için öneminin bu kadar büyük olduğunu söyledi.

Prof. Dr. İzzettin Önder de söz alarak "Umuyorum halk bu mücadeleyi benimser" diyerek dayanışmaya çağırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

"Metal grevi DİSK'in grevidir!"

DİSK Başkanlar Kurulu'nun, konfederasyon üyesi Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü metal işçilerinin MESS'e karşı yürüttüğü grev süreci gündemiyle yaptığı toplantının sonuç bildirgesi açıklandı.

"Metal grevi DİSK'in grevidir! Direniyoruz, kazanacağız!" başlıklı sonuç bildirgesinde, DİSK'in grevle dayanışma kapsamında aldığı kararlar açıklandı. Buna göre, grevle dayanışma komiteleri kuracak olan DİSK, 14 Şubat Cumartesi günü Kocaeli'de büyük bir işçi mitingi yapacağını açıkladı.

Sonuç bildirgesinde, DİSK'in atacağı adımlar şöyle sıralandı:

"Başkanlar Kurulumuz Birleşik Metal-İş Sendikamızın MESS'e karşı yürüttüğü grevleri, 'DİSK GREVLERİ' olarak değerlendirilerek her alanda destek verilmesine karar vermiştir.

Bu karar doğrultusunda:

1. DİSK Başkanlar Kurulu Üyeleri 29 Ocak tarihinde başlayacak grevlere toplu olarak katılacaktır.
2. DİSK Örgütlenme Koordinasyon Kurulu toplantısında oluşturan, DİSK METAL İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMA KOMİTESİ'ne bağlı olarak, sendika

merkezlerinde ve bölgelerde 'Metal İşçileriyle Dayanışma Komiteleri' kurulacaktır.

3. 29 Ocak 2015 tarihinde tüm bölgelerde başlayacak grev uygulamalarına katılım sağlanacaktır.

4. 29 Ocak 2015 tarihinde grev uygulaması başlamayan bölgelerde metal işçilerinin grevini selamlayan kitlesel basın açıklamaları yapılacaktır.

5. Konfederasyonumuz DİSK'in 48. kuruluş yıldönümü, 13-14 Şubat tarihlerinde Kocaeli'nde iki etkinlikle kutlanacaktır. 13 Şubat 2015 Cuma akşamı DİSK üyesi sendikalarımızca yürütülen tüm direnişlerden işçiler, Kocaeli'nde kurulacak 'DİRENİŞ SARAYI' çadırında bir araya gelecek ve gece boyunca çeşitli etkinlikler gerçekleştirilecektir.

14 Şubat 2015 Cumartesi günü de direnişlerden, grevlerden gelen işçilerle, sendikalarımızın katılımı ile Kocaeli'nde büyük bir işçi mitingi düzenlenecektir."

"Tüm emek dostlarını bu haklı ve onurlu direnişte yanımızda görmek istiyor, tüm halkımızı işçi sınıfının yanında olmaya çağırıyoruz" ifadelerine yer verilen sonuç bildirgesi dayanışma çağrısıyla son buldu.

'Metal grevi hepimizin grevi'

Metal greviyle dayanışma içerisinde olduklarını belirten sendikalar, siyasal güçler ve meslek örgütleri Birleşik Metal-İş Sendikası'nı ziyaret etti.

26 Ocak günü sendikanın İstanbul Bostancı'daki genel merkez binasında Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu'yla bir araya gelen Halkların Demokratik Kongresi heyeti, metal greviyle dayanışma içinde olduklarını belirttiler.

Aynı gün DİSK, KESK, TMMOB ve TTB yöneticileri de greve destek vermek için genel merkez binasına geldi. Örgüt başkanları ve yöneticilerinin katıldığı ziyarette dayanışma duyguları ifade edildi.

DİSK Genel Başkanı Kani Beko, metal işçilerinin bu onurlu grevinin DİSK'in grevi olduğunu vurguladı.

KESK Eş Genel Başkanı Lami Özgen, grevin gerçekleşeceği tüm illerde DİSK ile beraber mücadeleyi büyüteceklerini ifade etti.

Ziyarette söz alan TTB Merkez Konsey Başkanı Bayazıt İlhan, bu grevin başarıya ulaşması için her türlü desteği vermeye hazır olduklarını belirtti.

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğanlı ise grev davulu çaldığında mühendislerin de halayda olacağını söyleyerek grevle dayanışma içinde olduklarını ifade etti.

Sınıf devrimcileri metal greviyle dayanışmaya çağırıyor

İstanbul

MİB'in metal greviyle dayanışma çağrısı yapan bildirileri Gaziosmanpaşa'da fabrikalara dağıtıldı. Ejot Tezmaç'ın bulunduğu Elmabahçesi'nde 22 Ocak'taki bildiri dağıtımı ile grevle dayanışma çağrısı yapıldı.

Elmabahçesi'nde yakın zamanda patron oyunuyla Birleşik Metal-İş'ten Türk Metal-İş'e geçirilen RSA Tesisat Malzemeleri fabrikasının çıkışında da bildiriler dağıtıldı. Burada çalışan işçilere, yakınlarında bulunan Ejot Tezmaç fabrikasında işçilerin greve çıkacağı anlatıldı. İşçilerin bir kısmının Türk Metal çetesine karşı öfkeli olduğu gözlemlendi.

27 Ocak günü, MİB çalışanları Türk Metal'in örgütlü olduğu Perfektüp fabrikasında vardiya değişimi yapan işçilere MİB'in grevle dayanışma bildirilerini ulaştırdı. Sendika ağalarının baskılarına rağmen çok sayıda Perfektüp işçisi bildiriye alarak okudu.

Metal greviyle dayanışma çağrısı Sefaköy ve Yenibosna'daki dağıtımların ardından İkitelli'de yapılan bildiri dağıtımıyla devam etti. 26 Ocak günü yapılan dağıtım boyunca yüzlerce işçiye metal greviyle dayanışma bildirileri ulaştırıldı.

Gebze

26 Ocak sabahı Beylikbağı servis güzergahında ve işe gidiş duraklarında MİB'in "Greve omuz ver, dayanışmayı büyüt!" şiarlı bildirisi dağıtıldı. Grevi sahiplenme çağrısı yapıldı.

MİB üyeleri ayrıca, Gebze Center Kavşağı ve Alstom fabrikası yoluna astığı pankartlarla emekçilere seslendi.

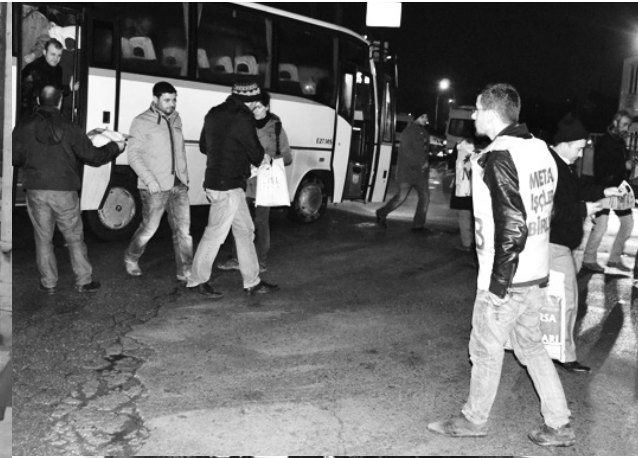
İzmir

MİB'liler 26 Ocak günü, demir çelik işçilerinin yoğun olarak bulunduğu Menemen Asarlık servis güzergahlarında bildiri dağıtımını yaptı. Çiğli merkeze ve servis güzergahlarına 29 Ocak'ta MİB imzalı ozalitler asarak MESS dayatmalarına karşı metal işçilerinin grevine sahip çıkma çağrısını yükselttiler.

25 Ocak Pazar günü ise, Karşıyaka çarşı içinde imza masası açılarak metal işçilerinin sesi Karşıyakalı emekçilere ulaştırıldı. Ajitasyon konuşmaları eşliğinde imza toplayan ve bildiri dağıtan MİB, farklı işkollarından işçilerle ve Türk Metal üyesi işçilerle sohbetler etti.

27 Ocak günü Cevahir Döküm'e yapılan bildiri dağıtımını sırasında sendika temsilcisi MİB çalışanlarının yanına gelerek, yurt dışından misafirleri olduğunu söyledi ve dağıtımın fabrika girişinin biraz daha uzağında yapılmasını istedi. Bildiri dağıtımına aynı noktada devam edilmesi üzerine görevliler, gelen servisleri bahçe içerisine çekerek işçilerin bildiri almalarını engellediler.

MİB çalışanları, içeri giren işçilere ajitasyon konuşmaları eşliğinde 15 bin metal işçisinin MESS dayatmalarına karşı greve çıkacaklarını anlatarak dayanışmayı yükseltme çağrısı yaptı. Ajitasyon konuşmalarında MESS'in metal işçilerini köleleştirdiği

ve sendika ağalarının da buna sessiz kaldıkları söylenerek sendika ağalarına karşı da mücadele etme çağrısı yapıldı. Bütün işçiler fabrikaya girene kadar ajitasyon konuşmaları sürdü.

Türk Metal çetesinin adamları ve Cevher Döküm patronu tahammülsüzlüğünü OSB'nin özel güvenliğini çağırarak gösterdi. Gelen özel güvenliğin bildiri dağıtımından şikayetçi olduğunu söylemesi karşısında MİB çalışanları fabrika önünde ajitasyon konuşmalarıyla beklemeye devam etti.

Metal İşçileri Birliği, 28 Ocak günü de Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan ve Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu ZF, Senkromeç ve Totomak fabrikalarında, metal grevine ilişkin bildiri dağıtımını yaptı.

Bursa

MİB'liler 24 Ocak'ta Heykel'de stand açarak metal işçilerinin davasını emekçilere duyurdu. "MESS dayatmalarını geri çek, metal işçilerinin taleplerini kabul et" şiarıyla Bursalı emekçilerden ve gençlerden imza topladılar.

Ayrıca Çiftelavuzlar ve Soğanlı semtlerinde dayanışma bildirileri dağıtıldı.

Mersin

Çimsataş işçileriyle sınıf dayanışmasını büyüten MİB, 24 Ocak'ta dayanışma standı açtı. Stand çalışması esnasında bildiri dağıtımını yaptı.

Özgür Çocuk Parkı'nda açılan standda "Greve omuz

ver, dayanışmayı büyüt!" şiarlı Metal İşçileri Birliği imzalı bildiriler dağıtılırken grevle dayanışma amacıyla imzalar toplandı.

Ankara

Sincan İşçi Birliği "14 kent-38 işyeri-15 bin işçi Metal işçisi kölelik dayatmalarına karşı greve yürüyor" şiarlı afişleri Sincan'da işçi servis güzergahlarında yaygın şekilde kullanırken, Batıkent-OSTİM İşçi Birliği ise, "14 kent, 38 işyeri, 15 bin işçi, Metal işçisi kölelik dayatmalarına karşı greve yürüyor! Haydi dayanışmaya!" ve "MESS dayatmalarına karşı grev diyen metal işçisiyle dayanışmayı yükseltelim!" şiarlı OSTİM-Batıkent İşçi Birliği imzalı afişleri Ankara OSTİM'de kullandı.

Trakya

Trakya MİB, metal greviyle dayanışma çağrısını işçi ve emekçilere taşımaya devam ediyor.

Çorlu ve Çerkezköy'de grevle dayanışma bildirilerinin dağıtımını yapan MİB çalışanları, MİB imzalı yüzlerce duvar gazetesini işçilerin yoğun olduğu semt ve servis güzergahlarına astı. Yanı sıra "MİB'li ol güçlü ol!" şiarlı yazılamalar bölgeye yaygınca yapıldı. Trakya Döküm patronunun işten atma saldırısına ilişkin çıkarılan MİB bildirilerinin dağıtımını sırasında işçiler Türk Metal'e öfkelerini dile getirirken, işçilerle grevle ilişkin sohbetler edildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul-Gebze-İzmir-Bursa-Mersin-Ankara-Trakya

8 Şubat çağrısı: Direnişçi işçilerle omuz omuza olmaya!

Sınıf devrimcileri İstanbul'da yürüttükleri yaygın faaliyetle "İşgal, grev, direniş!" şiarını işçi ve emekçilere taşıyor, 8 Şubat'ta direnişçi işçilerle omuz omuza olmaya çağırıyor.

Esenyurt-Avcılar

23 Ocak günü "Kavel'den Greif'e... İşgal Grev Direniş Gecesi'nde buluşalım" şiarlı bildiriler Esenyurt'un dört bir tarafında işçilere dağıtıldı. Birçok sektörden yüzlerce işçinin sabah geçiş güzergahı olarak kullandığı Esenyurt Tabela Durağı, Kırac Köyiçi ve Kuruçeşme Mahallesi'nde gerçekleşen dağıtımlarla 8 Şubat çağrısı yapıldı. İşçilerle edilen sohbetlerde Greif direnişi, metal grevi ve sınıfa yönelik saldırılar üzerinde duruldu.

Faşist saldırılara rağmen 8 Şubat çağrı afişleri Kuruçeşme, Örnek, Kuzuyolu, Bağlarçeşme ve Avcılar'da duvarları süsledi. Emekçilere "İşgal, grev, direniş!" şiarı taşınırken geceye katılım çağrısı yükseltildi.

Afiş çalışmasının yanı sıra "İşgal grev direniş!", "Greif işgali yol gösteriyor!", "Grevci metal işçileriyle dayanışmaya" şiarlı yazılımlarla işçilere seslenildi.

Cuma günü Kapalı Cadde girişinde *Kızıl Bayrak* gazetesi satışı yapıldı ve 8 Şubat bildirileri dağıtıldı. Caddenin sonuna da stand açıldı.

25 Ocak günü de Esenyurt Depo Kapalı Cadde üzerinde açılan standla 8 Şubat çağrısı yapıldı. Sökülen afişlerin yerine yeni afişler asılarak çalışmalara devam edildi.

Kuruçeşme Mahallesi'nin yoğun olarak kullanılan caddesinde açılan standda 8 Şubat'a çağrı bildirileri dağıtıldı. Mahallede bulunan bir köy derneğinin gerçekleştirdiği toplantıya katılım gösterilerek davetiyeli satışı gerçekleştirildi, etkinlik çağrısı yapıldı.

Avcılar Yeşilkent Mahallesi'nde pazar çıkışında açılan standla işçi ve emekçiler 8 Şubat'a çağrıldı. Faaliyet sırasında bildirilerin yanı sıra *Kızıl Bayrak* gazetesi de emekçilere ulaştırıldı.

Bakırköy - Yenibosna - Küçükçekmece

Bakırköy Meydanı'nda stand açan sınıf devrimcileri işçi ve emekçilere 8 Şubat'a çağrı yapan bildirileri

ulaştırdılar. Yapılan ajitasyon konuşmalarında asgari ücret sefaletine, taşeron ve kölece çalışma koşullarına karşı 8 Şubat'ta 'Kavel'den Greif'e... İşgal Grev Direniş Gecesi'nde buluşma çağrısı yapıldı.

Yenibosna Zafer Mahallesi Pazar Pazarı çıkışında stand açıldı ve ajitasyon konuşmaları eşliğinde 8 Şubat çağrı bildirileri dağıtıldı. İşçi ve emekçilerin yoğun ilgi gösterdiği, hem Greif süreci hem de etkinlik üzerine bilgi aldıkları stand faaliyetleri boyunca binin üzerinde 8 Şubat bildirisi işçi ve emekçilere ulaştırıldı. Ayrıca *Kızıl Bayrak*'ın da son sayısı işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

Bakırköy Meydanı ve İncirli Caddesi 8 Şubat'a çağrı yapan afişlerle donatıldı.

Sınıf devrimcileri 8 Şubat hazırlık toplantılarını da düzenli olarak gerçekleştiriyorlar. 25 Ocak'ta gerçekleşen toplantıda 8 Şubat hazırlıkları ve planlamalar gözden geçirildi.

GOP

Gece hazırlıkları kapsamında etkinlik afişleri Elmabahçesi'nde bulunan fabrikaların çevresine ve Karadeniz Mahallesi'ne yapıldı.

Ümraniye

Sınıf devrimcileri 23 Ocak günü iş çıkış saatinde Sarıgazi Belediye Durağı'na açtıkları standla 8 Şubat çağrı bildirilerini işçi ve emekçilere ulaştırdı. Yapılan ajitasyon konuşmalarının yanı sıra standda 8 Şubat için hazırlanan ses kaydı da kullanıldı. Ayrıca Ankara Caddesi Durağı'nda da bildirilerin dağıtımını gerçekleştirdi.

8 Şubat'a çağrı için çıkartılan afişler Madenler, Çamlık, Dudullu ve 1 Mayıs Mahallesi'nde kullanıldı. Ayrıca küçük boy afişler etkinlik için araç kaldırılacak mahallelerde kahvelere ve dükkanlara asıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DGB: İşçi-gençlik el ele!

Gençliği işçi sınıfı mücadelesinin parçası olmaya çağırın DGB'liler, Greif direnişinin 1. yılı etkinliğinin çağrısını, Ülker ve metal işçilerinin sesini gençliğe taşıdı.

Kadıköy

İstanbul Devrimci Gençlik Birliği (DGB), 28 Ocak'ta Kadıköy'de işçi ve emekçilere seslendi. Bildiri dağıtımını gerçekleştiren DGB'liler, Kadıköy'de bulunan vapur iskelelerinde işçi, emekçi ve gençlere metal işçileriyle

dayanışmayı yükseltme çağrısı yaptı. Dayanışmanın önemini anlattığı ajitasyon eşliğinde yapılan dağıtım işçi ve emekçiler yoğun ilgi gösterdi.

24 Ocak'ta da DGB'liler, Kadıköy'de kafelerin yanı sıra Serasker, Mühürda'da ajitasyonlar eşliğinde 8 Şubat'ta gerçekleşecek 'Kavel'den Greif'e İşgal, Grev, Direniş Gecesi'ne çağrı yapan bildirileri dağıttı. Ajitasyonlarda "Greif işgalinin taşeron köleliğine karşı mücadeleye yol gösterdiği" vurgulanarak, 60 gün süren işgalin 1. yıldönümünde gerçekleşecek etkinliğin önemine dikkat çekildi.

DGB'liler, Kadıköy'de Ülker işçileri için açılan standda da uğrayarak etkinliğe çağrılar yaptı. Dağıtımın ardından, BDSP afişleri kullanılarak Bahariye ve Kadıköy'ün ara sokaklarında etkinlik çağrılarını yaptı.

Ankara

Ankara DGB, Greif direnişinin 1. yılında işçilerin sesini gençliğe taşımaya devam etti.

28 Ocak'ta Kızılay'da stand açılarak ajitasyonlar eşliğinde Ankara'da 1 Şubat'ta Tüm-Bel Sen Genel Merkezi'nde yapılacak olan etkinliğe, 8 Şubat'ta ise İstanbul'da gerçekleşecek olan 'Kavel'den Greif'e İşgal, Grev, Direniş Gecesi'ne çağrı yapıldı. Ayrıca Kızılay'ın birçok bölgesine ve kafelere DGB'nin 'İşçi-Gençlik el ele mücadeleye!' şiarlı afişleri yapıldı.

DGB'liler 24 Ocak'ta da Kızılay'ın birçok noktasında Greif etkinliğine çağrı yaptı. Metal grevini gündemleri arasına alan DGB'liler, öğrencilere işçi sınıfının mücadelesini anlattı.

Kızıl Bayrak / İstanbul-Ankara

Kastamonu'da ağaç işçileri grevde!

Avusturya sermayeli Kronospan ortaklığındaki SFC Entegre Orman Ürünleri Şirketi'nde çalışan Türk-İş'e bağlı Türkiye Ağaç ve Kağıt Sanayii İşçileri Sendikası (Ağaç-İş) üyesi 380 işçi greve çıktı. İşçilerden 228'inin sendika üyesi olduğu belirtilirken grevin patronun sendikal örgütlülüğü tanıması ve ücretlere zam yapılması talebiyle gerçekleştirildiği öğrenildi.

27 Ocak günü fabrika yemekhanesinde toplantı yapan işçiler, fabrika önünde "Bu işyerinde grev vardır" yazılı pankart açarak Cumhuriyet Meydanı'na yürüyüş yaptı. Yürüyüş sırasında bir grup işçi fabrika önünde grev nöbeti tuttu. Fabrika çevresinde ise polis yığnağı yapıldı.

Yürüyüşün ardından söz alan Ağaç-İş Genel Başkanı Mürsel Taşçı, patronun geçtiğimiz Kasım ayında 100 TL zam teklifinde bulunduğu bilgisini vererek şunları söyledi:

"Eğer anlaşma sağlamış olsaydık Ocak ayından itibaren tekrar sizin ücretleriniz asgari ücret seviyesinde kalacaktı. Çünkü asgari ücret yeni yılda yüzde 6 oranında arttı. Bin 134 TL olan asgari ücret, bin 200 TL'ye çıktı. Dolayısıyla biz, bin 134 TL'nin üzerine 100 TL ilave etseydik bin 234 TL olacaktı. Oysa asgari ücret de oldu bin 200 TL, hiçbir değişiklik olmayacaktı. Biz, bu talepleri kabul etmedik. Etmemiz de mümkün değildir."

Sözlerini "İşçi sınıfının bir onuru vardır" diyerek sürdüren Taşçı, "Başladığınız gibi birbirinizi satmamanız gerekiyor. Bu, bir onur mücadelesidir. Onurunuz, aşınıza, işinize, ekmeğinize, namusunuz, şerefinize sahip çıkın" ifadelerini kullandı. Destek konuşmalarının ardından eylem sona erdi.

Dora Otel eylemleri sürüyor

Dora Otel işçileriyle Dayanışma Platformu bileşenleri 25 Ocak'ta Talimhane Caddesi'nden Dora Otel önüne yürüdü. Eyleme Alkım Kitabevi Kafe Kafka İşçileri, İşçi Dayanışma Koordinasyonu ve Kaldıraç da destek verdi.

Dora Otel önünde basın açıklamasını Ferit Yiğit okudu. Çalışma koşullarını teşhir eden ve "Her birimiz sorunlarımızı arka arkaya sıralar ama çözümüne gelince orada dururuz. Şimdi bu sorunları tartışmak istiyoruz" diyen Yiğit, açıklamaya şöyle devam etti: "Kimsenin bize mobbing yapma hakkı, shiftimiz bitince işyerinde alıkoyma hakkı, bayramlarda ve özel günlerde izinli olduğumuz halde zorunlu olarak işe çağırma hakkı yok. Üstelik bunların hepsi suç."

Açıklamanın ardından Alkım Kitabevi Kafe Kafka işçileri de konuştu.

Ankara'da Greif etkinliği hazırlıkları...

Ankara'da sınıf devrimcileri, Greif Direnişi'nin yıldönümü yaklaşırken, sınıf çalışmalarını yoğunlaştırdılar.

Ankara BDSP, daha önce gerçekleşen "Türkiye'de sermaye sınıfının gelişimi ve işçi sınıfının tarihsel misyonu" başlıklı seminerin ardından "Türkiye sınıf hareketi tarihi" seminerini 25 Ocak Pazar günü gerçekleştirdi.

Seminerde Osmanlı'dan günümüze sınıf hareketi tarihi kapsamlı bir şekilde ele alındı. Türkiye'de işçi sınıfının gelişimi ile birlikte işlenen sunumda sınıf hareketinin temel köşe taşları işlendi. Kavel Direnişi, 15-16 Haziran Direnişi, '89 Bahar Eylemleri özel olarak ele alındı. 2000'lerin sonrasında sınıf hareketinin karakterinin ele alındığı sunumda, birleşik siyasal sınıf hareketi yaratma ihtiyacına vurgu yapıldı. Ayrıca, Türkiye sınıf hareketinde önemli bir dönemeç olarak ifade edebileceğimiz Greif Direnişi üzerine de tartışmalar yapıldı.

Bir sonraki sunum olan "Sınıf çalışmasının sorunları ve deneyimler" başlığına dair vurgular yapıldı.

Seminerin devamında metal grevine dair yapılması gerekenler konuşuldu. Metal grevinin rüzgarını Ankaralı işçi ve emekçilere nasıl taşıyacağı konuşulurken, ileri tarihlerde greve çıkması planlanan Başöz Enerji'yle dayanışma amacıyla yapılması gerekenler üzerine duruldu.

Toplantının son gündemi ise 1 Şubat ve 8 Şubat etkinliklerinin hazırlığının değerlendirilmesi oldu.

Etkinlik hazırlıkları saldırılara rağmen sürüyor!

Sincan'da 1 ve 8 Şubat'ta gerçekleşecek "İşgal Grev Direnişi" etkinliği için afiş çalışması yapan sınıf

devrimcileri 28 Ocak günü darp edilerek gözaltına alındılar. Birkaç saat gözaltında tutulan sınıf devrimcileri, para cezası kesilmesinin ardından serbest bırakıldılar.

Mamak'ta sınıf devrimcileri işçi ve emekçileri 1 Şubat ve 8 Şubat'ta yapılacak olan "İşgal Grev Direnişi" etkinliklerine çağırdı. 1 Şubat'ta Tüm Bel Sen Genel Merkezi'nde yapılacak olan panel-forumun afişlerinin yanı sıra 8 Şubat'ta İstanbul'da yapılacak etkinliğin çağrı afişleri de yapıldı. Ayrıca elden davetiyeler ulaştırıldı.

Panel-forumun çağrı afişleri OSTİM ve Batıkent'te yaygın bir şekilde kullanıldı. Ayrıca etkinliğe çağrı amacıyla çıkartılan etkinlik davetiyeleri işçi ve emekçilere elden ulaştırılarak etkinliğe katılım çağrısı yapıldı.

Kızılay'da yürütülen stant ve afiş faaliyetlerinin yanı sıra hafta başından itibaren 8 Şubat davetiyeleri ve Ankara'da 1 Şubat'ta yapılacak Greif panel-forum davetiyeleri ile iç mekan afişleri sendika ve meslek odalarına ulaştırıldı. Yanı sıra Ankaralı aydın ve sanatçılar ile çeşitli kurumlardan sınıf dostları ile 8 Şubat çağrı videosu çekim faaliyeti yürütüldü. Video aracılığıyla ulaşılan tüm destekçilere 8 Şubat ve 1 Şubat Greif etkinlik davetiyeleri ulaştırıldı.

"GREV" in sesi yayılıyor!

Sincan'da "GREV" sabah saatlerinde işçi servis noktalarında işçilerle ulaştırıldı. Plevne, Yaşar Kemal ve Cimşit bölgelerinde yapılan dağıtımlarda işçilerle sohbet edilirken, metal greviyle dayanışma çağrısı yükseltildi. Grevin sesi de Mamaklı işçi ve emekçilere ozalitle taşıdı. GREV" gazetesi de yaygın bir şekilde kullanıldı.

Karayolu işçisi taşeronluk, özelleştirme ve sendikal ihanet kışkıracında!

Karayollarında çalışan taşeron işçileri 21 Ocak günü Türk-İş Genel Merkezi'ni işgal etti. Taşeron işçilerinin, yasal ve meşru hakları olan kadro talepleriyle ilgili gerekli mücadeleyi örgütlemeyen bürokratlara karşı tepkileri de, Türk-İş'in işgali de haklı ve meşruydu. Yol-İş yönetimi ise, işçilerin basıncı karşısında adres olarak önümüzdeki haftalarda yapılacak Yol-İş Genel Kurulu'nu gösterdi.

Eylem sendika ağaları üzerinde ciddi bir baskı yaratmadı. Zira eylem, taşeron köleliği ve özelleştirme saldırısına karşı sağlam bir örgütsel duruşun göstergesi olan taban örgütlülüklerine dayalı bir eylem değildi. Nitekim taban örgütlülüğünden yoksun olan eylemin etkisi de sınırlı oldu.

Yol-İş ağaları zorlansalar da hala ipleri ellerinde tutuyorlar!

Yol-İş yönetimi taşeron köleliği, özelleştirme saldırısı konusunda hızla adımlar atan sermaye cephesinin yanında saf tuttu. Eğer böyle olmasaydı AKP iktidarı karayollarında özelleştirme saldırısına hız veremezdi. Mahkeme kararlarına rağmen yaklaşık 9 bin taşeron işçisinin kölelik koşullarında çalışmasına onay veren düzeni sürdürülemezdi. Karayolları Genel Müdürlüğü bünyesindeki 400 şube şefliğini taşeron firmalara peşkeş çekemezdi. Şube şefliklerinin peşkeş planını 2016'da tamamlayacağını ilan edemezdi. Dahası 2017 yılında karayollarının tümüyle özelleştirileceğine dair açıklamalarda bulunamazdı.

Yol-İş ağaları AKP iktidarının adımlarının ne anlama geldiğini biliyorlar. AKP iktidarının hesaplarına göre hareket ediyorlar. İşçilerin eylem ve mücadele isteğini zayıflatmak için çaba gösteriyorlar. Bu tutumlarıyla karayolu işçilerinde çaresizlik duygusunu yaymayı hedefliyorlar. Nitekim kış aylarında taşeronluk köleliğine karşı bırakalım fiili iş bırakmayı, iş yavaşlatma eylemleri yapma kararı almaktan özenle kaçındılar.

Yol-İş ağaları taşeron işçilerine sermayenin gözüyle baktılar. Yıllarca taşeron işçileri sendikalara bile üye yapmadılar. Ayrıcalıkları sürdürdüğü, baraja takılma sorunları olmadığı sürece taşeron işçileri gündemlerine bile almadılar. Taşeron işçilerine üvey evlat muamelesinde bulundular. Ne zamanki üye sayıları hızla düşmeye başladı; baraj sorunlarını aşmak, ayrıcalıklarını yitirmemek, sefil çıkarlarını korumak için taşeron işçileri yürütmenin, yani Karayolları Genel Müdürlüğü'nün de onayı ile üye olarak kaydettiler. Karayollarında taşeron işçi sayısı çoğalırken, karayollarında çalışan kadrolu işçilerin üzerinde baskılar artarken bile sermaye hükümetlerini üzecek hiçbir davranışta bulunmadılar.

Sendika barajına takılma sorunları ortadan kalkınca taşeron işçilerinin kadro ve toplu sözleşme taleplerini duymadılar. Çok sıkıştıkları, işçinin öfkesinin arttığı koşullarda içi boş Ankara eylemleri gerçekleştirdiler. Her seferinde taşeron işçilerinin kadro sorununu çözeceklerini ilan ettiler. Ardından karayolu işçilerini işyerlerine gönderdiler.

Ortada onlarca taşeron işçilerin karayolu işçisi olduğuna dair mahkeme kararları var. Taşeron işçilerinin kadro talebi ekseninde harekete geçirilmesi için son derece uygun bir zemin bulunuyor. Karayolu işçilerinin grev ve direniş isteği artıyor. Üstelik gerçekleştirilecek bir iş yavaşlatma eyleminin bile düzen cephesini çok zor durumda bırakacağı aşikar. Buna rağmen süreci sermaye cephesine karşı geliştirecek bir direnişe evrilmemesinin tek nedeni Yol-İş ağalarının geçmişe göre zayıflamış da olsa da, hala karayolu işçileri üzerindeki denetimlerini sürdürürebilmeleridir.

AKP, 12 yılı aşan iktidarı boyunca Yol-İş ağalarının örtülü desteğini arkasında hissetti. AKP bu desteğe sahip olmasaydı 2009 yılında özelleştirme saldırısını başlatamazdı. Özelleştirme saldırısının ön hazırlığı çerçevesinde Karayolları Genel Müdürlüğü'nü özel bütçeli bir kurum haline getiremezdi. Karayolları Genel Müdürlüğü'ne ait araç parklarını "hizmet alımı" adı altında taşeron firmalara peşkeş çekemezdi. Köprüleri, otoyolları ve bunların üzerindeki tesisleri haraç-mezat satamazdı.

Yol-İş ağaları her yaptıkları açıklama da taşeronluk sorununun çözümünü AKP iktidarı ile yapacakları müzakerelere bağladılar. Uzlaşmacı, işçi sınıfına yönelik ihanetçi dilden zerre kadar taviz vermediler. Taşeron işçilik karşıtı mücadeleyi zayıflatmak için işbirlikçi bir tutum içinde olmayı sürdürdüler. Zira taşeronluk köleliğine son verme mücadelesini, her gün AKP'nin kapısı önünde bekleyen ve taşeron işçilerinin sorunlarının çözümünü mahkeme kararlarında, protestoyu aşmayan eylemlerde arayan sendika ağaları öremezlerdi.

Taşeron köleliğinin daha da yaygınlaşmasına geçit vermemek, kamu işçisi oldukları yargı kararlarıyla onaylanmış olan taşeron işçilerin kadro hakkı için mücadele etmek, iş cinayetlerinin temel nedeni olan taşeronluk köleliğine son vermek için savaşmak, işçinin en etkili silahı olan grev silahını kullanmak, Yol-İş yöneticilerinin yapacağı iş değildir. Zira, onlar hala taşeron köleliğinin çözümünü diyalogda, kapalı kapılar ardında yapılacak pazarlıklarda arıyorlar. Karayolu işçilerinin sert yumruğunu omuzlarında hissetmedikleri sürece de pazarlıkçı kirli tutumlarını sürdürüleceklerdir.

Taşeron köleliğinin panzehiri örgütlü mücadeledir!

Karayollarında özelleştirme saldırısı ve taşeron köleliği sorununu aşmanın yolu karayolu işçilerinin örgütlü mücadelesidir. Bu yönüyle karayollarında çalışan sınıf bilinçli, devrimci, ilerici her işçi taban örgütlülüklerini tüm alanlarda yaygınlaştırmak için azami çaba göstermelidir. Bu konuda öncüler şahsında yaşanacak en ufak bir atalet örgütlü mücadeleyi zayıflatan, kabul edilmez bir tutumun ifadesi olacaktır.

Karayolları işçilerinin birleşik mücadelesine zemin oluşturma noktasında bir dizi olanaklar ortaya çıkmış bulunuyor. Yakalanan olanakları en iyi şekilde değerlendirmek gerekiyor. Karayolu işçileri arasında taşeron köleliği karşıtlığını büyüten adımlar atılmaktadır. Taşeron işçilik karşıtı sempozyumlar, eylemler artmaktadır. Ancak bu yetmez, taşeronluk köleliğine karşı mücadeleyi merkezileştirmek, taşeron işçiler arasında tam bir bilinç ve örgütlenme seferberliği başlatmak temel bir gerekliliktir.

Karayolu işçilerinin taşeron işçilik karşıtı mücadelede gösterecekleri fedakarlık ve kararlılık özelleştirme hesabı yapan sermaye cephesinin korkulu rüyasıdır. Karayolu işçilerinin birinci, ikinci, üçüncü skaladan ücret alma ayrımını reddettiklerini eşit işe eşit ücret, taşeron işçiliğin yasaklanması taleplerinde ısrarcı olduklarını göstermeleri için gerekli olan karayolu işçilerinin söz, yetki, karar sahibi olduğu taban örgütlülükleridir.

Öncü karayolu işçileri taşeron köleliğine ve özelleştirme saldırısına karşı karayolu işçilerinin mücadele taleplerini yükseltmelidir. Bu taleplerin en önemlilerinden birisi karayollarında yaşanan özelleştirme furçasına son verilmesidir. İkincisi; eşit işe eşit ücret ve insanca yaşamaya yeten asgari ücret talebidir. Üçüncüsü; taşeron işçilerinin güvenceli çalışmasının önündeki engellerin temizlenmesidir. Dördüncüsü, karayollarında çalışan tüm işçilerin sendikal hak ve özgürlüklerden, toplu sözleşme hakkından yararlanmasıdır. Beşincisi karayolları şube şefliklerinin ve araç parklarının müteahhitlere teslim edilmesi kararının iptal edilmesidir.

Syriza: Gelmekte olan engellemeni

Yunanistan seçimleri beklenildiği gibi Syriza'nın zaferi ile sonuçlandı. Syriza seçimlerde %36.3 oranında oy alarak 149 milletvekili elde etti. Tek başına hükümet kurma şansını iki milletvekili ile kaçırdı. Onu Yunanistan'ın yıllanmış partisi Yeni Demokrasi Partisi ve %6.2 oranında bir oy ve 17 milletvekili çıkararak Altın Şafak adlı azılı ırkçı-faşist parti izledi.

Syriza'nın zaferi Yunanistan'da büyük bir sevinçle ve coşkuyla karşılandı. Syriza'ya oy verenler anında sokaklara çıktılar, kendilerinin eseri saydıkları zaferi kutladılar. Hem de ölçüsüz düzeyde hayaller yayan değerlendirme ve açıklamalarıyla Alman Sol Partisi-Die Linke de sevinç çığlıkları attı. "Sıra Avrupa'nın diğer ülkelerinde" şeklinde bir temennide bulunmayı da ihmal etmediler.

Kardeş parti olarak ÖDP ve şimdiden Haziran'da yapılacak seçimlere hazırlanan HDP de Syriza'nın elde ettiği başarıyı kutlama korosuna katıldı. HDP Syriza'yı kendilerine benzetti, onu herkesten önce arayıp canı gönülden kutladı. Aynı başarıyı seçimlerde kendilerinin de elde edeceği, %10 barajını aşmanın şimdi daha mümkün olduğu mealinde değerlendirmelerde bulundu. Açık ki, HDP, Syriza'nın elde ettiği zaferin estirdiği rüzgarı da arkasına alarak, toplumun kararsız kesimlerini ikna etmek ve cumhurbaşkanlığı seçimleri sırasında aldıkları oyu aşan bir başarının peşindedir. Kısacası HDP, Yunanistan seçimlerini bunun imkanı olarak değerlendirecek.

ÖDP seçimlerden ölçüsüz düzeyde etkilenmiş olacak ki, hızını alamayıp, yeniden "sosyal Avrupa" rüyası görmeye başladı. AB'ne olan liberal düşkünlüğü yeniden depreşti. Syriza'nın bir başlangıç olduğunu, bu başarının tüm Avrupa'ya yayılacağını dile getirdi. ÖDP'ye göre "sosyal Avrupa" geliyordu ve bu her zamankinden daha çok mümkündü.

Syriza temsilcileri kutlama sırasında biri içe, diğeri de dışa dönük iki dikkate değer açıklama yaptılar. Syriza'nın lideri Tsipras'ın ilk mesajı AB'ne dönüktü. Çok vurgulu biçimde "AB ile çatışmayacağız" dedi. Syriza'nın güçlü isimlerinden Teodoros Dritsa ise içe dönük konuştu. Yunanistan Genelkurmay Başkanı Mihailis Dimitris ve polis teşkilatı müdürü Dimitris Tsaknakis'e "orduya ve polise güveniyoruz" mesajını gönderdi.

Hiç kuşkusuz Syriza liderinin açıklaması batılı merkezlerde ve liderleri nezdinde hissedilir bir rahatlatma yarattı. O kadar ki, Belçika'dan üst düzeyde bir temsilci, sürekli olarak AB'ye kafa tutan, zaman zaman sivri sözlerle AB'ye olan borçları askıya alacaklarını açıklayan, bu nedenle de başta Almanya'da olmak üzere, tüm Avrupa ülkelerinde tedirginliğe yol açan Syriaz'yı rahatlatırcasına, Syriza ile borçları ödeme konusunda "esnek" davranacakları mesajı verdi.

Syriza tek başına hükümet kuramıyor. Bu nedenle

ANEL adlı sağcı bir parti ile koalisyon kurdu. İki parti sözde önemli kimi konularda ters uçlardalar. Ne hikmetse birlikte olmakta sakınca görmediler.

Yunanistan'daki seçimlerin ve Syriza'nın zaferinin yankıları devam ediyor. Türkiye'nin ve Avrupa'nın yeni dönem liberalleri bir yandan Syriza'yı "bir gelecek umudu" olarak parlatırken, diğer yandan, bu zaferin üzerinden "yeni teorik açılımlar" yapmaya çalışıyorlar.

Yanılığlar, dayanaksız hayaller ve katı gerçekler

Yunanistan, kapitalizmin solugunu kesen küresel krizden en çok etkilenen bir ülkedir. Krize çare adına yıllardır AB, AMB ve IMF tarafından dayatılan iktisadi ve sosyal yıkım ve soygun politikaları nedeniyle ülke ekonomisi günümüzde iflasın eşiğine gelmiştir. Nedir ki, Yunan ekonomisinin bu perişen hali Avrupa ve dünya halklarına refahın kalesi olarak sunulan AB'nin umurunda olmadı, olmuyor. AB, AMB ve IMF üçlüsü tam bir acımasızlıkla Yunanistan'a kurtarma paketi yalanı ile, paket üstüne paket dayattılar. Maliyesini çöktürdüler, işbaşına getirdikleri kukla teknokratlar hükümeti aracılığıyla her dediklerini harfiyen hayata geçirttiler. Krediler verdiler, ancak bunları nasıl ve nerede kullanacaklarını kendi tasarruflarına aldılar. Fiilen mali denetimi de ele geçirdiler. Kısacası AB, aslolarak da Almanya, bu yoksul ülkeyi sömürgeleştirme amaçlı politikalarla adeta bunalıttı. Hükümet üstüne hükümet denediler ancak bu da çare olmadı. İktisadi ve sosyal alanda durum her geçen gün daha vahim boyutlar kazandı.

Sömürü katmerli hale geldi. İşsizlik tavan yaptı. Her yerde olduğu gibi Yunanistan işçi ve emekçilerine de sefalet ücreti dayatıldı. Yoksulluk dibe vurdu. Açlık ve sefalet ürkütücü boyutla kazandı. Servet-sefalet

arasındaki uçurum büyüdü. Sosyal kutuplaşma tehlikeli bir mecrada gelişirken, toplum sürekli bir gerilim içinde seyretti. Sosyal haklar budandı. Gelecek güvencesinden yoksunluk en yakıcı sorun haline geldi.

Yunanistan işçi ve emekçileri, Troyka'nın bu acımasız saldırılarını sineye çekmedi. Tam tersine, toplumun ezilen ve sömürülen diğer kesimlerini de arkalarına alarak bu saldırılara karşı koydular. İşçiler grevden greve koştu. Bugüne dek tam 15 genel greve başvurdu. Her saldırıya on binler, yüz binler halinde sokaklara çıkılarak cevap verildi. "Krizinizin faturasını ödemiyoruz" deyip, Troyka'ya kafa tuttular. Neredeyse tüm eylemler kapitalizmin simgesi kurumlara, parlamentoya, bu saldırılara aracılık eden hükümet temsilcisi politikacılara, bankalara yöneldi. AB, AMB ve IMF'ye dönük büyük bir hoşnutsuzluk oluştu, tepkiler birikti. Bu kurumlara dönük öfke gitgide arttı.

Toplumdaki sosyal kutuplaşmanın ifadesi olarak, Avrupa'nın diğer tüm ülkelerinde yaşanan, ırkçı-faşist bir saldırganlık Yunanistan'ın da gerçeği haline geldi. İrkçılık bir devlet politikası halinde desteklendi. İrkçı-faşist partiler kollandı, korundu ve gelişmeleri için her türlü imkan sunuldu. Onlar aracılığıyla türlü tertip ve provokasyona başvuruldu. Toplumun başına Altın Şafak adlı bir çete musallat edildi. Bu çeteye cinayetler işletildi. Bu Altın Şafak ki, yeni seçimlerde aldığı oylarla üçüncü parti haline gelmiş bulunuyor. Yunanistan'da da faşizm yakın bir tehlike haline gelmiştir.

Yunanistan halkı Hitler faşizminin vahşetini etinde-kemiğinde yaşamış bir ülkedir. Faşizmin işgalini yaşamış, Haydari Kampları'na tanık olmuştur. Fakat bunların hiçbirini sineye çekmemiş, kendisine yakışanı yapmıştır. Onurunu çiğnetmemiş, direnmiştir. Bir anti-faşist direnme geleneği vardır. Yeri geldiğinde bunu dışa da vurmuştur. Örneğin Altın Şafak çetelerine aman dememiş, lanetlemiş ve kardeş halkların emekçileriyle omuz omuza faşist çetelere karşı da mücadeleler yürütmüştür.

Syriza işte bu tablodan ve bu tablonun önüne sürdüğü imkanlardan yararlandı. Adına "Selanik Programı" verdiği bir programla yığınların karşısına çıktı. Yığınların en küçük hassasiyetini dahi değerlendirdi. Yapıp yapmayacağından bağımsız olarak, Troyka karşıtı hoşnutsuzluğa ve tepkiye "AB'ye boyun eğmeyeceğiz, buna son vereceğiz, ona bizim koşullarımızı dayatacağız" söylem ve vaatleri ile karşılık verdi. Anti Troyka tepkileri okşadı, kendi kanalına akıtmak için tüm imkanları seferber etti.

Sömürüyü sınırlandırma, asgari ücreti yükseltme, yoksulları koruma ve kollama, özellikle gençliği vuran işsizliği azaltma, yaratılacak fonlarla adım adım ekonomiyi düzlüğe çıkarma, ekonomide büyümeyi sağlama gibi pek çok vaatte bulundu. Göçmenlerden yana politikalar geliştireceğini, ırkçı-faşist saldırganlığa karşı olduklarını, sosyal politikalarla işçi ve emekçi

Yunan sınıf mücadelesini yeni adresi

sınıfların yaşamında iyileştirmelere gidileceğini de ekledi bunlara.

Bilinir ki, Yunanistan'da denenmemiş bir parti yok. Toplam 7 hükümet eskitildi. Hiçbir partiye ve hükümete güven duyulmuyor bugünkü Yunanistan'da. Bir önemli ve hayati gerçek daha var. Yunanistan'daki sınıf ve kitle hareketi çok zengin bir bileşime sahipti. Ne yazık ki, bu hareket bir programdan, yönden ve hedeften yoksundu. Her şeyden önce ona program yetiştirecek, yön bildirecek, hedef gösterecek, gün be gün ona slogan armağan edecek devrimci bir parti yoktu. Öte yandan tüm militanlığına, bitmez tükenmez mücadele azmine ve dur durak bilmeyen eylemli haline karşın, Yunanistan işçi sınıfı, mücadelesini bir bağımsız sınıf mücadelesi halinde geliştirme politik ve örgütsel olgunluğunda değildi. Gelecek konusunda hazırlıksızdı. İşte bu iki büyük eksiklik, sınıf ve kitleler içinde oluşan, gün be gün gelişen hoşnutsuzluğun, tepkilerin ve öfkenin başka bir kanala, örneğin alternatifsizliğin çok somut olarak yaşandığı Yunanistan koşullarında, Syriza kanalına akmasını sağladı. Kabul etmek gerekir ki bu zor da olmadı. Devrimci bir parti yoktu, ancak kimi burjuva popülist politika ve parolalarla onlara hitap eden Syriza vardı sahnede. Yiğirlara geçici bir süreliğine de olsa Syriza cazip geldi, ona yöneldiler ve onu desteklediler. Bir seçim zaferi kazanmasını sağladılar. Gerçek şudur ki, Syriza Yunan işçi ve emekçilerine çok şey borçludur.

Bu arada, bir diğer önemli gerçeği daha hatırlatmakta fazlasıyla yarar var. Kesinlikle Yunan işçi ve emekçiler Syriza'nın programına oy vermiş değiller. Syriza onlar için geçici bir duraktır. Bu kez de onu deneyecekler. Deyim uygunsa emekçi yiğirlar önümüzdeki dönemde Syriza'yı ciddi bir sınavdan geçirecek. Peki, Syriza bu sınavdan başarı ile çıkabilecek mi?

Syriza nedir, ne değildir?

Syriza homojen bir parti değildir. Sosyal-demokratından euro komünistine, troçkistinden ekolojistine, her türden eğilimi bünyesinde toplayan bir koalisyon, daha uygun bir ifade ile bir şemsiye partidir. Kesinleşmiş, herkesin üzerinde ortaklaştığı bir programı da bulunmamaktadır. Yeni dönem liberallerinin deyimi ile bir yeni dönem halk hareketidir.

İkincisi, Syriza sistem karşıtı bir hareket değildir. O tüm söylemlerine rağmen kendi yerini yine de sistem içinde tarif etmektedir. Olduğu kadarıyla programı, örneğin "Selanik Programı" sistemi aşan bir içeriğe ve niteliğe sahip değildir. Örneğin, en iddialı vaatlerinden biri, AB karşıtlığıydı. Nedir ki, seçimlerden zaferle çıkacağı az-çok bilinir hale geldiği bir aşamadan sonra, tüm keskinliklere son verildi. Program da,

kullandığı parolalar da yumuşatıldı. AB karşıtı keskin söylemlerden geri dönüldü. Troyka'ya olan borçların ödenmeyeceğinden, bir kısmını ödemeyecekleri noktasına gelindi. Keza AB'nin muhatap olduğu ve onunla borçlar vb. konusunu yeniden ele alacaklarını söylemeye başladılar. Ve nihayet buna Avro dışına çıkmayacaklarını eklediler.

Nereden bakılırsa bakılsın, Syriza bir sistem partisidir. Onun temelde kapitalizme bir itirazı yoktur. Bu anlamda devrimci de değildir, doğal olarak da anti-kapitalist bir nitelik taşımamaktadır.

Syriza bir sınıf partisi değildir. İşçi sınıfı merkezli olarak dünyayı yorumlamamaktadır. İşçi sınıfı onlar için herhangi bir sınıftır ve ancak diğer herhangi toplum kesimlerinden biri gibidir. Sınıf siyaseti değil, yeni dönem halk hareketlerinin tümüne egemen "kimlik siyaseti"ni esas almaktadır. Tüm sorunları kimlik siyaseti ile çözecekleri inancındadırlar. Sınıf mücadelesi onların kitabında yoktur. Ya da bu ancak aldatıcı bir dolgu malzemesi olarak vardır. Sonuç olarak Syriza tastamam sosyal-demokrat bir koalisyondur. Onun İspanya'daki yeni hareketle, ÖDP, HDP ve Alman Sol Partisi ile kardeşliğinin gerisinde bu ortak eksen vardır. Ki bu, öyle gelip geçici bir durum olmayıp ideolojik bir çakışmanın ifadesidir. Kaldı ki, Syriza temsilcilerinin kendileri de zaman zaman kendi ağızlarından komünist, hatta solcu olmadıklarını dile getirmişlerdir. Bu politika gereği değil, bir gerçeğin açıkça anlatımıdır.

Syriza hükümet koltuğuna oturunca pek çok şey ona farklı gelecektir. Tıpkı kardeş partisi Alman Sol Partisi örneğinde olduğu gibi. O, en fazlasından klasik tüm sosyal-demokrat partilerin yaptığı gibi, kapitalizmin aşırılıklarının törpülenmesine, sömürünün bir parça sınırlandırılmasına, bu çerçevelerde bazı iyileştirmeler için çalışacaktır. Tüm kardeş partileri gibi ileri sürdüğü vaatleri gerçekleştiremeyecek, onlar

hayal olarak kalacaktır. Syriza da toplumsal gerçeklere teslim olacaktır.

Son bir nokta, devrimci bir sınıf hareketinden ve onu hazırlayacak bir devrimci partiden yoksunluğun burjuvazi de farkındadır. Bu büyük tehlike, onun avantajıdır ve o günümüzde bundan en iyi biçimde yararlanmaktadır. En görkemli sınıf ve kitle hareketini dahi eninde sonunda dizginlemekte ve denetim altına alabilmektedir. Tek başına Tunus ve Mısır ayaklanmasının dersleri, bunu fazlasıyla doğrulamaktadır. Ancak o bunu yaparken kirli manevralara başvurmadan edemez. Örneğin, yiğirların bilincinin hamlığından da yararlanarak, onların dikkatini yüzeydeki sorunlara çekmekte, onların bilincini bulandırıp hedef şaşırtmaktadır. Bugün Syriza konusunda da bu aynı kirli ve aldatıcı manevrayı devreye sokmuştur. Syriza'yı sistem karşıtı bir tehlike olarak propaganda etmektedir. Bu maksatlardır ve tüm amaç sistem karşıtı tepkileri Syriza kanalına akıtmaktır. Bunu başarması demek, yiğirl hareketinin dinamizmini dizginlemek ve onu zaman içinde denetim altına almaktır. AB, AMB ve IMF ile Syriza arasındaki zıtlışmanın gerisindeki önemli bir gerçek de budur.

Son söz yerine...

İçinde bulunduğumuz dönem bir bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemidir. Her yerde kapitalizm karşıtlığı çoğalıyor. Düzene karşı hoşnutsuzluk ve tepki had safhada. Tüm kapitalist metropoller, özellikle de Akdeniz şeridindeki ülkeler dur durak bilmeyen proleter kitle hareketleri ile geri ve yoksul ülkeler ise, gittikçe çoğalan halk isyanlarıyla çalkalanıyor. Sınıflar arasındaki çelişkiler yumuşamak şöyle dursun, gitgide daha da keskinleşiyor. Toplumlar tam bir gerilim hattı üzerinde duruyor. Fay hatlarında sürekli enerji, aynı anlama gelmek üzere patlayıcı maddeler birikiyor. Her şeye rağmen olayların akışı yeni sınıf mücadelelerinden yanadır. Devrim sözcüğü yavaş yavaş yeniden günlük dile yerleşiyor, devrimler yeniden güncelleşiyor.

Sadece sistemin zayıf halkalarında değil en gelişmiş ülkelerde, örneğin Avrupa'da da sosyal patlama korkusu var. Eninde sonunda bu kendisini dışa vuracaktır. Merkez ülkelerde kendi periferisinden gelecek bir yeni ve büyük sarsıntı beklentisi de var. Neo-liberal politikalar çökmüştür. Globalizm masalına artık çocuklar bile inanmıyor. Şimdi yeni politikalar, araçlar ve Syriza gibi aldatıcı ve yanılsama yaratma şansı yüksek partiler gerekiyor. Yeni barikatlar gerekiyor. İşte Syriza gelmekte olan sınıf mücadelelerini önlemenin, eşdeyişle Yunanistan'da sistem dışına taşma tehlikesi yüksek sınıf ve kitle hareketini dizginleme ve denetim altına alıp, yeniden düzene bağlamanın yeni adıdır, bir yeni barikatır.

Yunanistan'a komünizm bu kış gelmez!

Yunanistan Avrupa emperyalizmi için yıllardır bir sömürü cenneti idi. Avrupa Birliği'nin merkezindeki Almanya ve Fransa emperyalistleri uzun yıllardır Yunanistan işçi ve emekçileri üzerinden büyük soygun ve vurgunlar gerçekleştirdiler.

İronik bir biçimde Yunanistan'ın rüşvet vererek girdiği Eurozone, bağımlılık ilişkilerini görülmemiş biçimde arttıran bir etki yarattı. Alman ve Fransız sermayesi Yunanistan'a aktı. Yunanistan ekonomisi dışa bağımlı hale getirildi. 2008'de ABD'de ortaya çıkan krizle birlikte Yunanistan dış borçlarını ödeyemez hale geldi. Borçların devletleştirilmesi ve kurtarma paketleri ile birlikte özel şirketlerin borçları Yunan halkına ödetilmek üzere Yunan devletine yüklendi.

Avrupa genelinde Yunanistan halkı savruk ve Avrupa'nın paralarını yiyen bir halk olarak gösterilmek istense de gerçek hiç de böyle değildi. Sermaye ihracıyla Yunan ekonomisini teslim alan emperyalistler, borçları Yunan işçi ve emekçilerinin üzerine yıkan Yunan kapitalistleri ve kurtarma planları ile devleti borç batağına sürükleyen partiler bu durumun baş sorumlularıydı.

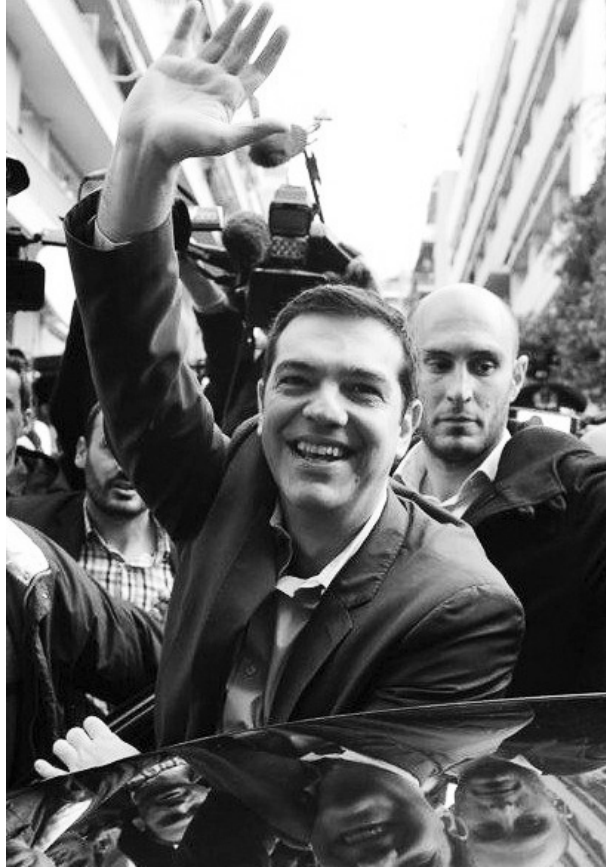
IMF Avrupa Komisyonu ve Avrupa Merkez Bankası duruma el atarak yönetimi ele geçirdiler. Bunun ardından siyasetçiler Troyka'nın programını uygulamaya başladılar. Ücretler hızla düşürüldü, işsizlik çığ gibi büyüdü. Baştan beri süregelen eylemler gittikçe arttı. İşçi ve emekçiler artık farklı bir siyasal arayış içerisine girdiler.

Hem krizin boyutu hem de emekçilerin ortaya çıkan öfkesi Troyka'nın artık bu hükümetle devam edemeyeceği bir noktaya geldi. Syriza'nın yükselişi emekçilerin Troyka'ya, emperyalizme ve kemer sıkma politikalarına karşı tepkisini ifade ediyordu.

Syriza çark ederek yükseliyor

2001 yılında "solun birliği ve ortak eylem için" alan oluşturuldu. Bazı sol grupların katılımı ile oluşturulan birlik 2004 seçimlerine "Radikal Sol İttifak" adlı bir parti kurarak katıldı.

Emekçilerin Troyka'ya ve kemer sıkma politikalarına duyduğu tepkiyle yükselen Syriza, Selanik Programı'yla da bu tepkiye oynadığını ortaya koydu. Açıkladığı ulusal yeniden inşa planında emekçilere istihdam sağlamak, asgari ücreti yükseltmek, sosyal devlet uygulamalarını arttırmak (bedava elektrik, yoksullara ücretsiz ulaşım ve sağlık hizmetlerinin düzeltilmesi vb...), zenginlerden alınan vergilerin arttırılması ve dış borçların ödenmemesi gibi maddeler işçi ve emekçiler tarafından bir coşkuyla karşılandı. Yunanistanlı emekçilerin 'Robin Hood' olarak adlandırdıkları Syriza'yı her ne kadar sert karşılarsalar da emperyalistler tarafından eğer hedeflenen çizgiye çekebilirlerse faydalı bir gelişme olarak görüldüğü kesin. Kaldı ki tarihsel olarak da defalarca tekrarlandığı üzere kitlelerin sistemi sorgulayan tepkilerinin arttığı dönemlerde artık eskisi gibi yönetmek mümkün olmadığı için egemenler ya radikallik sosuna bulanmış sosyal demokrasi ile ya

da faşizm ile yönetmeyi tercih ederler. Bazen biri önce diğeri sonra şeklinde bir dönüşüm de toplumsal muhalefet etkisizleşinceye kadar denir. Avrupa'da her iki akım da yükselmektedir. İrçki faşizmin yanında İtalya örneğindeki gibi solcu partiler de sermayenin egemenlik aracına dönüşmektedir.

Kaldı ki Avrupa'ya olan borçların ödenmeyeceği iddiasından müzakere çizgisine gelmesi Syriza'nın jet hızıyla gerçekleşmiştir. "Merak etmeyin komünist değiliz" diyerek Avrupa emperyalistlerinin içini rahatlatan Syriza yetkilileri çizgilerini ortaya koymuş oldular.

Syriza'nın çelişkisi reformizmin yapısal çelişkisidir

Ancak daha baştan Syriza programının çelişkilerle dolu reformist bir program olarak uygulanabilirliği bile tartışma konusuydu.

Syriza'nın ulusal yeniden inşa programı kemer sıkma politikalarının yarattığı yüksek işsizlik ve yoksulluk batağından kurtuluşu dış borçların ödenmemesine ve zenginlerin vergilendirilmesine bağlıyor. Ancak geline nokta dış borçları müzakereye ve ödenmesini de ekonomik büyümeye bağlamak daha baştan sosyal reformların önünü kesmiş oldu. Çünkü emperyalistler borçlar konusunda daha büyük kazanımları olmadığı sürece esneme göstermek niyetinde değiller. Öte yandan zenginlerin vergilendirilmesi ve kapitalist ekonominin büyümesi arasındaki çelişki Syriza tarafından nasıl aşılacak yakın zamanda görülecektir. Bu açıdan Syriza'nın programı baştan sakatlanmaktadır. Bazı kesimlerde Syriza'nın Chavez'e dönüşebilme ihtimali dillendirilmektedir.

Bu da akla ihtiyaç olan kaynağı yaratmak için kamulaştırmalar yoluna gitmesi anlamına gelmektedir ki, bunun bile çözüm olmadığı bugün ayırım noktasında bulunan Chavez yönetimi örneğiyle görmekteyiz. ABD'nin Venezuela'ya yaptırımlarını, AB'nin Yunanistan'a uygulamasını Syriza göze alamaz. Her fırsatta AB'den ayrılmak istemediklerine dair vurgu bağımlılık ilişkisinin kökenine karşı olmadıkları, yalnız halkı bir miktar genişletme peşinde olduklarını göstermektedir.

Sonuç olarak Syriza'nın inşa programı emekçilerin sorunlarına çözüm olmaktan oldukça uzaktır. Çünkü sorunun kaynağı kapitalizm ve emperyalist bağımlılık ilişkisidir. Bu ikisinin var olduğu her durumda ekonomik kriz ve yoksulluk artarak varlığını koruyacaktır. Kaldı ki içinden geçtiğimiz süreç bunlarda esnemenin bile pek mümkün olmadığını göstermektedir.

Türkiye'de Yunanistan seçimi heyecanı

Geçtiğimiz günlerde Kanal D haberde sunucu büyük bir heyecanla soruyordu: "Bu kış Yunanistan'a komünizm gelir mi?" Syriza'nın iktidarı almasıyla Avrupa'da ve Türkiye'de birinci gündem Yunanistan seçimleri oldu. Öyle ki aylardır İŞİD'e karşı savaşan Kobanê'nin büyük bedeller ödeyerek kazandığı zaferini bile gölgede bıraktı. Zincirin zayıf halkalarından biri olarak Yunanistan'ın ve emekçilerin IMF ve AB'ne karşı radikal söylemlere sahip bir partiyi Eurozone'dan ve AB'den çıkarılma pahasına desteklemesi elbette ki sonucun ne olacağından bağımsız olarak oldukça önemli bir gelişme.

Kemer sıkma politikaları ve dışa bağımlı ekonomisi ile benzer hatta daha beter durumdaki Türkiye'nin işçi ve emekçileri için Yunanistan deneyimini incelemek ayrıca önemlidir. Ancak daha dere görünmeden Syriza'nın Türkiye muadilleri ÖDP, HDK paçaları sıvamış ve seçimler nasıl kazanılır dersleri çıkarmaya başlamış görünüyor. Oysa ki ne Latin Amerika deneyimleri ne de Yunanistan deneyimi dahası tarihsel deneyimlere devrimci bir gözle bakıldığında emekçilere yarardan çok toplumsal muhalefete zarar verdiğini görmemek için gözlerinizin parlamento koltuklarından başka bir şey görmüyor olması gerek.

Çözüm devrimde, kurutulmuş sosyalizmde!

Yunanistan'da nesnel koşullar bakımından tarih devrimden yana akmaktadır. Ekonomik kriz ve kemer sıkma politikaları emekçilerde militan bir kitle hareketi ve devrimci radikal bir çözüm arayışı ortaya çıkarmış bulunmaktadır. Sorun öznel alanda bu beklentiye ve ihtiyaca karşılık verecek bir devrimci önderliğin ve programın bulunamamasındadır. Emekçilerin gerçek beklentisi kapitalizmden ve emperyalist kölelik zincirlerinden kurtulmaktır. Bu da ancak devrimci bir partinin önderliğinde sistemin ve kapitalist devletin alaşağı edilmesiyle mümkündür.

Çözüm gerçek bir devrimde!

Mısır'da Mübarek ve Mursi gitti ancak "diktatörlük duruyor.." 25 Ocak günü Mısır boydan boya protesto gösterilerine sahne oldu. En kitlesel gösteriler Kahire ve İskenderiye'de yapıldı. Gösterilerin en barışçıl olanı bile Sisi rejiminin acımasız saldırılarına hedef oldu. Kahire ve İskenderiye'de polisle çok sert çatışmalar yaşandı. Bu iki kent de dahil ülke çapında 21 kişi yaşamını yitirdi. Hatırlanacağı üzere geçen yıl, 25 Ocak 2011 yılında gerçekleşen ayaklanmanın 3. yıldönümü vesilesiyle yapılan gösterilerde de kan akıtılmış, toplam 60 kişi katledilmişti.

Bu yılki gösterilere katılanların ağırlıklı bölümünü yine işçiler ve öğrenciler oluşturuyordu. Ekmek, özgürlük, adalet ve onur, bu yılki gösterilerin öne çıkartılan başlıca talepleriydi.

Mısır'da isimler değişti, kostümler farklılaştı. Önce Mübarek, ardından Mursi diktatörü gitti. Ne var ki, diktatörlük tüm yapısıyla yerli yerinde duruyor. Bu gerçek bu yılki gösteriler sırasında bir kez daha doğrulandı.

25 Ocak 2011 yılındaki ayaklanmanın üzerinden 4 yıl geçmiş bulunuyor. Ancak sular durulmuş değil. Dört yıllık bir aradan sonra 25 Ocak'ta Mısırlı işçi ve emekçiler yine sokaktalar. İşçiler yine grevdeler. Mahalla'daki devlete bağlı tekstil fabrikasında çalışan 25 bin işçi yine grevlerde başı çekiyor. İşçiler, insanca yaşanacak bir ücret, işten atılmalara son verilmesi ve güvenceli çalışma taleplerini dile getiriyorlar. Gençlik özerk üniversite ve eski dekanların işbaşından uzaklaştırılması talebi ile alanlarda. Sisi 25 Ocak ayaklanmasının yıldönümünde, kendinden öncekileri aratırcasına, tüm bunları dizginsiz bir polis terörü ile karşıladı, kan döktü, katliamlara başvurdu. Mısır'da halihazırda 40 bin politik tutuklu cezaevlerinde yatmaktadır, ki tek başına bu bile general Sisi'nin diktatörlüğü hakkında bir fikir vermektedir.

Bu arada, 25 Ocak ayaklanmasının yıldönümünde Müslüman Kardeşler de gösteriler yaptı ve saldırılardan nasibini aldı. Fakat, Sisi rejiminin 25 Ocak'ta başvurduğu saldırıların esas hedefi Mısır'ın

işçileri, emekçileri, ilerici ve devrimci güçleridir. Onların ileri sürdüğü taleplerdir, geleceğe dönük özelemleridir.

Sonuç olarak önce Mübarek, ardından Mursi gitti, fakat diktatörlük devam ediyor. Diktatörlüğün başında şimdi de general Sisi var. Emperyalist ağababaları tarafından generallikten Mısır Devlet Başkanlığı'na terfi ettirilen Sisi, bugüne kadar efendilerine kölece bir sadakat içinde oldu. Bundan sonra da böyle olmaya yeminlidir. Zira bugünkü yerini tümüyle onlara borçludur. Sisi, şimdi bu borcunu uluslararası platformlarda da ödemenin çabası içindedir. Bu amaçla konuşmacı olarak Davos Zirvesi'ne katılmış bulunuyor.

Bir kez daha: "Devrim için dersler"

Mısır'daki 25 Ocak ayaklanması görkemli bir ayaklanmaydı. Kimi burjuva gözlemciler, sözde solcular ve sosyalistler tarafından maksatlı biçimde "devrim" olarak nitelendi. Nedir ki, devrim değildi. Söz konusu

olan, sosyal sorunlar kaynaklı kendiliğinden bir sosyal patlamaydı. Gelecekteki daha büyük patlamaların ve giderek de bunların doruğu olan devrimlerin habercisi bir öncü sarsıntıydı.

Öte yandan ayaklanma çok zengin bir bileşime sahipti. İşçiler, emekçiler, öğrenci gençlik ağırlıklı olarak gençlik, orta sınıf, Baradey'in temsil ettiği burjuvalar ve Müslüman Kardeşler hepsi de hareketin içindeydiler. İşte bu zenginlik aynı zamanda hareketin zaafiyetiydi. Emperyalistler başından itibaren bu zaafiyetin farkındaydılar ve bundan çok iyi yararlandılar. Onu hareketin dizginlenmesinin ve denetim altına alınmasının bir imkanına çevirmeyi başardılar. Hem de çok kolay biçimde...

Çünkü ayaklanma bir programdan, yönden, hedeften yoksundu. Her şeyden önce tüm bunların olabilmesi için olmazsa olmaz devrimci bir sınıf partisinin öncülüğünden yoksundu. Verili sol örgütlerse çok ama çok zayıftı. Sadece bu da değil, ayaklanmanın seyrinde kendi gerçek rolünü oynayacak devrimci bir sınıftan, bu sınıfın hazırlığından da yoksundu. İşçi sınıfının kitlesiyle hareketin içinde olması yetmiyordu. Örgütlü de değildi. Sendikaları güçsüzdü ve etkisizdi. Sınıf kendi bağımsız devrimci politik ve örgütsel kimliğini oluşturmamıştı.

Böylesi hayati durumlarda devrimci partinin ve devrimci sınıfın yaşamsallığı kendisini bir kez daha, hem de en ileri düzeyde hissettirdi.

Mısır'daki emekçi halk ayaklanması tüm bunlara rağmen geriye çok değerli dersler, geleceğe dönük olarak yararlanılacak paha biçilmez deneyimler bıraktı. Devrimci güçler için son derece uygun bir moral atmosfer sundu. Mısırlı devrimciler şimdi bu deneyim, ders ve moral zeminden de güç alarak, devrimci bir sınıf partisi inşa ve işçi sınıfını devrimci bir sınıf haline getirme, her alanda ve her bakımdan devrime hazırlanmak görevi ve sorumluluğu ile karşı karşıyadırlar.

Çözüm, Mübarek, Mursi ve Sisi ile birlikte Mısır'daki yozlaşmış ve çürümüş diktatörlüğü tarihe gömecek olan gerçek bir devrimdir.

'İtaat yok, savaş da yok'

Yunanistan'da seçimlerin ardından sağcı parti ANEL ile Radikal Sol Koalisyon'un (SYRİZA) oluşturduğu koalisyon hükümeti, Alexis Tsipras başbakanlığında ilk bakanlar kurulu toplantısını gerçekleştirdi.

Oldukça zor şartlar altında ağır bir sorumluluğu üstlendiklerini belirten Tsipras, Trokya ile savaşa girmeyeceklerini ancak hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını söyledi.

Tsipras şöyle konuştu:

"Biz Cassandra'nın yanlış olduğunu kanıtlayacağız. Karşılıklı birbirini yok etme savaşına düşmeyeceğiz ancak yıkım ve itaat siyasetine de devam etmeyeceğiz."

Diğer yandan, yeni hükümet Kamu Enerji Şirketi PPC ve dağıtım şirketi ADMIE'nin özelleştirilmesinin

durdurulacağını açıkladı.

Çevre ve Enerji Bakanı Panagiotis Lafazanis, "Yunan halkına yardımcı olmak için elektrik ücretlerini azaltıp, rekabeti arttırmaya çalışacağız" diye konuştu.

Lafazanis özelleştirmenin durdurulmasının Avrupalı ortaklarıyla sorun yaratıp yaratmayacağı yönündeki soruya, hükümetin sadece kendilerini seçen Yunan halkına karşı sorumlu olduğu yanıtını verdi.

Durdurulan bir diğer özelleştirme süreci ise ülkenin en büyük ticari limanı olan Pire Limanı özelleştirmesi oldu. Fransız haber ajansı AFP'ye konuşan Yunanistan'ın yeni Denizcilik Bakanı Theodoros Dritsas, Selanik Limanı özelleştirmesinin de durdurulduğunu açıkladı.

Yemen iç savaşın eşiğinde!

Arap coğrafyasının en yoksul ülkesi olan Yemen'de uzun yıllardır devam eden siyasi istikrarsızlık, Husiler'in Eylül ayında başkent Sana'yı ele geçirmesi ile farklı bir boyut kazandı. 4 ay önce taleplerine karşılık verilmemesi halinde "stratejik ve büyük adımlar" atacaklarını belirten Husiler, son iki hafta içerisinde söylediklerini büyük ölçüde hayata geçirdiler.

Tüm dünyanın ilgisini çeken ve özellikle Amerikalı Körfez ülkelerinin kaygı duymasına sebep olan olaylar, Yemen'de tüm azınlıkları kapsayan bir hükümetin oluşturulamaması nedeniyle başladı. Başkent Sana'yı ellerinde tutan Husi militanları, Yemen kolluk güçleri ile çıkan gerginlikler üzerine Cumhurbaşkanlığı Sarayı'nı kuşattı. Askeri hamlelerin sonraki aşamalarında ise Cumhurbaşkanı Hadi'nin, başbakanın ve çeşitli üst düzey yetkililerin evleri kuşatılırken birçok kilit isim Husiler tarafından gözaltına alındı. Hadi ve meclis Husiler'in kuşatması altında sorumluluktan istifa etmek isteseler de istifaları tanınmadı. Cumhurbaşkanının istifasını tanımayan Yemen Meclisi ise toplanmayı dahi başaramadı.

Diğer yandan ülkedeki en örgütlü kesim olan Husiler'in başkent Sana'daki tüm kontrolü ele alması farklı siyasi oluşum ve mezheplerde ise ters etki yarattı. Sana'da ve ülkenin çeşitli bölgelerinde Husiler'in 'darbeci' olduğunu öne çıkaran gösteriler yapıldı.

Yemen'deki gelişmeler başta Körfez'deki gerici Arap devletlerinde tedirginliğe sebep oldu. Kendi ülkelerinde de Şii'leri baskı altında tutan bu ülkeler, Husiler'in askeri eylemlerini darbe olarak niteleyerek militanların başkentten çıkmasını istedi. Türkiye'de AKP yanlısı medya her zamanki mezhepçi tavrı ile Husiler'in İran'ın yönlendirmesi ile darbe yaptığını ve İran benzeri bir rejimin kurulacağını öne sürdü. ABD'den ise daha ihtiyatlı tepkiler geldi. Washington, ülkede el Kaide'yi geriletken Husiler'e sert tepki göstermedi ve 'barışçıl çözüm' temennisinde bulunuldu. Ancak İran'ın nüfuzunun artmasından duyulan endişe de bu açıklamada öne çıkan bir yan oldu.

İran giderek güçleniyor

Husiler, İran'a Lübnan Hizbullah'ı kadar yakın olmasa da doğasında Yemen'in önemli bir bölümünü ele geçirmeleri İran nüfuzunun artışına büyük bir katkı oldu. Özellikle Arap Baharı'nın ardından Sünni mezhepçiliği yapan rejimler tarafından baskı altında tutulan Şii'ler, Bahreyn, Suudi Arabistan gibi ülkelerde kitlesel gösterilere başladı ve 'biz de varız' dedi. Lübnan'da Hizbullah eliyle iktidara ortak olan İran son gelişmelerle birlikte Yemen'de de önemli bir mevzi elde etmiş oldu. Bunun haricinde Irak ve Suriye'de askeri varlığını güçlendirirken ABD yaptırımlarının kısmen zayıflaması, İran'ı Körfez ve Türkiye'ye karşı daha sağlam bir konuma getirdi.

Yemen özelindeki son durumda da Tahran'dan birilerinin satranç tahtasında oynamış gibi Husiler'i kontrol etmeleri söz konusu değil. Ya da AKP ve

Körfez yanlısı medyanın abarttığı gibi Husiler'in 'darbe yapması' kaba bir karşı propagandadan başka bir anlam taşıyor. Husiler, Eylül ayında başlattıkları eylemlerde Dünya Bankası'nın dayatması ile yapılan petrol fiyatlarındaki zammın geri alınması, yolsuzlukların üzerine gidilmesinin yanı sıra yönetimde eşitçe temsil edilmelerini talep ettiler. Öte yandan da Yemen el Kaidesi'ne geriletmeyi başardılar. Başlıca söylemlerini 'ABD ve İsrail ölüm!'ün yanı sıra 'demokrasi', 'katılım' ve 'ulusal birlik' gibi şiarlar üzerinden kurdular.

Ancak tüm bunlar Husiler'in tek başlarına Yemen'e 'demokrasi' ve 'adalet' getireceğini göstermiyor. Dini saiklerle örgütlenerek kendilerine Husi adını veren Zeydiler'in tek başlarına inisiyatif alması diğer mezhep ve kesimlerde büyük bir gerilim yaşanmasına ve mezhepsel şovenizmin yükselmesine neden oluyor. Diğer yandan da Husi hareketinin 1960'lı yıllardan beri ezilen bir kesim olmalarını ve bunun tetiklemesi ile mevcut rejime karşı savaşmaları dışında muhalif bir yanı bulunmuyor.

Kısa vadeli çözüm arayışları

Gelinen noktada geçtiğimiz Eylül ayında "Barış ve Ortaklık Anlaşması'nı" imzalayan Ortak Muhalefet Bloğu (JMP) partileri, devrik diktatör Salih'in partisi, Husiler ve diğer siyasi yapılar krizden çıkış için toplantı düzenlediler. Yönetimi devralacak bir 'Başkanlık Konseyi'nin oluşturulmasına dair önerilerin ele alındığı toplantıda Cumhurbaşkanlığı koltuğuna kimin oturacağına ilişkin anlaşma sağlanamadı.

Husiler'in lideri Abdumelik Husi ise tüm siyasi taraflara çağrıda bulunarak kapsamlı bir toplantı yapılmasını önerdi. Husi, özellikle 'ülkenin

bölünmemesi' çağrısında bulunarak 'katılımcı' bir yönetimi hedeflediklerini belirtti.

Başkent Sana'da yapılacak toplantılarda kısa vadeli çözümler bulunabilse de politik kriz uzun bir süre ülkenin yakasını bırakacak gibi görünmüyor. Ülkenin bir diğer gerilimli bölgesi olan ve Güney Yemen'deki halk Sovyetler Birliği'ne yakın Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin sınırlarına geri dönmek yani kuzeyden ayrılmak istiyor. Güney Yemenli militanlar ordu ile sürekli çatışma içerisinde kendi bayrakları ile sürekli sokaklarda gösteriler düzenliyor.

İç savaş kapıda

Petrol bölgesi olan Marib kenti gerilimlerin başlıca kaynaklarından birini oluştururken hemen hemen her gün Husiler ile karşıtları sokaklara çıkararak eylem yapıyor. Özellikle Husiler'in hakimiyetinde olmayan bölgelerde yoğun eylemlerin yaşanması politik çatışmasının giderek askeri bir boyuta doğru evrileceğine dair ilk işaretler gibi.

Düzenin politik tarafları birbirlerini alt etmekle meşgulken Yemen halkı ise yoksulluk ile yüz yüze. Olası bir iç savaş yüzde 54 oranında işsizliğin olduğu, 10 milyon insanın ise açlık sınırında yaşadığı ülkenin koşullarını daha da zora sokacak. Salih diktatörlüğüne karşı 4 yıl önce ayağa kalkan Yemen halkı, mevcut siyasi yapıların hiçbirinin sorunlarına çözüm getiremediğini görse de kendisine bir alternatif yaratabilmiş değil. Tersinden ise emekçilerin sosyal taleplerle birleşerek mücadeleye atılmaları kanlı ve gerici bir iç savaşın yaşanmasını önleyebilecek tek gerçekçi seçenek. Yemenli emekçilerin gelecekları için imkansız istemekten başka bir seçeneği bulunmuyor.

Dünya işçi ve emekçi eylemlerinden...

Kosova: Trepca madeninde grev

Kosova'da Mitrovitsa kentinin yakınında bulunan Trepca madenlerinde çalışan 725 madenci 20 Ocak'ta greve başladı.

Madenciler, geleceklerini korumak için ocakların kamulaştırılması planının uygulamaya konulmasını talep ediyorlar.

Kosova hükümeti bu kararı askıya aldığını açıklayınca madencilerin yeraltındaki eylemi sona erdi.

Maden işçilerinin grevli protestoları sürerken Sırp kökenli Topluluklar ve Geri Dönüş Bakanı Yablanović'in, Arnavut kökenli Kosovalılar için "vahşiler" tabirini kullanması üzerine öfke sokağa taşıdı. Bakanın görevden alınmasını talep eden göstericiler Kosova'nın başkenti Priştine'de polisle çatıştı. Olaylarda ikisi ağır 22 polis yaralandı.

Almanya: Havalimanlarında grevler yayılıyor

Almanya havalimanlarında güvenlik sektöründe başlayan grevler Kuzey Ren Vestfalya eyaletindeki havaalanlarına da yayıldı. Hamburg ve Stuttgart havalimanlarında 23 Ocak'ta gerçekleşen uyarı grevinden sonra Düsseldorf ve Köln-Bonn havaalanlarında valiz kontrolleri, biniş kartı ve kişisel bilgi kontrollerinde görevli 150 kişi tüm gün iş bıraktı. Güvenlik kontrollerinde çalışanlar ise henüz greve gitmedi.

Hizmet sektöründe örgütlü Ver.di Sendikası eniden greve gideceklerini açıkladı. Ver.di 1.50 - 2.50 avro ücret artışı talep ediyor.

Amerika: 100 gün boyunca grev

Amerika'da Maine, New Hampshire ve Vermont eyaletlerinde Alman Telekom Grubu Fairpoint'te çalışan 1700 kişinin yeni toplu sözleşme talebiyle başlattıkları grev 100. güne ulaştı.

Fairpoint çalışanları grevleri ile tekelin ücret ve emeklilikte büyük kesintilere gitme planlarına karşı direniyorlar.

Grevçiler için bir bağış kampanyası başlatıldı ve şu anda 250 bin dolar toplandı.

Çin: Demokratik haklar için protesto

24 Ocak günü Çin Özel İdari Bölgesi Makao'da 800 kişi seçim olmadan Yasama Meclisi üyelerinin atanmasını protesto etti. Özellikle de bu üyelerden birinin "kadınlar itiraz etmeselerdi dövülmezdi" sözleriyle kadına şiddeti destekleyen açıklamaları öfkeye neden oldu.

Japonya: ABD üssüne karşı gösteri

Okinawa'da Futenma ABD hava üssü kurulmasını protesto eden 7 bin kişi 25 Ocak günü protesto gösterisi yaptı. Merkezi hükümetin planına karşı Tokyo'da yürüyen Okinawa halkı, Okinawa vilayeti içinde ABD askeri hava üssü yapılmasını reddetmişti.

Myanmar: Elektrik fiyatlarına protesto

Myanmar sanayi merkezi Rangoon'da 24 Ocak günü, bin kişi bölgedeki yüksek elektrik fiyatına karşı protesto gösterisi yaptı. Güney eyaleti Dawei'den

gelen protestocular ulusal şebekeye bağlı değil ve elektrik için 35 Kyat yerine 550 Kyat ödüyorlar.

Mozambik: Madenciler grevde

Mozambik'te Chirodzi kömür madeninde 250 işçi daha iyi çalışma koşulları talep ederek 9 Ocak'ta greve başladılar. Maden işçileri, ücretlerin yabancı işçilerin maaşları düzeyine çıkarılmasını talep ediyorlar. İşçiler, iş güvenliğinin olmamasından, içme suyu ve tuvalet tesislerinin eksikliğinden şikayetçi.

Bu, 2013 yılından bu yana ocakta gerçekleşen üçüncü grev. Maden ocağı bir Hint şirketi olan Jindal Mozambik Mineraller'e ait.

İrlanda: 27 bin öğretmen greve gitti

İrlanda'da 27 bin lise öğretmeni 22 Ocak günü hükümetin dayattığı yeni sınav yönetmeliğine karşı iş bıraktı. Grev nedeniyle 700'den fazla okul kapalı kaldı.

Bu, son iki ay içinde öğretmenlerin gerçekleştirdiği ikinci grev oldu.

Öğretmenler sendikası, İrlanda hükümetinin karar alma süreçlerine eğitim emekçilerini dahil etmemesini protesto ediyor.

Brezilya: Toplu taşımacılıkta ücret artışı protesto ediliyor

Brezilya'da toplu taşıma ücret artışlarına karşı dört hafta önce başlayan gösteriler devam ediyor. Başta Sao Paulo sanayi kenti ve Rio de Janeiro olmak üzere birçok kentte 2013 baharındaki protestolara benzer gösteriler düzenleniyor, sokaklara çıkan çoğu genç ve öğrenci binlerce kişi polislin azgın şiddetine maruz kalıyor.

On binler Kobanê'nin kurtuluşunu kutladı

YPG ve YPJ güçlerinin 134 gün süren kararlı direnişi sonucunda Kobanê'nin IŞİD çetelerinden temizlenmesi başta Kürdistan illeri olmak üzere çok sayıda kentte kutlandı.

Sokaklara çıkan binlerce kişi çetelerin Kobanê'den sökülüp atılmasını halay ve sloganlarla kutlarken bir dizi yerde polisin engelleme, saldırı ve gözaltılarıyla karşılaşıldı.

Muş'ta HDP ve DBP'nin çağrısıyla Belediye Meydanı'nda bir araya gelen yüzlerce kişi yakılan ateşin etrafında halaylar çekerek sloganlar ve marşlarla kutlama yaptı.

Muş'un **Varto** ilçesinde de yüzlerce kişi meşaleler ile ilçedeki caddelerde yürüyüş yaptı.

Siirt Belediyesi önünde toplanan kitle Kobanê'de şehit düşenler için "Çerxa Şeroşe" marşı eşliğinde yaptıkları saygı duruşunun ardından havai fişeklerle kutlama yaptı. Kent merkezinin yanı sıra birçok mahallede de kutlamalar yapıldı.

Sırnak'ta kent merkezinin yanı sıra Cizre, Silopi, İdil, Uludere ve Beytüşşebap ilçelerinde çok sayıda kişi sokaklara döküldü.

Amed'in Silvan, Ergani, Bismil ilçelerinde de yüzlerce kişi, davul zurna eşliğinde kutlama yaptı.

Mersin'de ise binlerce kişi Akdeniz HDP ilçe binası önünde toplanarak kutlama yaptı.

Bitlis'te Norşên (Güroymak) DBP ilçe binasının önünde toplanan kitle Bitlis-Muş yolunu trafiğe kapatarak ateş yaptı.

Hakkari'de de Cumhuriyet Caddesi üzerinde bulunan DBP ve HDP ilçe örgütü önünde bir araya gelen çok sayıda genç kutlama yaptı.

Taksim'de Galatasaray Lisesi önünde toplanan yüzlerce kişi MKM sanatçılarınin ezgileri eşliğinde kutlama yaptı. Kutlamanın devam ettiği sırada kitlenin etrafını saran çevik kuvvet polisleri, kitleyi kalkanlarıyla iterek Tarlaabaşı Bulvarı'na sürükledi. Polise tepki gösteren kitle Tarlaabaşı Bulvarı'nı bir süre trafiğe kapattıktan sonra Hacıahmet Mahallesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Kutlamalar, Hacıahmet Parkı'nda çekilen halaylarla devam etti.

İzmir'de Basmane'deki HDP binası önünde toplanan kitlenin kutlama yapması polisler tarafından engellendi.

Ankara Barış Anneleri Meclisi, Kurtuluş Parkı'nda bir araya gelerek Suruç sınırına doğru hareket etti.

Polis terörü eksik olmadı

Kobanê kutlaması için **Kadıköy'de** meydanlara çıkan yüzlerce kişiye polis saldırdı. Kitlenin sevincini hazmedemeyen polis, biri çocuk üç kişiyi gözaltına alırken, gazetecilerin de polis engeliyle karşılaştı.

Hakkari'nin Berçelan ve Biçer mahallelerinde Kobanê kutlaması için sokağa çıkanlardan 2'si çocuk 5 genç polislerce gözaltına alındı.

Sırnak'ın Silopi ilçesinde 14-15 yaşlarında bir çocuk, kafasına isabet bir cisimle ağır yaralandı.

Van'da Kobanê kutlamalarına saldıran polis DBP Muradiye Belediye Eşbaşkanı Safure Güneş'i darp etti.

Öcalan'ın posterinin indirilmesi dayatmasının kabul edilmemesinin ardından polis kitleye saldırdı. Darp edilen Güneş hastanede tedavi altına alındı.

Mardin'in Derik ilçesinde, kutlamalara katıldığı gerekçesiyle İshak Akta, evine polisler tarafından yapılan baskın sonucu gözaltına alındı.

Nusaybin ilçesindeki kutlamalar sırasında 5 yaşındaki H.S. isimli bir çocuk, kurşunla yaralandı.

Ankara'da Kobanê kutlaması

Ankara'da 27 Ocak akşamı Yüksel Caddesi'nde çekilen halaylarla "Biji berxwedane Kobanê!" şiarı yükseltildi. Devrimci-ilerici güçler ve emekçiler Sakarya Meydanı'nı şenlik alanına çevirdiler. Kurulan ses sistemi ile saatlerce halaya duruldu. Kobanê direnişinde şehit düşenler sloganlar ve ajitasyonlarla anılarak Kobanê'nin çetelerden temizlenmesinin onların anıları üzerinden yükseldiği vurgulandı.

Mamak'ta polis saldırısı

Mamak'ta aralarında BDSP, EKK ve DGB'nin de bulunduğu ilerici ve devrimci kurumlar 28 Ocak akşamı Tuzluca Meydanı'nda toplanarak Kobanê'nin IŞİD çetelerinden temizlenmesini kutladı. Kitle, polisin saldırısına taşlarla ve havai fişeklerle karşılık verildi.

3 saate yakın süren çatışmalar sonucunda kitle dağılmaya başlayınca ilerici ve devrimci kurumlar eylemi sona erdirdi. Polis eylemin ardından Tuzluca ve Çağlayan mahallelerini ablukaya alarak terör estirdi ve 3 kişiyi gözaltına aldı.

Kobanê için binler sınıra aktı

Kobanê'nin çetelerden temizlenmesini kutlamak için binlerce kişi sınıra aktı. Suruç'un Mehser Köyü'nde yapılan kutlama, Kobanê'nin Kaniya Kurda bölgesinin hemen karşısında bulunan alanda kitlesel bir katılımı gerçekleştirildi.

Kutlama programı, Kobanê'den gelerek Suruç'taki Arin Mirkan Çadır Kenti'nde çalışmalarını yürüten

Kobanêli tiyatro grubunun Kobanê direnişini anlatan gösterisi ile başladı. Ardından Viranşehir Med Kültür Sanat Merkezi müzik grubu Koma Welatê Rojê kitleye dinletti sundu.

Ardından bir konuşma yapan DTK Eş Başkanı Selma Irmak, "Kazanan halkların onurlu mücadelesi olmuştur. Buradan bu büyük zaferde emeği olan herkesi yürekten selamlıyorum" dedi. Irmak, Kobanê'ye bu sabah yaptıkları ziyaretteki gözlemlerini de aktardı. Konuşmaların ardından müzik grupları sahneye çıktı.

“Devletin istediği modelde birliğe ihtiyacımız yok”

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Sekreteri Atilla Özdemir ile AKP'nin gerici saldırıları, Alevilerin birliği ve 8 Şubat mitingi üzerine konuştuk...

- Alevi örgütleri arasındaki birlik tartışmaları yeni değil. Öncelikle, son yapılan toplantıda (5 Ocak'ta Maltepe'de) yürütülen birlik tartışmalarını ve alınan kararları nasıl değerlendiriyorsunuz? Öte yandan birlik toplantısına, AKP'nin “Alevi açılımı”na övgüler düzen İzzettin Doğan'ın da katıldığı biliniyor. Bu katılımı ve Alevi örgütlerinin bu konudaki yaklaşımını nasıl değerlendiriyorsunuz?

- “Birlik” adının hak ettiği çerçeveye oturabilirse, anlamlı ve gerçek karşılığı bulmuş oluyor. Konumuz özelinde Alevi kurumlarının birkaç yıldır yürüttüklerini bildiğimiz/öğrendiğimiz çalışma ise yönetsel açıdan sorunludur.

Çok farklı politik ve sınıfsal konumlanışları olan Alevilerin bugünkü mevcut örgütlülükleri düzeyinde mi bir birliklik sağlanmaya çalışıldığı, yoksa dünden bugüne Alevilerin dile getirdiği bir dizi talebin güncellenerek, bunlar üzerinden sağlanmaya çalışılan mücadele/akıl ortaklığına mı Alevilerin birliği adının verildiği, bence birlik çalışmasını yürüten kişilerin kafasında da cevabı verilmemiş sorulardır.

Dolayısıyla Alevilerin birliği denilen meselenin ilerleyişinde hem yönetsel, hem doğrultu, hem de çalışmayı yürüten kişilerin kendileri anlamında sorun vardır ve burdan birlik çıkmaz.

Alevilerin birliği veya öncelikle mevcut siyasal iktidara karşı birlikte davranabilmesi önemlidir. Ancak bu işin bayraktarlığına soyunan ve Aleviler nezdinde sicil notu çok kırık olanların düne dair söyleyecekleri sözlerin, verecekleri özleştirinin olması gerekir. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın konumu meselesinde, cami-cemevi projesi meselesinde, “Alevi-İslam” örneğinde olduğu gibi terminoloji meselesinde, devlet ile ilişkiler sorununda önce topluma bir dizi samimi cümle kurmalılardır.

Bence Aleviler; Alevilerin birliği denilen meseleyi mevcut bileşimi ve düşünsel kapasiteleriyle Alevi kurum yöneticilerinin inisiyatifine terk etmeyecek kadar sağduyuludurlar ve gereken zamanda gereken sesi çıkaracaklardır.

- 8 Şubat'ta bir miting gerçekleştirme kararı alındı. Önce Kadıköy olarak duyurulan miting yeri daha sonra değiştirildi. Bu değişikliği neye bağlıyorsunuz ve mitingi AKP'nin gösterdiği alanda kutlama kararını nasıl değerlendiriyorsunuz? Süreci anlatır mısınız? Bunun yanında, Alevi örgütleri olarak eğitimde gericiliğe, asimilasyoncu politikalara karşı yıllardır mücadele yürütüyorsunuz. Halihazırda, 8 Şubat mitinginin talepleri ve hedefleriyle beraber eğitim alanındaki tabloyu nasıl değerlendiriyorsunuz?

- PSAKD olarak AKP iktidarının Alevilere olan yaklaşımının yakından takipçisiyiz. Miting fikrine şöyle geldik. Zorunlu din derslerinin kaldırılması için başlattığımız oturma eylemlerimiz 18 haftadır İstanbul Kadıköy'de ve ülkemizin farklı illerinde sürdürülüyor.

Biz oturma eylemlerimizi sürdürürken 19. Milli Eğitim Şurası ve ardından 5. Din Şurası gerçekleşti ve AKP politikalarının devamının geldiğine tanık olduk. Şuralarda alınan kararlar yaşama geçiriliyordu. Nihai hedefin eğitim alanında kamucu, bilimsel ve laik eğitimi tasfiye etmek ve mümkünse bunu artık hemen yapmak gerektiğine dair kötüniyet görünür hale geldi.

Ayrıca seçim dönemleri öncesi “Alevi açılımları” yapacağım diye ortaya çıkan iktidarın zihniyetinin deşifre edilmesi gerekiyordu. Çünkü 19. Şura kararları orta yerde dururken iktidar dahil kimsenin açılım yapması mümkün değildir. Şura kararları Alevi açılımının antitezleridir ve bizler için yok hükmündedir.

Laik ve bilimsel içeriğinden uzak giderek karma eğitimin sonlanmasını hedef alan zihniyete bir cevap verilmesi gerekiyordu. PSAKD'nin çatı örgütü ABF'ye önerdiği miting bu gerekçelerle şekillendi ve toplumsal karşılığını buldu diye düşünüyorum.

“Eğitimde Gericileşmeye Karşı Dayanışma ve Birlik Mitingi” adından da anlaşılacağı üzere eğitim başlığındaki toplumsal tepkinin ifade edileceği bir mitingdir.

Yer konusundaki farklı alan açıklamaları tartışmasından ziyade bugün tüm kurumlarımızın Kadıköy'de yapılacak mitinge ortak çağrı yapıyor olmasının daha önemli olduğunu düşünüyorum. Eğitim başlığında toplumda ortaya çıkan rahatsızlık ve özellikle asimilasyon olgusunu en fazla yaşayan ve rahatsız olan kesim Alevilerdir ve eğitim sisteminin “laiklik ayakbağından” arındırılması Alevilerin tepkisini haklı ve meşru kılmaktadır. Çünkü Alevilik; felsefi, kültürel ve inançsal olarak laiklik dışında yaşayamaz.

- Önümüzdeki dönemde sahte açılımlara karşı

Alevilerin birlik tartışmaları sizce hangi eksende şekillenmeli, nasıl bir mücadele hattı izlenmeli?

- Alevilerin en genel anlamıyla “eşit yurttaşlık hakkı” diye formüle ettikleri talebin halkımız ve kurum yöneticilerimiz tarafından aynı yorumlanmadığını ve aynı biçimde anlaşılmadığını düşünüyorum. Avrupa'da emperyalist ülkelerin Müslüman halklardan göçmenleri vatandaşlık bağı ile direkt muhatap alıp haklarını tanımaması yerine azınlık hakları için cemaat liderlerini ve temsilcilerini muhatap alan bir sürecin benzeri Türkiye'de hayata geçiriliyor. Deniyor ki Alevi kurum yöneticilerinden bazılarına, “git şunları bir topla herkes birlik olsun, sonra gelin bir konuşalım.”

Devletin haklarımıza ve taleplerimize dair konuşması için bizim devletin istediği modelde bir birliğe ihtiyacımız yok. Adı üzerinde “eşit yurttaşlık istiyoruz.” Alevilerin talepleri siyasidir ve birlik adına yan yana gelenlerin aynı yöne, aynı siyasal doğrultuya işaret edebilmeleri ve kendi taleplerini Türkiye gericiliğinin belirlediği ve referans noktası olarak tanımlamaya çalıştığı zeminlerden bağımsız olarak savunabilmeleri gerekir. (Örneğin, gericilik dergahlara ait malların iadesi için tekke ve zaviyeler kanununun kaldırılması gerektiğini vaaz ediyor. Gerçek ise bizce başka.)

Alevilerin birliği meselesinde; tayin edici olan gericiliğin saldırıları karşısında Alevi halkın mücadelesi olacaktır. Bu anlamıyla mevcut tabloya ve kendilerini Alevilerin liderleri ve temsilcileri sayanlara bakarak şu cümleyi kurmak kimseye haksızlık yapmış olmak anlamına gelmez. “Alevilerin birliği meselesi sadece Alevi kurum yöneticilerinin insafına bırakılmayacak kadar ciddi bir iştir.”

8 Şubat mitingine giderken...

Dini eğitimi ilkokuldan, hatta anaokulundan başlatma kararı alan 19. Milli Eğitim Şurası, 4+4+4 ile beraber tohumları atılan gericileşme saldırısının en büyük halkalarından birini oluşturmaktadır. Bu saldırıların, farklı inanç gruplarını hiçe sayan, belli bir inancı bütün topluma dayatan küstahça bir yönü vardır ve bu durum, üzerinde asimilasyon politikalarından asla vazgeçilmeyen Alevileri ve diğer etnik inanç gruplarını yakından ilgilendirmektedir. AKP hükümetinin, bir taraftan "Alevi açılımları" yaparken diğer yandan Alevileri asimile etmek için her fırsatı kullanması tam bir ikiyüzlülüktür. AKP, zorunlu din dersleri ve dinselleştirilen diğer dersler aracılığıyla, Alevileri köklerinden koparmak, inanç değerlerini yok etmek istemektedir. Burada hedef yalnızca Aleviler değildir, İslam'ın farklı yorumları da tektipleştirici anlayışın hedefindedir. Bu politikaların küçücük, dünyadan habersiz çocuklar üzerinden gerçekleştirilecek olması ve üstelik bu yolda devlet zorunun en kaba biçimde işe koşulması ahlak yoksunluğunun ve fırsatçılığın açık bir ifadesidir.

Osmanlıca, Osmanlı devletinde sarayın, bürokrasi ve ulemanın dışında kimsenin konuşmadığı, halkın (tebaa) tanımadığı bir devlet dilidir. Buna rağmen "ceddimin dili" demagogisi ve "Mezar taşlarını bile okuyamıyoruz" sululuğu eşliğinde yüzlerce gerici vakıf, dernek ve yayın organının gerici propagandası altında Osmanlıca'nın, bu topluma ne kadar gerekli olduğunun izah edilemeye çalışılması ibretliktir. Üstelik kutsallaştırılan Osmanlı Devleti'nin, Aleviler için katliamcı yüzü tarih kitapları yazsa da yazmasa da orta yerde durmaktadır.

Gelinen noktada eğitim tamamen parçalanmıştır. Eğitim kurumları AKP iktidarına taban oluşturmaya yönelik ideolojik kurumlara dönüşmüştür. Bu kurumlar bireylerin tektipleştirildiği, dindar ve dindar olmayan şeklinde toplumsal kutuplaşmanın AKP'nin ihtiyaçları doğrultusunda yeniden üretildiği mekanizmalara dönüştürülmüştür. Dini eğitim dayatması, müfredatın topyekûn dinselleştirilmesi, bilimlerin adeta dinin basit bir eklentisi haline getirilmesi ve farklı inançların

hiçleştirilmesi kabul edilebilir değildir.

Eğitimciler Forumu, 17 Ocak'ta gerçekleştirdiği toplantıda 19. Milli Eğitim Şurası'nda alınan kararları görüşmüş ve bu toplantıda toplumun tek tipleştirilmesine dönük hayata geçirilmeye çalışılan gerici eğitim politikalarına, inanç farklılıklarını ve farklı inançları yok sayan uygulamalara karşı olduğunu ortaya koymuştur. Bu çerçevede "Zorunlu din dersi kaldırılmalı!" şiarıyla gerçekleştirilecek olan miting destekleme kararı alınmıştır. Bununla birlikte mitingin Maltepe Meydanı'nda yapılması kararı üzerine şu ifadeler de kullanılmıştır.

"8 Şubat'ta yapılacak zorunlu din dersi kaldırılmalı şiarıyla alevi örgütlerinin yapmış olduğu miting çağrısı tartışıldı. Maltepe meydanına yapılan çağrının geri bir adım olduğu, iktidarın 1 Mayıs sürecinde Maltepe Meydanını koz olarak kullanacağı ve bu sürecin toplumsal muhalefeti geri götüreceği kaygısıyla, mitingin Kadıköy'e alınması ile ilgili sendika şubelerimizde değerlendirme toplantıları yapma kararı alındı. 8 Şubat süreci ile ilgili eğitimciler forumunun önerileri karşılık bulmadığı ölçüde, mitingin yapılacağı gün ve saatte, aynı talepler ekseninde başka bir alana çağrı yapılması kararı alındı."

Eğitimciler Forumu olarak, Maltepe kararından vazgeçilmesini ve miting meydanı olarak Kadıköy'ün kararlaştırılmasını olumlu bir adım olarak görüyoruz. AKP iktidarının meydanları yasaklamasının hiçbir dayanağı yoktur. O çok başvurdukları 2911 sayılı yasa bile "Toplantı ve gösteri yürüyüşleri her yerde yapılabilir", "Meydan ve açık yerlerde veya yollarda toplantı veya yürüyüş yapılabilir" gibi ifadeler içermektedir.

Eğitimciler Forumu olarak, asimilasyona, dini eğitim dayatmasına, değerler eğitimine karşı, parasız bilimsel, laik, demokratik, anadilinde eğitim talebi ekseninde mücadelenin bir parçası olduğumuzu ilan ediyor; Alevilerin 8 Şubat'ta yapacağı miting kararını destekliyor ve tüm eğitim emekçilerini mitingine büyütme çağırıyoruz.

Eğitimciler Forumu

Mamak'ta 15'ler anıldı

Mamak İşçi Kültür Evi 28-29 Ocak 1921'de Kemalist burjuvazi tarafından katledilen 15'leri 25 Ocak'ta etkinlik düzenleyerek anı.

Mustafa Suphi'nin eşi Maria için hazırlanan bir sinevizyon gösterimi ile başlayan etkinlik Nazım Hikmet'in 15'ler için yazdığı şiirlerin okunması ile devam etti.

Ardından İşçi Kültür Evi adına bir sunum yapıldı. Sunumda Suphi'nin gelişim çizgisi anlatılarak Bolşevik Parti'de yaşadığı deneyimlere değinildi. TKP'nin Bakü'de kuruluşu, ardından Suphiler'in Anadolu'ya gelişi ve katledilişleri anlatıldı. Suphiler TKP'sinin siyasal olarak durdukları yer açısından partinin sınıf karakteri, Türkiye devrimine bakışları enternasyonalizme yaklaşımları anlatıldı. Suphiler'in yaşamından çıkarılması gereken ders anlamında adanmışlığa vurgu yapıldı. Ardından TKP'nin üçüncü kongresine kadar yaşadığı gelişim aktararak sunum tamamlandı.

Etkinliğe katılanlar da sunuma desteklerde bulundular. TKP ve Komintern ilişkilerine dair ekler yaparak Suphi sonrası TKP'nin gerilemesine değindiler. Tartışmaların ardından Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu müzik dinletisi gerçekleştirdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Sırrı Öztürk yaşamını yitirdi

2009 yılından bu yana kanser hastalığıyla boğuşan Sorun Yayınları Kolektifi emektarı Sırrı Öztürk, 27 Ocak'ta yaşamını yitirdi. Öztürk'ün yaşamını yitirmesine ilişkin açıklama yapan Sorun Yayınları Kolektifi, "İşçi sınıfımızın ve halklarımızın başı sağolsun" dedi.

1932 Erzurum Aşkale doğumlu olan Sırrı Öztürk işçilik, teknik öğretmenlik, kamyon şoförlüğü ve yayıncılık yaptı.

İşçi örgütlenmeleri ve grevlerde görev yapan Öztürk, 16 Şubat 1969'daki Kanlı Pazar olayında aktif olarak yer aldı ve ölümden döndü. 15-16 Haziran 1970 Büyük İşçi Direnişi'nde ön saflarda yer alan Öztürk tutuklanıp yargılandı.

1971'de yargılanıp hapsedilen Öztürk Eylül 1975'e kadar hapiste kaldı. Yayıncılık yaşamında birçok kez devletin baskı ve terörden payına düşeni alan Öztürk, yayınladığı eserlerden dolayı aylarca hapis yattı.

Öztürk ayrıca, Sorun Birleşik Sosyalist Dergi, Sorun Polemik Dergisi, Sanat Cephesi Dergisi, İşçi Birliği Gazetesi ve Kırmancıya Belek dergilerini yayınladı. Sırrı Öztürk'ün cenazesi 28 Ocak'ta Gazi Mahallesi Cemevi'den yürüyüşle Gazi Mahallesi Mezarlığı'nda defnedildi.

Paşabahçe Grevi: Fabrikadan kente, direnişten geleceğe

Sınıf hareketinde bazı dönüm noktaları vardır. Bazen bir fabrikadan yükselen hak mücadelesi kenti sarar, öyle bir noktaya gelir ki iki sınıf arasındaki çatışma safların yeniden dizilmesine, kavga neferleriyle işbirlikçilerin ayrışmasına vesile olur.

İşte böyle bir sınıf tarihinin kilometre taşlarından biridir Paşabahçe Grevi. Bir cam fabrikasında işçilerin meşru mücadelesi bugüne sendikal bürokrasiye ilk darbeden üretimden gelen gücün dönüştürücülüğüne kadar bir dizi deneyim bırakmıştır.

Metal işçilerinin yeni bir grev dalgasıyla sınıf kavgasında yerini aldığı bugünlerde tarihimizden öğrenmeye daha çok ihtiyaç var. Zira bugün tartışılmalı olan sınıf mücadelesinin her başlığı tarihi deneyimlerle karşımızda duruyor. İhanet şebekesi haline gelen sarı sendikalardan grev karşısında yekpare mermer kesilen sermayeye, burjuvazinin hizmetindeki polis gücünden mücadeleyi ileriye çıkarmaktan geri kalan ufuksuzluğa... Ve de işçi sınıfının tüm zorluk ve engelleri aşıya diz çökmektense kavgayı taşımasına dair her şey tarihimizde mevcut. İşte bu güç zaten yarın sınıfın şanlı kavgasında nihai zaferi getirecek, ücretli köleliği parçalayacaktır. Bunun için "yenilgi" sayılan ancak zaferi tarihsel süreç içinde okunan Paşabahçe grevinin 49. yıldönümünde altını çizmekte bir kez daha fayda var.

31 Ocak 1966'da başlayan Paşabahçe grevini anlamak için öncesine bakmak gerekiyor. Fabrikada esasta 15 yılı bulan "sendikalı" bir geçmişi olmasına rağmen koşullar kötüye gidiyor. Üretim modelindeki değişimle çıkan mal ve kâr artıyor. Katmerlenen sömürü, ağır çalışma ve sefalet koşulları istikrarını koruyor. 64'te İstanbul Cam-İş Sendikası tarafından imzalanan teslimiyet sözleşmesi işçiler için kırılan sabır taşı oluyor. Zira Cam-İş, üç yıllığına 15 kuruşa sözleşmeyi kabul ediyor. Patron adına imza atan sarı sendikaya karşı, işçiler alternatifini yeni sendikada buluyor. Ve böylece bugün Kristal-İş adıyla anılan Türkiye Seramik Şişe ve Cam Sanayii İşçileri Sendikası yola çıkıyor. Satış sözleşmesine tepki duyan işçiler iki yılın sonunda çoğunluğu sağlıyor. Kristal-İş, Cam-İş'in sözleşmesini tanımayarak 66 yılında yeni TİS talebiyle patrona çağrı yapıyor. Şirketin tutumu karşındaysa sendika görevini yerine getirerek grev kararı alınıyor. Grev oylamasıyla işçilerin kendi iradesi açığa çıkarılarak tabandan gelen mücadele eğilimi belirleyici oluyor. Grevin iki temel talebi ücret zamları ve güvenceli iş olarak ifade ediliyor.

Patronların sınıf düşmanlığı gün yüzüne çıkıyor

Paşabahçe yönetimi grev karşısında sınıf kınıyla pervasız politikalara imza attı.

Grev sırasında sık sık fabrikadan mal çıkarma girişimleri yaşanmış fakat grevci işçilerin militan tutumuyla bu çabalar boşa düşürülmüştü. Fabrikadakilere yemek getiren servisler içeri alınmamıştı. Bu arada grevcileri yıldırma için zor

aygıtı da devreye sokularak silahlı saldırılarda iki işçi yaralanmıştı. Patronun her türlü saldırısına karşılık işçilerin iradesi kırılmadan mücadele sürdürüldü.

Türk-İş de ihanet sürecine dahil olarak grevin karşısına dikilir. Sendikadan yetkisini alarak konfederasyon sıfatıyla TİSK ile masaya oturan Türk-İş grevi bitiren protokole imza atar. Ancak sarı sendikayı tasfiye eden, talepleri için üretimden gelen gücü kullanan işçiler, bu satışta da sessiz kalmaz. Bir kez daha grev oylamasıyla işçiler ihanet çemberini aşarak yola devam kararı alır.

Protokolü imzalayarak Paşabahçe işçisini yolda bırakan Türk-İş bürokratları fabrikaya geldiklerinde gereken şekilde karşılanır ve dövülerek atılırlar. Patronun çıkartacağı işçiler olduğu haberi gelince işçiler fabrika ile hammadde deposu arasındaki yolu işgal ederler. Üretimden gelen gücü gösterenler bu sefer polis terörüyle dağıtılmak istenir. Grevi kararlılıkla sürdüren işçiler, atılan 47 işçinin işe alınmasını sağlarlar. Patron bu kez de 5 Kristal-İş yöneticisini almamak için diretir. Grev, temsilcileri şahsında süren pazarlıkla devam eder.

Artık grev Paşabahçe şirketi ve çalışanları arasında olmaktan çıkmış iki uzlaşmaz sınıfın irade savaşına dönmüştür. Bu aşama ise sınıf mücadelesi adına yeni bir tohumun atılmasına zemin oldu. Türk-İş'in ihanetine sessiz kalmayan Petrol-İş, Maden-İş, Lastik-İş, Teksif, Deniz-İş, Basın-İş, Ulaş-İş, Enerji-İş, Kimya-İş, DYF-İş, Şoför-İş, Ar-İş, Tez Büro-İş, Karayolları Sendikası, Oleyis, Sağlık-İş, Harp-İş, Gıda-İş ve Tekstil sendikaları grevi desteklemek için Grev Dayanışma Konseyi'ni ya da diğer adıyla Sendikalar Dayanışma Konseyi'ni oluşturdu. Bu ise yarın Türk-İş'in sendikal duruşunda işbirlikçi, ihanetçi tutumu aşarak kurulacak DİSK'in tohumuydu. Paşabahçe grevi ise tohumun bırakıldığı topraktı.

Taksim'i yasaklatan ve açan işçi sınıfı

Taksim Meydanı bugün eylemlere yasak! Ancak sınıf tarihi yazıyor ki Taksim'in ilk yasağı da işçi sınıfına karşıydı, yine de Taksim'i özgürleştirip şiarlarıyla inleyenler de işçiler oldu. Zeytinburnu Çimento işçilerinin eyleminden yıllar sonra bu sefer 26 Şubat 1966 günü grevci Paşabahçe işçileri, eş ve çocuklarıyla

birlikte vapurlarla Karaköy'e geçerek oradan Taksim'e kadar yürüdüler. Ve böylece bir fabrikadan kente taşınıyordu grev. Paşabahçe zaten işçi havzasıydı grev mahallelerin tek gündemiymişti. Lakin bu eylem grevi kente yaymış sesinin ise ülkede yankılanmasını sağlamıştı.

Sınıf kavgasının doğumuna şahit olan burjuvalar da telaşla grev karşısında konumlandı. Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) üyesi 12 patron grevi şiddetle protesto ettiklerini, "madden ve manen" Paşabahçe patronunun yanında olduklarını gazetelere ilan vererek açıkladılar. Sermaye devleti polisiyle, hükümetiyle Paşabahçe yönetiminin yanında saf tuttu. Grev karşısında polis ordusu patron hizmetine koşurken 20 Nisan 1966'da Demirel hükümeti bilindik yasak kararlarıyla grevi bir ay erteledi.

Hükümetin erteleme kararı grevin kırılma noktası oldu. 23 Nisan'da işçilerin büyük çoğunluğunun işbaşı yapmasıyla grev kırıldı. Grevin sönümlenmesi üzerine, Türk-İş yönetimi de saldırı dalgasını devralarak greve destek veren sendikalara, 15 ay (Kristal-İş'e) ile 3 ay arasındaki sürelerle ihraç cezası verdi. İhraç sembolik olmakla birlikte bir ceza mantığı taşıyordu. Bu da sendikal mücadelede daha ileri duruşun artık Türk-İş bünyesinde barındırılmayacağı idi. Ve bu mücadele dersi DİSK'i filizlendirdi.

*"Paşabahçe direncini bozdular,
Aya değen uçurtmasını çözdüler.
Bu yan onlarındır, öte yan senin,
İnermiş toprağa nur uzun uzun,
Bugünü, yarını, geleceği boz,
Varlığı, kendine uydur uzun uzun.
Paşabahçe direncini bozdular,
Alınımıza bir açlığı yazdılar."**

Ama işçilerin mücadelesi yeni başladığı yerde kayıp yoktu. Bunun için Paşabahçe grevi ihanet çetelerinin maskesini düşürdüğü, fiili-meşru mücadelenin gücünü açığa çıkardığı için bir kilometre taşına dönüştü.

Ve geride kalan direnci bozulan ama kavgası bitmeyenlerin hikayesi oldu. Şair bunun için seslendi Paşabahçe grevinin sesiyle yarınları ulaşınsın ve ders bıraksın diye... Varsın yenilgi desinler kazanacaksak son savaşı ve diz çökmediyse bugün, güçlü olanlar bilsin bitti diye yarın şaşırın onlar olacak.

* Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın Paşabahçe Destanı şiiri

Emekçi Kadın Komisyonları ve Greif deneyimi

Greif işgalinin yıldönümünün yaklaştığı şu günlerde Emekçi Kadın Komisyonları çalışması için önemli bir yerde duran Greif Fabrikası Emekçi Kadın Komisyonu deneyimini hatırlamak faydalı olacaktır.

En başta belirtilmesi gerekiyor ki kadınların direnişte ön plana çıkması, direnişin en kararlı kesimini oluşturması ilk değil. Sayısız direnişte kadın işçiler ön plana çıkmış, hatta yeri geldiğinde tek başına olsa dahi direnişi kararlılıkla sürdürmüştür.

Ancak Greif Direnişi'nde diğer direnişlerden farklı olarak sınıf devrimcileri hedefli bir müdahale gerçekleştirmişlerdir. Bu müdahale sonucunda kadın işçiler fabrikada oluşturulan işçi kadın komisyonu ile örgütlü bir güce dönüşmüş ve kendi güçlerinin farkına varıp, ön plana çıkmışlardır.

Bu noktada İşçi-Emekçi Kadın Komisyonları'nın sınıfa müdahale etme bakımından ne kadar etkin bir araç olduğunun altını çizmek gerekmektedir. Emekçi Kadın Komisyonları'nın sürece dahil oluşuna geçmeden önce fabrikanın genel tablosu ile ilgili bilgi vermek faydalı olacaktır.

Greif fabrikasına bakıldığında işçilerin genel olarak "milliyetçi", "gerici" bir profile sahip olduğu bilinmekteydi. Fabrikada ağırlıklı olarak erkek işçiler çalışırken, işgal öncesindeki örgütlenme sürecinde de belirleyici katılım erkek işçiler üzerinden gerçekleşmişti. Çok sınırlı bir şekilde kadrolu olarak çalışan kadın işçilerin kendi bölümlerinde sendikalaşma çalışması vardı. Bununla birlikte kadın işçiler ağırlıklı olarak taşeronda çalışmaktaydı. İşgalin başlamasının ardından kadın işçilerin büyük bölümü işgale katılmadı. İşgale katılanların bir kısmının ise örgütlenme sürecinde öncü işçilerle sınırlı bir iletişimi ve sürece dair çok sınırlı bilgisi olduğu bilinmekte. Buna rağmen yaklaşık 15 kadın işçi işgal başından beri mücadelenin parçası durumundaydı. Tablonun da açıkça ortaya koyduğu gibi işgal başladığında kadın işçilerin sürecin etkin katılımcıları ve öncü konumu bulunmamaktaydı.

Emekçi Kadın Komisyonları'nın sürece müdahalesi

Sınıf devrimcilerinin müdahalesi ile birlikte fabrika komitesinde işçi kadın komisyonu oluşturulmasının kararının alınmasının ardından EKK olarak sürece dahil olundu. Emekçi Kadın Komisyonları gibi bir araçla kadın işçilere gidilmesi kadın işçilerde bir güven oluşturdu.

Kuşkusuz ki bunda kadın işçilerin özgül sorunları ile birlikte ayrı bir örgütlenmeye duydukları ihtiyaç ve EKK'nın da onların bu ihtiyaçlarına cevap üreten bir araç olmasının önemli bir katkısı bulunmaktaydı. Böylece çok sınırlı ilişkinin olduğu, direnişin geri planında duran kadınlarla iletişime geçme imkanı yakalandı.

EKK'nın kurulmasının ardından da işgal fabrikasında düzenli olarak toplantılar yapıldı. Toplantılara en başından itibaren fabrika temsilcisi ve bir erkek işçi

düzenli olarak katıldı. Bu "sembolik" düzeydeki katılım bir yandan kadın sorunu karşısında erkek işçilerde bir hassasiyet ve farkındalık yaratırken aynı zamanda fabrika temsilcisinin toplantılara katılması kadın işçilerin direniş ile dolaysız olarak bağının kurulmasını sağlamış oldu. Kısacası komisyona erkek işçilerin katılması Greif'te oluşturulan işçi kadın komisyonunda bir ihtiyaçtı.

Direnişe müdahale araçları nelerdi?

EKK'nın müdahalesinde en önemli yanı kadın işçilerle gerçekleştirilen toplantıların aksatılmadan, periyodik olarak gerçekleşmesiydi. Ayrıca EKK'nın toplantılar haricinde de işçilerin yaşam alanı haline gelmiş işgal fabrikasında bulunması, onlarla vakit geçirmesi de bir güven oluşturdu.

EKK'nın ilk hedefi kadın işçilerle kadın sorununu, bu sorunun nasıl ortaya çıktığı ve bu sorunun nasıl çözüleceğini tartışmak oldu. İlk olarak bu tartışmanın yapılması kadın işçilerin sorunu sınıfsal boyutuyla kavramaları ve kendi konularını, direnişte yer almalarının önemini anlamaları bakımından işlevli bir rol oynadı. Bu eğitim çalışmasının ardından eğitim çalışmaları düzenli olarak devam etti. Eğitim çalışmalarında "kadın istihdam paketi" gibi güncel konuların haricinde "tarihte direnişçi kadınlar" gibi kadın işçilerin ideolojik-politik bakış açısını güçlendirecek konular işlendi.

Eğitim çalışmalarının haricinde toplantılarda,

kadın işçileri sürecin parçası haline getirebilecek, inisiyatiflerini açığa çıkartacak eylem-etkinlik önerileri getirildi. Bunlardan en anlamlısı işgal fabrikasında gerçekleşen "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" etkinliği oldu. Her şeyini EKK ile birlikte kadın işçilerin kendilerinin organize ettiği, bu kapsamda sürece erkek işçileri de dahil ettikleri 8 Mart etkinliği ön süreci ile birlikte kadınların öz güvenlerini kazandıkları, kadın-erkek işçiler arasındaki ilişkilerde tabu olmuş bazı düşüncelerin aşıldığı bir kesit oldu. 8 Mart etkinliğinin hemen ardından gerçekleşen "Kadın istihdam paketi" ve "Direnişçi kadın işçiler" panelleri de 8 Mart ile başlayan zemini güçlendirmiş oldu.

Zaten kısa bir sürede kadın işçiler EKK'nın önerilerinin haricinde kendileri direnişe ilgili kafa yoran, öneriler üreten bir konuma geldiler. Kısacası kadın işçiler çok kısa bir zamanda direnişin en aktif, örgütlü ve direnişe zaman zaman öncülük eden bileşeni haline geldiler.

Sendika ağalarının ihanetleri, polis baskısı gibi gelişmelerin etkisi ile direnişte kırılmaların yaşandığı, komitede eylemsizlik kararlarının çıkartılmaya çalışıldığı dönemde kadın işçiler direnişe olan güvenlerini ve mücadele azimlerini hiç kaybetmediler. Fabrikada kadın işçilerin üretkenliği ve örgütlü gücü direnişin bütününe de güç veren bir hal aldı. Örneğin "Boğaz Köprüsü" eylemi de direnişte kırılmaların, moral bozukluklarının yaşandığı bir anda direnişçi kadın işçilerden birisinin "biz Berkin Elvan gibi sesimiz öldükten sonra duyulsun istemiyoruz" diyerek getirdiği öneri ile gerçekleşti.

Direnişin kadın işçiler üzerinde yarattığı etki nasıl oldu?

Direniş sürecinde kadın işçilerin verdikleri röportajlarda da vurguladıkları gibi kendilerine olan güvenlerini kazandılar ve "kadınlar bu direnişe çok inandılar". Kuşkusuz ki bunda kadınların karşı karşıya kaldıkları çifte sömürü sonucunda yaşadıkları çifte ezilmeye karşı güçlerinin farkına varıp, mücadeleye adım attıklarında erkek işçilere göre iki kat daha kararlı olmalarının önemli bir payı var. Ancak Greif Direnişi'nde de görülen kadın işçilerin mücadeleyi sonuna kadar götürme azmi, başta da vurgulandığı gibi başka pek çok direnişte de yaşanırken EKK'nın bu süreci hızlandıran ve güçlendiren bir rolü olmuştur.

EKK gibi bir aracın kullanılması işgal başladığında direnişin geri planında duran kadınları ön plana çekmiş, kadın işçileri direnişin en aktif bileşenlerinden birisi haline getirmiştir. Kadın işçilerin inisiyatifinin açığa çıkması ile ilgili olarak kendi talepleri ile fabrika komitesi, güvenlik komitesi gibi erkek işçilerden oluşan komitelere girmeleri, direnişi güçlendirmek ve kazanımla sonuçlandırmak için komiteye sürekli öneriler sunmaları gösterilebilir.

Bir yandan da bu süreç işçilerin ailelerini direnişin bir parçası haline getirmelerine yardımcı olmuştur. Özellikle de kadın-erkek işçilerin birbirlerine bakışlarını belirleyen dinci-gerici algının aşılmasında önemli adımlar atılmasını sağlamıştır.

Çıkartılacak sonuçlar...

Greif işgalinde Emekçi Kadın Komisyonu deneyimi, sınıf devrimcilerinin bugüne kadar sınıf içinde kadın çalışması üzerine ifade ettiklerinin en somut örneği olarak karşımızda durmaktadır.

* EKK aracılığı ile direniş süresince örnek bir kadın işçi inisiyatifi sergilendi. EKK, çok kısa sürede kadınların özgüveninin açığa çıkmasını sağlarken, bir bütün olarak da direnişe güç verdi.

* EKK kendisini salt kadın işçilerin cinsiyetleri sebebi ile yaşadıkları sorunlarla sınırlamadı. Sınıfsal bakış açısı yaratarak direnişin bütün sorunlarına kafa yoran bir hat izledi. Yani en anlamlı önerilerin ve eylemlerin kadınlardan gelmesi tesadüf değildi.

* Direnişçi kadın işçilerin de değerlendirmeleri ile birlikte EKK olmasaydı kadın işçiler direnişte bu kadar ön plana çıkamayacaklardı ve direnişe sundukları katkı da çok daha sınırlı olacaktı. Greif örneği ile birlikte kadın işçilere bilinçli, örgütlü, iradi müdahale yapıldığında ortaya çıkan sonucu ve bu açıdan Emekçi Kadın Komisyonları'nın ne kadar işlevli bir araç olduğunu gördük. Bu sebeple sınıf çalışmamız içerisinde imkan olan yerlerde işçi kadın komisyonları oluşturma hedefi ile hareket edebilmeliyiz.

Kuşkusuz ki yukarıda ifade edilen sonuçlardan döne döne dersler çıkarmak gerekmektedir. Emekçi Kadın Komisyonları olarak sınıf devrimcilerinin yeni Greifler yaratma hedefinin ayrılmaz bir parçası olduğumuz ölçüde tüm gücümüzü bu iddiayı hayata geçirebilmek için seferber edebilmeliyiz.

Greif işgalinin birinci yıldönümünde Emekçi Kadın Komisyonları olarak başta işgalci kadın işçiler olmak üzere Greif'in tüm işgalci işçilerini selamlıyoruz. Tüm işçi ve emekçileri 8 Şubat'ta gerçekleştirecek "Kavel'den Greif'e... İşgal Grev Direniş Gecesi"nde buluşmaya davet ediyoruz!

Emekçi Kadın Komisyonları

'Tarihi başarı'dan tarihi bir gün

Soğuk bir gün. Bahar gelmek üzere ama puslu bir hava ve sağanak yağmur var. Gün henüz aydınlanmamış, hava karanlık. Nöbetçiler görev yerlerinde. Tüm bölümlerde, gece boyunca süren tartışmaların yorgunluğu var.

Her şey akşam saatlerinde fabrika komitesinin yaptığı toplantıda tüm ayrıntılarıyla belirlenmiş. Herkes, yapılacak eylemin tüm ayrıntılarına hakim ve hareket planı büyük bir gizlilik içerisinde belirlenmiş. Geriye, planı uygulamaya koymak kalıyor. Yani işin en kolay tarafında artık sıra. Her bölümden en güvenilir işçiler 39. gününe giren işgalin yorgunluğuna, günlerdir yaşadıkları uykusuzluğa aldırılmadan hazırlık yapıyor. Kurdukları komitelerle taban örgütlülüklerini çelikleştiren işçiler, işgal eylemiyle ise kendi taleplerinin ötesine geçerek sınıf kardeşlerinin içinde bulunduğu sömürü ve köleliği değiştirmek için öne atılıyorlar.

Aniden fabrikada sessiz bir hareketlilik başlıyor. Uykusundan uyanıp lavaboya gitmek üzere fabrika içerisinde dolaşan bir işçi başka bir arkadaşına rastlıyor. Bu saatte ne yaptığını soruyor. İşgal eyleminde omuz omuza olan işçiler sözkonusu olan komite kararı ve iç disipline uygun bir gizlilik olunca ser verip sır vermiyor. Akşam beraber oturan, dertleşen, paylaşan işçiler bile eylem için otobüse bindiklerinde birbirlerini görünce şaşırıyorlar. Sitem ve tepki değil bu. Sözüne, sınıfının davasındaki disipline bağlılığın yeni bir örneği sadece. Bakışlar, bu güveni anlatıyor.

Ve yola çıkış. Aralarında kadın işçilerin de olduğu bir otobüs dolusu işgalci, Sultanbeyli'nin yolunu tutuyor. Gözlerde korku, dizlerde titreme yok. Herkes ne yaptığından emin. Haklı davasına, işgal eylemine duyulan sonsuz güven. Büyük bir sevinç var. Tek amaç var: Greif'in geri adım atması için Sultanbeyli'ye giderek patronu can evinden vurmak ve sermayeye güçlü bir mesaj vermek. Hedef zor ama imkansız değil. Otobüste, örgütlü davranmanın verdiği bambaşka bir coşku hakim. Gözler, bedenler yorgun ama yola bir kere hiç yorulmamak üzere çıkılmış bir kere. Dinlenmemek üzere yola çıkanlar asla yorulmazlar.

Yolculuğun sabahın çok erken bir saatinde yapılması nedeniyle diğer kıtadaki sömürü cehennemine çok çabuk ulaşıyor. Yer: Greif'in Sultanbeyli'deki fabrikası. Tarih: 20 Mart 2014. İşçilerin işe giriş saatinde fabrikanın giriş kapısı haftalardır bir dünya tekelinde işgal eylemini sürdürmenin verdiği tecrübeyle hızla kapatılıyor. Kısa sürede fabrikanın giriş-çıkışları işgalci işçilerin kontrolü altına alınıyor. Kapıda bir grup, Hadımköy'deki işgal eyleminin taleplerini, amacını ve bu işgalin onları neden yakından ilgilendirdiğini anlatan bildirimleri dağıtıyor.

Diğerleri ise, karşılaştıkları her sınıf kardeşine, kendi geleceklerine sahip çıkmaya, örgütlenmeye çağırıyor. Kısa bir süre içerisinde fabrikanın tüm

katlarında 'işgal, grev, direniş!' sloganı yankılanmaya başlıyor. Yüzlerce işçinin çalıştığı bu sömürü cehenneminde, hayatlarında ilk defa böyle bir şeyle karşılaşan işçiler şaşkın. Bazı yüzlerde şaşkınlığın yanı sıra korku ve tedirginlik hakim. Tezgahlarda üretim durmuş. Müdürler, patron yalakaları ise işçileri saklamaya çalışıyor. İşgalci işçiler hemen bu duruma müdahale ediyor. Kendi onurlarına, ekmeklerine, geleceklerine sahip çıkanlar kurtuluşun tek başına olmadığını, olamayacağını biliyorlar. Fabrikadaki üretim alanları bu kez 'Cesaret cesaret daha fazla cesaret!' sloganıyla çınlıyor.

Katlar dolaşılırken sendikaya üyelikler de yapılıyor. Greif Direnişi'nin yürekli kadınları da Sultanbeyli'de. En önde onlar var. Bir zamanlar belki kendileri gibi boyunlarını eğen kadın işçileri mücadeleye çağırıyorlar. DİSK önlüğüyle kadın bir işçi fabrika girişinde bekliyor. Fabrika adeta sendika temsilciliğine dönüştürülüyor. Ve beklenen oluyor. Sermayenin kolluk güçleri, hizmette kusur etmedikleri patronlarının özel mülküne hançer saplanması karşısında yapması gerekeni yapıyor. Fabrikaya çevik kuvvet polisi ordusu dolduruluyor. Saldırı tehditlerine kimse aldırış etmiyor. Her şey planlandığı gibi gidiyor ve gelecekleriyle oynanan işçilere güçlü bir mesaj veriyorlar. Mesajın gittiği asıl yer ise Greif yönetimi ve işbirlikçisi DİSK/Tekstil yönetimi.

DİSK/Tekstil bürokratları nasıl korkmasın. Bu ısrar, gözüpeklik, irade, enerji... Onlarda zerre kadar bulunmayan bu yürek, emir erleri sandıkları yüzlerce işçide var. Yıllardır yanı başlarında duran ama ruhlarını sattıkları sermaye sınıfına ihanet etmekten korktukları için ilgilenmedikleri bir fabrikada yapılması gerekeni Greif'in işgalci işçileri yapıyor. Farklı taşeron firmalarda çalışan yüzlerce işçiye, üstelik üretim sürerken örgütlenme çağırısı yapılıyor. Yıllardır sözde örgütlü oldukları ÜNSA'yı (Greif'in Samandıra'daki fabrikası) greve çıkar(a)mayanlar taşeron köleliğini neden umursasın?

DİSK/Tekstil yöneticilerinin 'siz bu sendikaya aidat bile ödemediniz' diyerek 'müşteri' yerine koyduğu işçiler, işbirlikçi anlayışa karşı devrimci sınıf sendikacılığı pratiğini bizzat kendileri hayata geçiriyorlar.

İşte, Greif'te taşeronluk sistemini kaldırmakla övünen ve işgal eyleminin kaymağını 'tarihi başarı' diye yemeye çalışan bürokrat takımına atılan bir tokat, tarihe not düşülen 'tarihi' bir gün.

İşgal fabrikalarından çıkıp hiç tanımadıkları, görmedikleri başka bir fabrikada yüzlerce işçiye haklı davalarını taşıyan 'maceraperest' işçilerin tarihi başarısından bir kesit.

Macera sürüyor...

D. Umut

DGB MYK Ocak ayı toplantısı

Devrimci Gençlik Birliği Merkezi Yürütme Kurulu (DGB MYK), gerçekleştirdiği Ocak ayı toplantısında yürütülen faaliyetleri değerlendirerek yeni dönem politikasını ve araçlarını belirledi. Ayrıca önümüzdeki süreçte başta grev hazırlığında olan metal işçileri olmak üzere direnen işçilerle dayanışmanın örülmesi de planlandı.

DGB MYK'nın Ocak ayı toplantı sonuçları üzerinden yaptığı açıklamayı sunuyoruz:

“Gücümüz birliğimizdir”

Kasım ayında gerçekleştirilen DGB Genel Kurulu'nun ardından oluşturulan yeni Merkezi Yürütme Kurulu ikinci kez toplandı. MYK'nın Ocak ayı toplantısında Dünya'da ve Türkiye'de yaşanan gelişmelerin yanı sıra gençlik hareketinin gündemleri ele alındı. Kuruluş sürecinin ardından DGB'nin gençlik kitlelerine tanıtılması ekseninde yapılacaklar planlandı.

MYK toplantısında yapılan tartışmalar doğrultusunda şu kararlara varıldı:

- Sınıf hareketi açısından önemli gelişmelerin yaşandığı bir süreçten geçmekteyiz. Sütaş, Ülker, Mepar, Maltepe vb. çeşitli mevzilerde işçi direnişleri sürmekte, Greif İşgali'nin yıl dönümü yaklaşmaktadır. Dahası binlerce metal işçisi MESS dayatmalarına karşı greve çıkmaya hazırlanmaktadır.

DGB olarak önümüzdeki süreci “Kavel'den Greif'e yolumuz işçi sınıfının yoludur!” şiarıyla ele alacak, direnen ve mücadele eden sınıf bölükleriyle aktif bir dayanışma içerisinde olacağız. İçerisine girilen sınav ve sömestr dönemini ise metal greviyle dayanışmayı büyütmek ve Greif'in yıl dönümü etkinliğine hazırlanmak ekseninde çalışmalara konu edeceğiz. Bu gündemleri çıkaracağımız materyallerle okullarda, iş yerlerinde ve emekçi mahallerinde gençliğin gündemine taşıyacağız.

- Önümüzdeki dönemin diğer temel gündemlerini ise artan faşist saldırılar ve tırmandırılan gericiilik oluşturuyor. Geride kalan dönemde üniversitelerde ve sokaklarda devrimci ve ilerici güçleri hedef alan bir dizi faşist saldırı gerçekleşti. ÖGB, polis, sivil faşistler, dinci-gerici grupların saldırılarıyla, soruşturma ve tutuklama terörüyle gençlik baskı altına alınmaya çalışılmaktadır. Devletin bizzat yönlendirmesi ve örgütlemesi ile yaşanan bu saldırıların önümüzdeki süreçte devam edeceği ise aşikar.

DGB, faşist saldırılara ve baskılara karşı gençliğin devrimci mücadelesini büyütmek, toplumu ve gençliği kuşatan gerici ablukayı dağıtmak için gençlik içerisinde eylemli bir mücadele pratiği örgütlemek sorumluluğu ile karşı karşıya bulunmaktadır. Bu sorumluluk kapsamında DGB olarak; önümüzdeki dönem boyunca bir yandan gerici-faşist saldırıların arka planını her türlü araçla gençliğe anlatacak, öte yandan faşist saldırılara karşı gençliğin kitlesele-militan direnişini örgütleme bakışı ile hareket edeceğiz.

- Kasım ayında yapılan Genel Kurul ve kuruluş etkinliğimizle birlikte anlamlı bir adım attık, coşkuyla bir başlangıç gerçekleştirdik. Ancak Genel Kurul sonrası süreçte DGB'nin tanıtımı, gençlik kitleleri

ile buluşturulması ve örgütlenme faaliyetleri açısından eksik kaldığı ortadadır. Bu temel eksikliği önümüzdeki dönem içerisinde geride bırakacak, bir önceki toplantıda alınan karar doğrultusunda DGB gündemli etkin bir tanıtım faaliyeti örgütleyeceğiz.

DGB tanıtım faaliyetini toplumun ve gençliğin öne çıkan gündemleri üzerinden gerçekleştirecek, gençliği DGB saflarına çağıracağız. Bu kapsamda dönem şiarımızı “Emperyalist barbarlığa, gerici-faşist ablukaya karşı, gücümüz birliğimizdir” olarak tanımladık. Bu şiar kapsamında çıkartacağımız afişler, duvar gazeteleri ve bildirilerle gençliği örgütlenmeye çağırarak, DGB'nin etkin duyurusunu yapmaya devam edeceğiz. Yine gençliği ilgilendiren kimi yerel ve merkezi gündemleri de “Gücümüz Birliğimizdir” şiarı kapsamında ele alacak ve işleyeceğiz.

- Öğrenci gençlik hareketinin gündemlerini tartışan MYK'mız; son dönemde kimi üniversitelerde gündeme gelen katlamalı harç uygulaması ve soruşturmalar gündemini okulların açılmasıyla birlikte “Eğitimin ticarileştirilmesine, polis-ÖGB-soruşturma terörüne karşı gücümüz birliğimizdir!” şiarı üzerinden etkin bir kitle faaliyetine konu etme kararı aldı.

- MYK toplantısının bir diğer temel gündemi ise DGB işleyişi kapsamında Merkezi Yürütme Kurulu'nun işlevi, görevleri ve sorumlulukları oldu. Bu çerçevede yürütülen tartışmalar sonucu daha etkin, kendi içerisinde iletişimi güçlü, dinamik bir MYK çalışmasının gerekliliği üzerinde duruldu. Bu noktada iç iletişimin sağlanması, merkezi politikanın belirlenmesi, gençlik hareketinin sistemli bir şekilde takip edilmesi ve işlenmesi, başta DGB güçleri olmak üzere gençlik hareketine yön verme bakışı ve sorumluluğuyla hareket edilmesi gerektiği konusunda ortaklaşıldı.

- Mevcut yayın faaliyetinin de değerlendirildiği MYK toplantısında; hali hazırda kullanılan sosyal medya alanının daha etkin ve işlevine uygun kullanılması gerektiği, şimdiye kadar facebook üzerinden atılan adımların anlamlı ancak yetersiz olduğu tespiti yapıldı. Bu konuda yerellerin katkısının fazlasıyla önemli olduğu vurgulandı. Yürütme içinde yayın üzerinden yapılan iş bölümü gözden geçirildi. Her yerelin düzenli katkı sağlaması karara bağlandı.

Yerelerde şimdiye kadar adımları atılan fanzinlerin ve yerel bültenlerin güçlendirilmesi, süreklileştirilmesi, mümkün olan yerelerde ihtiyaçlar doğrultusunda yenilerinin çıkartılması, birer örgütlenme aracına çevrilmesi karara bağlandı.

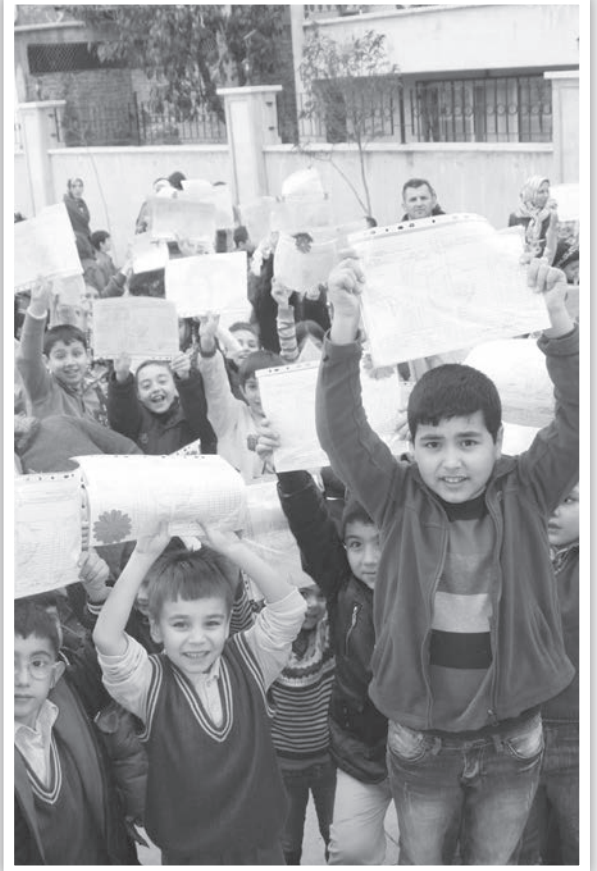
- DGB MYK toplantısında Türkiye Meclisi toplantı gündemleri ve tarihi de belirlendi. Buna göre Türkiye Meclisi 9 Şubat 2015 günü İstanbul'da toplanacak. Türkiye Meclisi'nin gündem başlıkları ise şöyle:

- Genel Kurul sonrası faaliyet raporu
- Yeni dönem gündemleri (Emperyalist savaş. Toplum ve gençliği hedef alan ve her geçen gün artan baskı, gericiilik ve faşist saldırılar. Ticari eğitim uygulamaları.)

- DGB tanıtım faaliyeti
- Bahar süreci
- Yaz Kampı

Devrimci Gençlik Birliği MYK

Ocak 2015

‘Aidat’ yoksa karne yok

İstanbul Sultanbeyli Fatih Ortaokulu'nda okul müdürünün “aidat parası” olarak istediği 20 TL'yi vermeyen öğrencilere hem karneleri verilmedi hem de öğrenciler okula alınmadılar. Okula alınmayan ve 4 saat dışarıda bekletilen öğrencilerden bazıları evlerine gidip parayı getirerek karnelerini aldı. Olayı duyan velilerin okula giderek öğretmenlere tepki göstermesi üzerine karneler bütün öğrencilere dağıtıldı.

Okulun önünde bekleyen M. isimli öğrenci şöyle konuştu: “Aidat vermediğim için karneyi alamayacağımı ve gidip parayı getirmemi söylediler. Benim ailemin durumu iyi değil. Benden başka kardeşlerim de var. Ne olacak bilmiyorum.”

F. isimli kız öğrenci de “Sabah 07.00'den beri okulun bahçesinde bekletiyorlar. Parayı vermezseniz 'okula almayız' dediler. Daha önce de aidat parası vermiyoruz diye doğalgazı yakmadılar. Benim babam inşaatlarda gündelikçi olarak çalışıyor. Zaten zor geçiniyoruz. Benden başka 2 kardeşim daha okula gidiyor” diye konuştu.

Dini kitap dağıtıldı

Fatih İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü de Fatih Müftülüğü tarafından ortaokul ve lise öğrencilerine “Kitap okuma yarışması” adı altında ücretsiz olarak gönderilen Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları'ndan İrfan Yücel'in “Peygamberimizin Hayatı” ve Ümit Şimşek'in “İslam İnanç İlmihali” kitaplarını dağıttı. Okullarda tek bir kitabın dağıtılmasına karşı çıkan Eğitim-Sen İstanbul 8 No'lu Şube Başkanı Sevtap Akdağ şunları dile getirdi: “Çocukların kitap okumasına karşı değiliz. Biz çocukların bilimsel eğitim kriterlerine göre demokratik bir seçme şansının olmasını istiyoruz. AKP'nin eğitim üzerinden siyasal pirim yapmaktan vazgeçmesini, çocukların duygu ve düşünce dünyası ile oynamasının bu ülke adına hiç iyi olmayacağını bir kez daha hatırlatıyoruz.”

Devrim Okulları kavgaya hazırlıyor

Okullarda yarıyıl tatilinin başlaması ile Devrim Okulları'nda bir araya gelen devrimci liseliler kavgaya hazırlanıyor.

İstanbul

İstanbul'da ilk ders 26 Ocak'ta Sefaköy'de gerçekleşti. "Marksizm'e genel bir bakış" başlıklı sunumda ilk olarak bir DLB'li bir dünya görüşü olarak neden Marksizm'e ihtiyaç duyulduğunu anlattı. Ardından da Marksizm'in nasıl bir dünya görüşü olduğu üzerine anlatım gerçekleştirildi. Sunumların ardından tartışmalar yürütüldü. "Marksizm'e genel bir bakış" tartışmasının tamamlanmasıyla verilen aranın ardından ezberci-baskıcı eğitim sistemini eleştiren "3 Aptal" filmi izlendi.

İkinci ders 28 Ocak'ta İşçilerin Birliği Derneği'nde yapıldı. Liseli gençlik hareketi ve DLB'nin tartışıldığı ilk bölüme başlanmadan önce ilk dersin kısa bir aktarımı yapıldı. Ardından "örgüt", "örgütlenme"

kelimelerinin yarattığı çağrışımın sorulması ile tartışma başladı. Sonrasında "niçin örgütlenmeliyiz" üzerine canlı tartışmalar yürütüldü. İkinci bölüm meslek liseli DLB'lilerin sunumu ile başladı. Meslek liselerinde yaşanan özgün sorunlar ve DLB'nin yürüttüğü çalışmaların anlatıldığı sunumun ardından tartışma bölümüne geçildi.

Ayrıca Küçükçekmece bölgesinde çıkan yerel fanzin "Özgür Tahta" ele alındı. Bölgedeki meslek liselerine ve Anadolu liselerine yönelik iki ayrı fanzin çıkarmanın daha işlevli olacağı belirtilerek bunun üzerine planlamalar yapıldı.

Metal grevine katılım ile ilgili planlamaların yapılmasının ardından, 8 Şubat'ta gerçekleşecek 'Kavel'den Greif'e... İşgal, Grev, Direniş Gecesi'ne de çağrı yapıldı.

Ankara

Ankara'da Devrim Okulu 28 Ocak günü "Emek-

sermaye çelişkisinin ışığında meslek liseliler" sunumuyla başladı. Sunumda, bir DGB'li emek-sermaye çelişkisinin köklerini anlattı.

Sincan DLB'nin meslek liseliler üzerine hazırladığı sunumda, meslek liselilerin bugün burjuvazi için nasıl bir ucuz emek gücü haline dönüştüğünden bahsedildi. Meslek liselerinde okuyan DLB'lilerin kendi deneyimlerinden de bahsettiği sunum, bir meslek liseli ekibi kurma kararı ile bitirildi.

Batıkent DLB'nin yaptığı "Emperyalizm ve liseliler" başlıklı sunumla ders devam etti. Sunuma, emperyalizm öncesi kapitalist ilişkiler tahlil edilerek başlandı.

Dikmen DLB'nin "Nasıl bir eğitim istiyoruz?" başlıklı anlatımı dersin son sunumu oldu. Daha sonra politeknik eğitim ve yeni sosyalist insanı yaratmak üzerinden tartışmalar gerçekleştirildi.

Liselilerin Sesi / İstanbul - Ankara

Metal grevinin sesini liselilere taşıdı

Devrimci Liseliler Birliği (DLB), İzmir'de liselilerin yoğun olarak bulunduğu Alsancak'a 23 Ocak'ta stand açarak liselileri mücadeleye çağırdı. Standda *Ekim Gençliği* ve *Liselilerin Sesi* satışı da yapıldı. Yanısıra yapılan konuşmalarla öğrenci gençlik, mücadeleyi ve isyanı büyütme çağrısı yapıldı.

İzmir DLB, metal işçilerinin sesini liseli gençliğe taşıdı. DLB'liler, 28 Ocak'ta Gaziemir Serbest Bölge ve Çiğli merkezde "Metal işçisi onurumuzdur!" ve "Yolumuz işçi sınıfının yoludur" şiarlı yazılımlar yaptı. DLB, *Metal İşçileri Birliği*'nin faaliyetlerine de destek sundu.

"Barikatlarınızı tanımıyoruz!"

Ankara DLB, 23 Ocak'ta yaşanan polis saldırısının ardından faaliyetlerine devam etti. Polis saldırısı, 24 Ocak'ta açılan stand ve afiş çalışmasıyla teşhir edildi. 'Barikatlarınızı tanımıyoruz! Katledilen çocukların hesabını soracağız!', 'Devlet 15 yaşındakileri katletmeyi de işkenceden geçirmeyi de iyi bilir!', 'Devletin karnesinde katliam var!' şiarlı afişler yaygın bir şekilde kullanılırken, saldırıyı anlatan duvar gazeteleri, otobüs durakları ve kafe girişlerine yapıştırıldı.

DLB'liler 28 Ocak'ta da Sokullu Pazarı'na ve çevresine, "Greif yol gösteriyor!" ve "Barikatlarınızı tanımıyoruz!" şiarlı yazılımlar yaptı.

Staj sömürüsü tartışıldı

Aksaray DLB, eğitim sistemi ve meslek liselerindeki staj sömürüsüyle ilgili sunum gerçekleştirdi. Aksaray'dan öğrencilerin katıldığı 24 Ocak'taki sunumda, mevcut iktidarın kendi çıkarları doğrultusunda istediği gibi eğitim sistemini neredeyse her yıl değiştirdiği vurgulanarak eğitimin egemen sınıfların ihtiyacına göre insan yetiştirme aygıtı olarak işlev gördüğüne dikkat çekildi. Staj adı altında çocuk işçilerin ucuz iş gücü olarak kullanıldığının altı çizilen sunumda baskı ve köleliğe karşı örgütlü mücadelenin yükseltilmesi gerektiği vurgulandı.

Katılımcılar sunumun ardından staj köleliğine karşı nasıl mücadele edilebileceğini tartıştı.

MEB'e yürümek isteyen DLB'lilere polis terörü

Milyonlarca öğrencinin karne aldığı 23 Ocak'ta, "Devletin karnesinde katliam var! Karnesini alamayan çocuklar için MEB'e yürüyoruz!" şiarıyla Ankara'da Yüksel Caddesi'nden MEB'e yürümek isteyen DLB'lilere polis saldırdı.

Yüksel Caddesi'nde toplanan ve Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) önüne yürümek isteyen Devrimci Liseliler Birliği (DLB), çevik kuvvet tarafından engellendi.

Polis barikatını protesto eden devrimci liseliler bir süre oturma eylemi yaptıktan sonra sloganlarla polis barikatına yürüyerek karnelerini fırlattılar.

DLB'lilere azgınca saldıran sermayenin kolluk

güçleri 10'u aşkın devrimci liseliyi işkence yaparak gözaltına aldı. Polisin darp ederek gözaltına almaya çalıştığı 15 yaşındaki bir DLB'li fenalık geçirdi. Bunun üzerine liseliyi yere fırlatan çevik kuvvet polisleri baygın halde yerde yatan liseliye yardım etmek için toplananlara tehditler yağdırdılar.

Eylemi takip eden muhabirimiz de bu duruma tepki gösterdiği için darp edilerek gözaltına alındı. Ayrıca bir polisin tutumunu protesto eden bir DGB'li ve bir BDSP'li de gözaltına alındı. Çocuk şubeye götürülen DLB'liler ailelerinin gelmesiyle serbest bırakıldılar. Kalanlar da saat 23.00 sularında serbest bırakıldılar.

Kızıl Bayrak / Ankara

DLB Kartal'da karneleri yaktı

DLB'liler, kapitalist sistemin anti-bilimsel, dinci-gerici eğitim sistemine karşı "Bu sistemin verdiği karneyi reddediyoruz!" şiarıyla 23 Ocak'ta etkinlik gerçekleştirdi.

Kartal Üç Fidan Gençlik Kültür Evi'nde saygı duruşu ile başlayan etkinlik, DLB adına yapılan bir konuşma ile sürdü. Ümit Altıntaş'ın Tek Renk Kızıl adlı öyküsünün tiyatral olarak okunmasının ardından yapılan müzik dinletisinde Büyü, Bize Ölüm Yok, Ellerinde Pankartlar parçaları izleyenlerin eşlik etmesiyle coşkuyla söylendi. Etkinlik "dinci-gerici eğitim sistemine karşı mücadele alanlarına örgütlenmeye" çağrısıyla bitirildi.

Karneleri yaktık, sıra düzende!

Etkinliğin ardından Bankalar Caddesi girişinde "Devletin karnesinde katliam var! Katliam: Pekiye,

Sömürü: Pekiye, Gerici Eğitim: Pekiye, Devrimci Liseliler Birliği" yazan Erdal Eren'in, Berkin Elvan'ın, Uğur Kaymaz'ın, Ceylan Önkol'un, Oğuzhan Çalışkan ve Ahmet Yıldız'ın fotoğraflarının olduğu ozalit ve DLB flamaları ile yürüyüşe başlandı.

"Staj sömürüsüne son, dinci-gerici eğitim istemiyoruz" diyen ajitasyonlar ve "Karneler düzenin gelecek bizim!", "Karneleri yaktık sıra düzende!" sloganlarıyla yürünerek, İntiba'nın önüne gelindiğinde basın açıklaması yapıldı. Açıklamada, staj sömürüsünde katledilen liselilere, 4+4+4 ve dinci-gerici eğitime, Cizre'de devletin katlettiği çocuklara ve işçi cinayetlerine vurgular yapılarak örgütlenme ve mücadele etme çağrısı yapıldı.

Ardından karneler yakılarak, slogan ve alkışlarla eylem devam etti. Çevredeki emekçilerin ilgiyle izlediği eylem halaylar ve türkülerle sonlandırıldı.

Eylemin ardından hep birlikte Üç Fidan Gençlik Kültür Evi'ne geçilerek eylemin ve gündemin değerlendirilmesi yapıldı.

Kızıl Bayrak / Kartal

Barikatlarınızı tanımıyoruz!

Devletin karnesinde katliam var! Karnesini alamayan çocuklar için MEB'e yürüyoruz!" şiarıyla dün Ankara'da Yüksel Caddesi'nden Milli Eğitim Bakanlığı'na yürümek isteyen yoldaşlarımızı polis barikat kurarak engellemek istedi. Ankara'da oluşturulan baskı ortamına ve tüm meydanların basın açıklamalarına, eylemlere kapatılmak istenmesine karşı "barikatlarınızı tanımıyoruz" diyen DLB'liler eylemlerine devam etmek isteyince polis yoldaşlarımıza azgınca saldırdı.

Sermayenin kolluk güçleri 10'u aşkın devrimci liseliyi işkence yaparak gözaltına aldı. Polisin darp ederek gözaltına almaya çalıştığı 15 yaşındaki bir DLB'li fenalık geçirdi. Yerde yatan yoldaşımıza yardım etmek isteyen emekçilere polis tehditler yağdırdı.

Tüm bu gözaltı terörüne, yapılan işkencelere karşı DLB'liler "Düzene karşı devrim" kararlılığı ile bir adım bile geri atmadılar.

Bizler, darağaçlarına korkusuzca yürüyenleri unutmuyoruz.

İdam sehpasını tekmeleyen Erdal Eren'i unutmuyoruz.

Kafası pres makinesine sıkışarak ölen çocuk işçi Ahmet Yıldız'ı unutmuyoruz.

Stajda elektrik akımına kapılarak can veren Oğuzhan Çalışkan'ı unutmuyoruz.

269 gün komada direnen Berkin Elvan'ı unutmuyoruz.

Havan mermisiyle bedeni paramparça edilen Ceylan Önkol'u unutmuyoruz.

12'sinde bedenine 13 kurşun sıkılarak katledilen Uğur Kaymaz'ı unutmuyoruz.

Cizre'de öldürülen kardeşlerimizi unutmuyoruz. Ali İsmail'e atılan son tekme unutmuyoruz.

Karnesini alamayan her çocuk için eylemdeyiz.

Kurşunlara dizilen, bombalarla bedeni paramparça edilen, Haziran Direnişi'nde katledilen, sömürü çarklarında ezilen her çocuk için eylemdeyiz.

Barikatlarınız, gözaltılarınız, işkenceleriniz, katliamlarınız bizi yıldıramaz! Mücadelemizi çocukları katleden sermaye düzenini yıkana kadar sürdüreceğiz.

Devrimci Liseliler Birliği

24 Ocak 2015

Hasta tutsak Evrim Erdoğan'dan mektup

Şakran Kadın Cezaevinde bulunan TKİP'li Evrim Erdoğan, tedavi edilmeyi bekleyen hasta tutsaklardan. Erdoğan, cezaevinden gönderdiği mektupta, karşılaştığı hak ihlallerine ve tedavi imkanı bulamadıklarına dikkat çekti.

İşkence ve hak ihlalleri ile gündemden düşmeyen cezaevlerinde, en yoğun mağduriyeti ise hasta tutsaklar yaşıyor. İnsani ihtiyaçlarını dahi karşılamakta güçlük çeken tutsakların tedavileri yapılmazken, Adalet Bakanlığı, tüm girişimlere rağmen somut bir adım atmıyor. Şu anda cezaevlerinde 649 hasta tutsak bulunuyor. Bu hasta tutsakların 247'si ağır hasta durumunda. Ayrıca listelere 198 hasta tutsak daha eklenirken, 82 hasta tutsağa Sağlık Bakanlığı'na bağlı eğitim ve araştırma hastanelerinde "cezaevinde kalamaz" raporu verilmesine rağmen, ATK'ye gönderilen tutsakların tahliyeleri reddediliyor.

Ani ölüm riski

Şakran Kadın Cezaevi'nde bulunan TKİP'li hasta tutsak Evrim Erdoğan, cezaevinden gönderdiği mektubunda, çocukluğundan beri kronik alerjik bronşit ve buna bağlı astım hastası olduğunu, bu solunum yolu hastalığının; onu tetikleyen etkenlerden uzak durarak ve bunlara karşı hastanın kendini koruması ile kontrol altına alınmasının mümkün olduğunu belirterek, ancak bunun tam aksi bir şekilde davranıldığından gündelik yaşamı olumsuz etkilediği, hastalığı şiddetlendirdiği ve ani ölüm riski taşıdığını kaydetti. Hastalığı kontrol altına almada en temel unsurun uygun koşullarda yaşamayı başarmak olduğuna dikkat çeken Erdoğan, "Soğuk, nem, sıcak, oksijensiz ortam, toz, kimyasallar başta olmak üzere alerjik tetikleyicilerden uzak durmak solunum yolu enfeksiyonu geçirmemek için temel önemdeki başlıklar diyebilirim! Elbette ilaçlar kontrol altına almak ve tedavi açısından gerekli olsa da bu etkenlerden uzak durulması söz konusu değilse tek başına atakları önlemeye yetmiyor" dedi. Nefes tıkanıklığı yaşandığı zaman acil müdahalenin hızla yapılmasının da son derece hayati olduğuna vurgu yapan Erdoğan, aksi takdirde kalıcı sorunların ve hastalığın ilerlemesinin söz konusu olduğunu kaydetti.

Tedavi edilmeyince yeni hastalıklar baş gösterdi

Erdoğan, mektubunda, hastalığını tetikleyen kötü koşulları şu şekilde anlattı: "Hapishane ortamı fiziksel yapısı gereği sağlığı olumsuz etkileyen tüm faktörleri içinde barındırıyor. Beton ve demirden oluşan yapısı, 8 m'lik duvarlarla örülüp havalandırması, tüm bunları tamamlayan yüksek güvenlik uygulamaları ile hayata geçen ağır tecrit koşulları altında hastalığı kontrol altına almak neredeyse imkansız. Yukarıda değindiğim soğuk, nem, oksijensizlik gibi etkenlere hapishaneler fiziksel yapılarından kaynaklı sahipler. İlaçlarının dozunu arttırmak da yeterli olmuyor. Havasızlıktan kaldığım hücrenin camını soğuk kış mevsiminde olmamıza rağmen açık bırakmak zorunda kalıyorum.

Nefes tıkanıklığı yaşadığımda, zamanında müdahale edilmediği, acil sevklerim hastaneye ring hücrelerine kapatılarak yapıldığı, kanalizasyon basan, rutubetli hücrelerde tutulduğum için, Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi'nde 4 yıl önce 8.5 ay tutuklu kaldığım süreçte oldukça şiddetlenen hastalığım bel fıtığı ve ona bağlı siyatik hastası olmama neden oldu. Şimdi öksürük ataklarından süregelen hale gelen dayanılmaz bel ağrıları ve yürüme gücümü çekiyorum. Hüküm verilen üyelik 'ceza'mdan kaynaklı 6 aydır tutsak olduğum İzmir'de de siyasal iktidarın aynı zindan politikasıyla yüz yüze kaldım. Kronik hastalığının tetiklediği kalp ve bel-bacak sorunları için yapılan hastane sevklerinde ring hücrelerine konulmam, her birinde nefes tıkanıklığı geçirmeme, büyük bölümünde acile kaldırılmama neden oldu."

'Siyasi nedenlerden dolayı talebim reddediliyor'

Ring dışında sağlığına uygun bir araçla sevklerinin yapılması, mahkemelerde de bu durumunun gözetilmesi yönündeki talebinin hapishane idaresi tarafından 6 ay sürecek sağlık raporu almasını istemesiyle karşılıksız kaldığını da anlatan Erdoğan, "Ringde yapılacak ve bulunduğum hapishaneye en az 1 saat uzaklıktaki hastane sevklerinin her biri sağlığı olumsuz etkileyeceği, yürüme ve bel-bacak ağrılarımı tetikleyeceği için sağlık raporu almam söz konusu olmadı. Aliğa Devlet Hastanesi Göğüs Hastalıkları Uzmanı ve kurumda görev yapan revir doktorunun, 'tozlu, oksijensiz ortamlar sağlığına sakıncalıdır' raporu vermesine rağmen, ayrıca Sincan Kadın Kapalı'da sağlığımla ilgili dosyalar bulunmasına rağmen keyfi bir şekilde yalnız siyasi nedenlerden dolayı talebimin önu kesilmiş oldu. Bu yüzden, yine göğüs uzmanının tavsiyesiyle 1 aylık çabamın ardından toz filtresi olan ağız ve burnu kapatan bir maskeyi satın alarak kampüs içi sevklerde zorunlu olduğum koşullarda kullanmaya başladım. Maske, mesafe kısa olduğu için iğreti bir çözüm olmaktan öte bir anlam taşıyor. Ring hücrelerinde bir de ek olarak maske takmak oksijen almamı daha da zorlaştırıyor. Ancak ring ile

mahkeme ve hastanelerde mahkum koşullarının tozlu atmosferinden etkilenmeme engel oluyor" ifadelerini kullandı.

'1 saat kriz geçirmiş halde bekletildim'

Kurumda yalnızca hafta içi sağlık personelinin bulunduğunu açıklayan Erdoğan, kurum doktoru bulunmadan sağlıkçıların oksijen vermek dışında yetkilerinin olmadığını, kurum doktorunun, kampüste bulunan diğer hapishanelerde de görev yaptığından yarım gün kadın hapishanesinde olabildiğini belirtti. "Günlerce kurum doktorunun olmadığı zamanlarda, izin ve benzeri gibi durumlar söz konusu olduğunda başka bir doktor görevi devralmıyor. Acil bir durum olduğunda kampüse götürülüyor. Bunun dışında enfeksiyon vs. gibi bir sorun varsa tedavi olamıyoruz; acil durumda en az 1 saat kriz geçirmiş halde bekletildim" bilgilerini veren Erdoğan, şöyle devam ediyor: "Ringle götürülüp getirildiğim için dönüşte tekrar kötü oldum. Bu da saatlerce günlerce yataktan kalkmamak ve topallayarak yürümeme neden oluyor. Ring işkencesini yaşamaktansa elimde bulunan kriz sonrası burun açıcı ilaçlarla kendi kendime müdahale etmek zorunda kalıyorum. Kelepçelerimizin muayene sırasında açılmasından, askerin muayene odası dışına çıkmaması yüzünden tedavi hakkımızın engellemeye çalışılmasına, pis ve havasız hastane koşullarından aylarca temizlenmeyen ringlere, siyasal kimliğimizden kaynaklı üstünkörü bir şekilde doktorların bizimle ilgilenmesine kadar hepimiz ciddi sorunlarla yüz yüzeyiz."

'Mücadele edeceğiz'

TKİP'li tutsak Evrim Erdoğan, hapishanelerdeki tedavi hakkını gasp eden keyfi uygulamalara, hasta tutsakların tedavi edilmeyerek ölüme terk edilmesine karşı mücadelelerini sürdüreceklerini duyurdu.

Özgür Aydın - ANF / İzmir - 29.01.15

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/04 * 30 Ocak 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Cd. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

EKREM ATAER

İLKAY AKKAYA

ALİYE FİŞENK

KAVEL'DEN GREIF'E İŞGAL GREV DİRENİŞ GECESESİ'NDE BULUŞALIM!

8 Şubat / 16.00

KENT KÜLTÜR MERKEZİ

Halaskargazi Cd. No: 168 Şişli - İstanbul

0 212 699 13 28 - 0542 650 65 25

Direnişçi işçiler

Şişli Halk Korosu

Gebze İBD
Müzik Atölyesi